

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่างพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

อ.พ. ๑๖/๒๕๕๕ สมัยสามัญนิติบัญญัติ

จัดทำโดย กลุ่มงานบริการวิชาการ สำนักวิชาการ
โทร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๐-๒

เรียกดูเอกสารได้ที่

www.parliament.go.th/library

ร่างพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณา (อ.พ.) นี้ จัดทำขึ้นในเวลาจำกัด เพื่อให้ทันใช้ประโยชน์ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ หรือญัตติ ที่เข้าสู่การประชุมของสภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา โดยรวบรวมข้อมูล สถิติ ข้อเท็จจริง บทความ ข่าวจากสื่อต่าง ๆ และ/หรือสรุปผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นแก่สมาชิกรัฐสภา และผู้สนใจทั่วไป หากมีข้อผิดพลาดประการใด ขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

อนึ่ง เอกสารประกอบการพิจารณานี้ กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑,๒,๓ สำนักวิชาการ เป็นผู้จัดทำ และเผยแพร่ทาง www.parliament.go.th/library ผู้ใดนำข้อความ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดในเอกสารนี้ไปลงพิมพ์ในเอกสารอื่น โปรดอ้างอิงที่มากำกับไว้ด้วย

ต้องการรายละเอียดเพิ่มเติมโปรดติดต่อกลุ่มงานบริการวิชาการ สำนักวิชาการ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๐ - ๗๒ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘ และ ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๙

กลุ่มงานบริการวิชาการ

สำนักวิชาการ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

เอกสารประกอบการพิจารณา

สารบัญ

	หน้า
๑. หลักการและเหตุผลแห่งร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๑
๒. สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๓
๓. ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ กับร่างพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	๑๔
๔. บันทึกสรุปวิเคราะห์สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ.	๔๔
๕. องค์ความรู้เกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า	๕๑
๖. บทความเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า	๘๗
๗. ภาคผนวก	๙๙

ผู้รับผิดชอบ

นางวิจิตรา วัชรภรณ์

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ

นางสาวเยาวนิจ สุนนานนท์

วิทยากรเชี่ยวชาญ

(บังคับบัญชาข้าราชการกลุ่มงานบริการวิชาการ ๒)

ผู้จัดทำและรับผิดชอบ

นายณัฐพงศ์ พันธุ์ไชย

วิทยากรปฏิบัติการ

นายทัศนารถ เมฆประยูร

นิติกรปฏิบัติการ

นางสาวอัจฉรา ชุมเหล็ก

เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน

นางสาวสุนันท์ เจสละ

เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลปฏิบัติงาน

นางสาวอุไร ธรรมเพชร

เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

มกราคม ๒๕๕๕

หลักการและเหตุผล
แห่งร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

หลักการ

แก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ดังต่อไปนี้

(๑) แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” เพื่อกำหนดให้หมายความถึงกลิ่น และเสียงด้วย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔)

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงเพื่อลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ วรรคหนึ่ง)

(๓) กำหนดลักษณะบ่งเฉพาะของภาพ รูปร่างหรือรูปทรง กลิ่น และเสียง (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ วรรคสอง)

(๔) แก้ไขเพิ่มเติมให้เครื่องหมายการค้าทุกประเภทสามารถได้มาซึ่งลักษณะบ่งเฉพาะโดยการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ วรรคสาม)

(๕) ยกเลิกบทบัญญัติที่ห้ามขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกันในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหนึ่งฉบับ (ยกเลิกมาตรา ๔ วรรคสอง)

(๖) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การพิจารณารับจดทะเบียนและเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว และการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่มีผู้ขอจดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่มีความเหมือนหรือคล้ายกัน เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการพิจารณาจำพวกของสินค้าและลักษณะอย่างเดียวกันของสินค้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๑ (๓) และ (๔))

(๗) ลดระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน การอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน การปฏิบัติตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการ การยื่นคำคัดค้านการจดทะเบียน และการยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้านการจดทะเบียน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ วรรคสอง มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง และ (๒) มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่งและวรรคสาม มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๑-วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสี่ มาตรา ๓๗ วรรคสอง มาตรา ๖๐ วรรคสอง มาตรา ๖๔ วรรคสาม มาตรา ๗๔ วรรคสอง และมาตรา ๘๔ วรรคหนึ่ง)

(๘) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์และขั้นตอนกรณีผู้ขอจดทะเบียนหลายรายยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกัน โดยยกเลิกขั้นตอนที่กำหนดให้ผู้ขอจดทะเบียนหลายรายต้องตกลงกัน และกำหนดให้ผู้ที่ยื่นคำขอไว้เป็นรายแรกเป็นผู้มีสิทธิได้รับการจดทะเบียนก่อน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ และยกเลิกมาตรา ๒๒ ถึงมาตรา ๒๖)

(๙) ขยายระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ วรรคสอง)

(๑๐) กำหนดขั้นตอนการดำเนินการของนายทะเบียน ในกรณีที่การขอจดทะเบียน การโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า หรือการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ การจดทะเบียน ไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง (เพิ่มมาตรา ๕๒/๑)

(๑๑) แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าสามารถขอผ่อนผันการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุการจดทะเบียนได้ โดยต้องชำระค่าธรรมเนียมเพิ่ม และขยายระยะเวลาการดำเนินการแก้ไขเกี่ยวกับการขอต่ออายุตาม คำสั่งของนายทะเบียน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖)

(๑๒) กำหนดผลทางกฎหมายในกรณีการโอนหรือการรับมรดกสิทธิใน เครื่องหมายการค้าที่มีการทำสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า (เพิ่มมาตรา ๗๙/๑)

(๑๓) แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ

เหตุผล

โดยที่ปัจจุบันการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในระดับสากลได้มีการขยายขอบเขต การให้ความคุ้มครองไปยังเครื่องหมายประเภทใหม่ ๆ ซึ่งบทบัญญัติของพระราชบัญญัติเครื่องหมาย การค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ยังครอบคลุมไม่ถึง จึงสมควรขยายขอบเขตการให้ความคุ้มครองเครื่องหมาย การค้า และปรับปรุงขั้นตอนตลอดจนระยะเวลาในการดำเนินการจดทะเบียนให้เกิดความชัดเจนและ รวดเร็ว รวมทั้งปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้อง ตราพระราชบัญญัตินี้

สรุปสาระสำคัญ
ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

๑. วันบังคับใช้

พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

๒. ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เครื่องหมาย” หมายความว่า ภาพลาย ภาพวาด ภาพประดิษฐ์ ตรา ชื่อ คำ ข้อความ ตัวหนังสือ ตัวเลข ลายมือชื่อ กลุ่มของสี รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ กลิ่น เสียง หรือสิ่งเหล่านี้อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน”

๓. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ ลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น ตลอดจนออกประกาศ ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้”

๔. ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดอันเป็นสาระสำคัญดังต่อไปนี้ ให้ถือว่ามิได้มีลักษณะบ่งเฉพาะ

(๑) ชื่อตัว ชื่อสกุลของบุคคลธรรมดาที่ไม่เป็นชื่อสกุลตามความหมายอันเข้าใจกัน โดยธรรมดา ชื่อเต็มของนิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือชื่อในทางการค้าที่แสดงโดยลักษณะพิเศษและไม่ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

(๒) คำหรือข้อความอันไม่ได้ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง และไม่เป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๓) คำที่ประดิษฐ์ขึ้น

(๔) ตัวหนังสือหรือตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้น

(๕) กลุ่มของสีที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ

(๖) ลายมือชื่อของผู้จดทะเบียนหรือของเจ้าของเดิมของกิจการของผู้จดทะเบียน หรือลายมือชื่อของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว

(๗) ภาพของผู้จดทะเบียนหรือของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว หรือในกรณีที่บุคคลนั้นตายแล้วโดยได้รับอนุญาตจากบุพการี ผู้สืบสันดาน และคู่สมรสของบุคคลนั้น ถ้ามี แล้ว

(๘) ภาพที่ประดิษฐ์ขึ้น

(๙) ภาพอันไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง และไม่เป็นภาพแผนที่หรือภาพแสดงสถานที่ทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๑๐) รูปร่างหรือรูปทรงอันไม่เป็นลักษณะโดยธรรมชาติของสินค้านั้นเอง หรือไม่เป็นรูปร่างหรือรูปทรงที่จำเป็นต่อการทำงานทางเทคนิคของสินค้านั้น หรือไม่เป็นรูปร่างหรือรูปทรงที่ทำให้สินค้านั้นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

(๑๑) กลิ่นอันไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง หรือกลิ่นที่ไม่เป็นกลิ่นโดยธรรมชาติของสินค้านั้น

(๑๒) เสียงอันไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง หรือเสียงที่ไม่เป็นเสียงโดยธรรมชาติของสินค้านั้น หรือเสียงที่ไม่ได้เกิดจากการทำงานของสินค้านั้น”

๕. ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เครื่องหมายการค้าที่ไม่มีลักษณะตามวรรคสอง (๑) ถึง (๑๒) หากได้มีการจำหน่ายเผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลายแล้วตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และพิสูจน์ได้ว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์นั้นแล้ว ให้ถือว่ามียุทธศาสตร์”

๖. ยกเลิกวรรคสองของมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

๗. ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ ห้ามนายทะเบียนรับจดทะเบียนในกรณีที่จะเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้น

(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่ามีลักษณะอย่างเดียวกัน

(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้า หรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่ามีลักษณะอย่างเดียวกัน

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้น ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน มีลักษณะอย่างเดียวกันกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าอีกเครื่องหมายหนึ่งที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว หรือที่อยู่ในระหว่างการขอจดทะเบียนของเจ้าของเดียวกัน ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นเหมือนกันหรือคล้ายกันจนถึงกับว่า ถ้าหากบุคคลอื่นจะเป็นผู้ใช้เครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้นแล้ว ก็อาจจะเป็น

การทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นเป็นเครื่องหมายชุด และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า”

๘. ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนทราบโดยไม่ชักช้า”

๙. ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) สั่งให้ผู้จดทะเบียนแสดงการปฏิเสธว่า ไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียวในอันที่จะใช้ส่วนดังกล่าวของเครื่องหมายการค้ารายนั้น ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น

(๒) สั่งให้ผู้จดทะเบียนแสดงการปฏิเสธอย่างอื่น ตามที่นายทะเบียนเห็นว่า จำเป็นต่อการกำหนดสิทธิจากการจดทะเบียนของเจ้าของเครื่องหมายการค้ารายนั้น ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น”

๑๐. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๑๘ ผู้จดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด”

๑๑. ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ ถูกต้องแล้ว ให้ผู้จดทะเบียนปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ”

๑๒. ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๐ ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียนเพื่อเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้นายทะเบียนดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นไว้เป็นรายแรก และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนรายหลังรอกการพิจารณาดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้ก่อน

(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกัน ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่า มีลักษณะอย่างเดียวกัน

(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกันจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิด ในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่ามิลักษณะอย่างเดียวกัน

ในกรณีที่เครื่องหมายการค้าที่ยื่นไว้เป็นรายแรกไม่ได้รับการจดทะเบียนให้นายทะเบียนพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นไว้เป็นรายถัดไป และมีหนังสือแจ้งให้ผู้ขอจดทะเบียนรายนั้นและรายอื่นทราบโดยไม่ชักช้า

มาตรา ๒๑ ผู้ขอจดทะเบียนซึ่งเห็นว่าเครื่องหมายการค้าของตนขอจดทะเบียนมิได้เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้ารายอื่นที่ยื่นขอจดทะเบียนไว้ก่อน มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”

๑๓. ยกเลิกมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

๑๔. ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๗ ในกรณีที่มีผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๑๓ หรือมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้า นั้น เป็นเครื่องหมายการค้าซึ่งต่างเจ้าของต่างได้ใช้มาแล้วด้วยกันโดยสุจริต หรือมีพฤติการณ์พิเศษที่นายทะเบียนเห็นสมควรรับจดทะเบียน นายทะเบียนจะรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันดังกล่าวให้แก่เจ้าของหลายคนก็ได้ โดยจะมีเงื่อนไขและข้อจำกัดเกี่ยวกับวิธีการใช้และเขตแห่งการใช้เครื่องหมายการค้า นั้น หรือเงื่อนไขและข้อจำกัดอื่นตามที่นายทะเบียนเห็นสมควรกำหนดด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอจดทะเบียนและเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วทราบโดยไม่ชักช้า

ผู้ขอจดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามวรรคสองให้เป็นที่สุด”

๑๕. ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของวรรคสามของมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๑) คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคสองยังมิได้มีการขอใช้สิทธิในการระบุวันยื่นคำขอจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง และ

(๒) คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคสองไม่อาจดำเนินการได้ตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้าในประเทศที่มีการยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ต่อไป และ”

๑๖. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๑ ผู้จดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน”

๑๗. ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๓๕ เมื่อได้ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใด ตามมาตรา ๒๙ แล้ว บุคคลใดเห็นว่าตนมีสิทธิดีกว่าผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น หรือเห็นว่าเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ หรือการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ บุคคลนั้นจะยื่นคำคัดค้านต่อนายทะเบียนก็ได้ แต่ต้องยื่นภายในหกสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๒๙ พร้อมทั้งแสดงเหตุแห่งการคัดค้าน”

๑๘. ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ให้ผู้จดทะเบียนยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้านตามแบบที่อธิบดีกำหนด โดยแสดงเหตุที่ตนอาศัยเป็นหลักในการขอจดทะเบียนต่อนายทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำเนาคำคัดค้าน และให้นายทะเบียนส่งสำเนาคำโต้แย้งนั้นไปยังผู้คัดค้านโดยไม่ชักช้า”

๑๙. ยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในการพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้าน นายทะเบียนจะมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนและผู้คัดค้านมาให้ถ้อยคำ ทำคำชี้แจง หรือแสดงหลักฐานเพิ่มเติมก็ได้ หากผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้านไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งให้นายทะเบียนพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้านต่อไปตามหลักฐานที่มีอยู่”

๒๐. ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้านมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยของนายทะเบียน ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นโดยไม่ชักช้า”

๒๑. ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เมื่อได้มีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนทราบ และให้ชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่ง ถ้าผู้ขอจดทะเบียนไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียน”

๒๒. เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๒/๑ ของส่วนที่ ๓ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ในหมวด ๑ เครื่องหมายการค้า แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

“มาตรา ๕๒/๑ ในกรณีที่มีการขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าไม่เป็นไปตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง หรือการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียนไม่เป็นไปตามมาตรา ๕๒ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ขอจดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งนั้น

หากผู้ขอจดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ปฏิบัติตามหนังสือแจ้งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า หรือคำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี”

๒๓. ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๕๔ เจ้าของเครื่องหมายการค้าใดประสงค์จะต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ให้ยื่นคำขอต่ออายุต่อนายทะเบียนพร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในเก้าสิบวันก่อนวันสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้านั้นยังคงจดทะเบียนอยู่จนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

ในการยื่นคำขอต่ออายุตามวรรคหนึ่ง หากเจ้าของเครื่องหมายการค้าประสงค์จะขอผ่อนผันการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุ ให้ยื่นหนังสือขอผ่อนผันพร้อมคำขอต่ออายุ ทั้งนี้ ให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในสองร้อยสิบวันนับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียน และต้องชำระค่าธรรมเนียมเพิ่มร้อยละสิบของค่าธรรมเนียมการต่ออายุ

การขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๕๕ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง และนายทะเบียนเห็นว่า การขอต่ออายุเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตาม มาตรา ๕๔ วรรคสาม ให้นายทะเบียนต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้นอีกสิบปีนับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียนเดิม หรือนับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียนที่ได้ต่อไว้ครั้งสุดท้าย แต่ในกรณี

ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แต่นายทะเบียนเห็นว่า การขอต่ออายุไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๕๔ วรรคสาม

ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นทราบโดยไม่ชักช้า ถ้าเจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นมิได้ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า

มาตรา ๕๖ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ยื่นคำขอต่ออายุตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง หรือได้ยื่นคำขอต่ออายุและได้ขอผ่อนผันการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุแต่มิได้ชำระค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้านั้นได้ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนแล้ว”

๒๔. ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด”

๒๕. ยกเลิกความใน (๓) และ (๔) ของมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(๓) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน หรือ

(๔) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน”

๒๖. ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้ขอจดทะเบียนเป็นผู้ได้รับอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด”

๒๗. ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๗๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้ได้รับอนุญาต มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด”

๒๘. เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๗๙/๑ ของส่วนที่ ๕ การอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า ในหมวด ๑ เครื่องหมายการค้า แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

“มาตรา ๗๙/๑ ในกรณีที่สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้ามิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น สัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าย่อมไม่ระงับไปเพราะเหตุการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่มีการทำสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้านั้น”

๒๙. ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๘๙ เจ้าของเครื่องหมายรับรอนั้นหรือบุคคลอื่นใด ที่ได้รับหรือจะได้รับความเสียหายจากคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๗ หรือมาตรา ๘๘ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๘๗ หรือนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๘ แล้วแต่กรณี”

๓๐. ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

๓๑. บทเฉพาะกาล

๓๑.๑ คำขอจดทะเบียนสำหรับเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น ๆ ตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าคำขอดังกล่าวจะได้รับการจดทะเบียน หรือไม่ได้รับการจดทะเบียน หรือผู้จดทะเบียนละทิ้งคำขอ แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๓๒) หากมีการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายหลังที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ หากนายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้นมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นดังกล่าว ตามบทบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓๓)

(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าตามคำขอจดทะเบียนที่ได้ยื่นไว้และยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่ามึลักษณะอย่างเดียวกัน

(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าตามคำขอจดทะเบียนที่ได้ยื่นไว้และยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่ามึลักษณะอย่างเดียวกัน

๓๑.๓ คำขอโอนหรือรับมรดกสิทธิ คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียน คำขอต่ออายุการจดทะเบียน และคำร้องขอให้เพิกถอนการจดทะเบียน สำหรับ

เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น ๆ อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าคำขอดังกล่าวจะได้รับการจดทะเบียน หรือไม่ได้รับการจดทะเบียน หรือจะได้รับการต่ออายุ หรือจนกว่าจะมีการเพิกถอนหรือไม่เพิกถอนการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๓๔)

๓๑.๓ คำขอจดทะเบียนสัญญาอนุญาต คำขอจดทะเบียนแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียนสัญญาอนุญาต และคำขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนสัญญาอนุญาต สำหรับเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น ๆ อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าคำขอดังกล่าวจะได้รับการจดทะเบียน หรือไม่ได้รับการจดทะเบียน หรือจนกว่าจะมีการเพิกถอนหรือไม่เพิกถอนการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๓๕)

๓๑.๔ คำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนสำหรับเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่นายทะเบียนสั่งตามมาตรา ๕๘ และมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ได้สั่งก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำสั่งเพิกถอนและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น ๆ อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าจะมีการเพิกถอนหรือไม่เพิกถอนการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๓๖)

๓๑.๕ คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองตามมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าคำขอดังกล่าวจะได้รับการจดทะเบียนหรือไม่ได้รับการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี (ร่างมาตรา ๓๗)

๓๑.๖ บรรดากฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับได้ตราบเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวงหรือประกาศที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๓๘)

๓๒. ผู้รักษาราชการตามพระราชบัญญัติ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์เป็นผู้รักษาราชการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓๙)

อัตราค่าธรรมเนียม

(๑) คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม	สินค้าหรือบริการอย่างละ	๑,๐๐๐ บาท
(๒) รูปเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่มีด้านกว้างหรือด้านยาวเกิน ๕ เซนติเมตร ให้คิดเฉพาะส่วนที่เกิน เศษของเซนติเมตรให้คิดเป็นหนึ่งเซนติเมตร	เซนติเมตรละ	๒๐๐ บาท
(๓) คำคัดค้านการจดทะเบียนตาม (๑)	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(๔) คำขอโอนสิทธิในคำขอจดทะเบียน เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม	คำขอละ	๒,๐๐๐ บาท
(๕) การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม	สินค้าหรือบริการอย่างละ	๖๐๐ บาท
(๖) ใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน	ฉบับละ	๒๐๐ บาท
(๗) คำขอจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิ ในเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม	คำขอละ	๒,๐๐๐ บาท
(๘) คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ การจดทะเบียนตาม (๕)	คำขอละ	๔๐๐ บาท
(๙) การต่ออายุการจดทะเบียนตาม (๕)	สินค้าหรือบริการอย่างละ	๒,๐๐๐ บาท
(๑๐) คำร้องขอต่อคณะกรรมการให้สั่งเพิกถอน การจดทะเบียนตาม (๕)	ฉบับละ	๑,๐๐๐ บาท
(๑๑) คำขอจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้ เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ	คำขอละ	๑,๐๐๐ บาท
(๑๒) การจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้ เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ	สัญญาละ	๒,๐๐๐ บาท
(๑๓) คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการ การจดทะเบียนตาม (๑๒)	คำขอละ	๔๐๐ บาท
(๑๔) คำขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนตาม (๑๒)	คำขอละ	๔๐๐ บาท
(๑๕) คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำขอจดทะเบียน ตาม (๑) (๗) หรือ (๑๑)	คำขอละ	๒๐๐ บาท
(๑๖) คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับว่าด้วย การใช้เครื่องหมายรับรอง (ก) ก่อนการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง	คำขอละ	๒๐๐ บาท

(ข) หลังการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง	ค่าขอละ	๔๐๐ บาท
(๑๗) ค่าอุทธรณ์		
(ก) อุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตาม มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๒๗ หรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียนตาม มาตรา ๓๗	ฉบับละ	๔,๐๐๐ บาท
(ข) อุทธรณ์ตามมาตราอื่น	ฉบับละ	๒,๐๐๐ บาท
(๑๘) การตรวจค้นข้อมูลทะเบียนเครื่องหมาย การค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมาย รับรอง หรือเครื่องหมายร่วม หรือสารบบ เครื่องหมายดังกล่าว เศษของชั่วโมงให้คิดเป็นหนึ่งชั่วโมง	ชั่วโมงละ	๒๐๐ บาท
(๑๙) การขอสำเนาทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม พร้อมคำรับรอง	ฉบับละ	๔๐๐ บาท
(๒๐) การขอคัดสำเนาเอกสาร	หน้าละ	๒๐ บาท
(๒๑) การขอให้รับรองสำเนาเอกสารเรื่องเดียวกัน		
(ก) เอกสารไม่เกิน ๔๐ หน้า	หน้าละ	๒๐ บาท
(ข) เอกสารเกิน ๔๐ หน้า	ฉบับละ	๘๐๐ บาท
(๒๒) การขอหนังสือรับรองรายการ การจดทะเบียน	ฉบับละ	๑๐๐ บาท
(๒๓) ค่าขออื่น ๆ	ค่าขอละ	๒๐๐ บาท

ตารางเปรียบเทียบพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ กับร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*
<p>พระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>.....</p> <p>ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๓๔ เป็นปีที่ ๔๖ ในรัชกาลปัจจุบัน</p> <p>พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า</p>	<p>ร่าง พระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>.....</p>	
<p>โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมาย การค้า</p> <p>จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้</p> <p>มาตรา ๓๓</p>	<p>โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมาย การค้า</p> <p>พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัด สิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๙ ประกอบกับมาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้ กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย</p> <p>.....</p>	

*ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*
<p>มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้</p> <p>“เครื่องหมาย” หมายความว่า ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประดิษฐ์ ตรา ชื่อ คำ ข้อความ ตัวหนังสือ ตัวเลข ลายมือชื่อ รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ หรือสิ่งหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน</p> <p>๓๓๖ ๓๓๗ ๓๓๘ ๓๓๙</p> <p>มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนและเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้และกำหนดกิจการอื่น กับออกประกาศ ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้</p>	<p>มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....”</p> <p>มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป</p> <p>มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“เครื่องหมาย” หมายความว่า ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประดิษฐ์ ตรา ชื่อ คำ ข้อความ ตัวหนังสือ ตัวเลข ลายมือชื่อ รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ ฟิล์มเสียง หรือสิ่งเหล่านี้ อย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน”</p> <p>มาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราท้ายพระราชบัญญัตินี้ สอดคล้องกับค่าธรรมเนียม และกำหนดกิจการอื่น ตลอดจนออกประกาศ ทั้งนี้ เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้”</p>	<p>เพื่อขยายความคุ้มครองให้เครื่องหมายประเภทฟิล์มเสียงและเสียงสามารถนำมาจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าได้</p>
		<p>เพื่อเป็นการสนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐบางหน่วยงานสามารถจดทะเบียนขอรับความคุ้มครองเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าเพิ่มขึ้น</p>

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*
<p>กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้</p> <p>มาตรา ๗ เครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ได้แก่ เครื่องหมายการค้าอันมีลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่า สินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น</p> <p>เครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งอันเป็นสาระสำคัญดังต่อไปนี้ ให้ถือว่า มีลักษณะบ่งเฉพาะ</p> <p>(๑) ชื่อตัว ชื่อสกุลของบุคคลธรรมดาที่ไม่เป็นชื่อสกุลตามความหมายอันเข้าใจกันโดยธรรมดา ชื่อเต็มของนิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือชื่อในทางการค้าที่แสดงโดยลักษณะพิเศษและไม่ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง</p> <p>(๒) คำหรือข้อความอันไม่ได้ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง และไม่เป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>(๓) กลุ่มของสีที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ หรือตัวหนังสือตัวเลข หรือค่าที่ประดิษฐ์ขึ้น</p> <p>(๔) ลายมือชื่อของผู้จดทะเบียนหรือของเจ้าของเพิ่มเติมของกิจการของผู้จดทะเบียน หรือลายมือชื่อของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว</p> <p>(๕) ภาพของผู้จดทะเบียนหรือของบุคคลอื่นโดยได้รับ</p>	<p>มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“ เครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดอันเป็นสาระสำคัญดังต่อไปนี้ ให้ถือว่า มีลักษณะบ่งเฉพาะ</p> <p>(๑) ชื่อตัว ชื่อสกุลของบุคคลธรรมดาที่ไม่เป็นชื่อสกุลตามความหมายอันเข้าใจกันโดยธรรมดา ชื่อเต็มของนิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือชื่อในทางการค้าที่แสดงโดยลักษณะพิเศษและไม่ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง</p> <p>(๒) คำหรือข้อความอันไม่ได้ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง และไม่เป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>(๓) คำที่ประดิษฐ์ขึ้น</p> <p>(๔) ตัวหนังสือหรือตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้น</p> <p>(๕) กลุ่มของสีที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ</p> <p>(๖) ลายมือชื่อของผู้จดทะเบียนหรือของเจ้าของเพิ่มเติมของกิจการของผู้จดทะเบียน หรือลายมือชื่อของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว</p>	<p>เพื่อให้มีความชัดเจนว่าเครื่องหมายลักษณะอย่างใดก็ตามที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ เพื่อให้สอดคล้องกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในระดับสากล</p>

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*
<p>อนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว หรือในกรณีที่บุคคลนั้นตายแล้วโดยได้รับ อนุญาตจากบุพการี ผู้สืบสันดาน และคู่สมรสของบุคคลนั้น ถ้ามี แล้ว</p> <p>(๒) ภาพที่ประดิษฐ์ขึ้น</p> <p>ชื่อ คำ หรือข้อความที่ไม่มีลักษณะตาม (๑) หรือ (๒) หากได้มีการจำหน่ายเผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลายแล้ว ตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และพิสูจน์ได้ว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์นั้นแล้ว ก็ถือว่า มีลักษณะบ่งเฉพาะ</p>	<p>(๗) ภาพของผู้จดจดทะเบียนหรือของบุคคลอื่นใดที่ได้รับ อนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว หรือในกรณีที่บุคคลนั้นตายแล้วโดยได้รับ อนุญาตจากบุพการี ผู้สืบสันดาน และคู่สมรสของบุคคลนั้น ถ้ามี แล้ว</p> <p>(๘) ภาพที่ประดิษฐ์ขึ้น</p> <p>(๙) ภาพอันไม่ได้ถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง และไม่เป็นภาพแทนที่หรือภาพแสดงสถานที่ทางภูมิศาสตร์ ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด</p> <p>(๑๐) รูปร่างหรือรูปทรงอันไม่เป็นลักษณะโดยธรรมชาติของสินค้านั้นเอง หรือไม่ป็นรูปร่างหรือรูปทรงที่จำเป็นต่อการทำงานทางเทคนิคของสินค้านั้น หรือไม่ป็นรูปร่างหรือรูปทรงที่ทำให้สินค้านั้นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น</p> <p>(๑๑) กลิ่นอันไม่ได้ถึงถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง หรือกลิ่นที่ไม่เป็นกลิ่นโดยธรรมชาติของสินค้านั้น</p> <p>(๑๒) เสียงอันไม่ได้ถึงถึงถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นนั้นโดยตรง หรือเสียงที่ไม่เป็นเสียงโดยธรรมชาติของสินค้านั้น หรือเสียงที่ไม่ได้เกิดจากการทำงานของสินค้านั้น”</p> <p>มาตรา ๖ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“เครื่องหมายการค้าที่ไม่มีลักษณะตามวรรคสอง (๑) ถึง (๑๒) หากได้มีการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลายแล้วตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และพิสูจน์ได้ว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์นั้นแล้ว ให้ถือว่า มีลักษณะบ่งเฉพาะ”</p>	<p>เพื่อให้เครื่องหมายการค้าทุกประเภทสามารถได้มาซึ่งลักษณะบ่งเฉพาะโดยการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนจนแพร่หลาย</p>

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*
<p>มาตรา ๙ การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น จะจดทะเบียนสำหรับสินค้าเฉพาะอย่างในจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกก็ได้ แต่ต้องระบุรายการสินค้าที่ประสงค์จะได้รับความคุ้มครองแต่ละอย่างโดยชัดแจ้ง</p> <p>คำขอจดทะเบียนฉบับหนึ่ง จะขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกันมิได้</p> <p>การกำหนดจำพวกสินค้า ให้เป็นไปตามที่รัฐมนตรีประกาศ กำหนด</p> <p>มาตรา ๑๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ ในกรณีนี้เครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้น นายทะเบียนเห็นว่า</p> <p>(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว หรือ</p> <p>(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของสินค้า หรือหลงกำเนิดของสินค้า</p>	<p>มาตรา ๗ ให้ยกเลิกวรรคสองของมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>มาตรา ๘ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๑๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ ห้ามนายทะเบียนรับจดทะเบียนในกรณีที่เห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้น</p> <p>(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่า มีลักษณะอย่างเดียวกัน</p> <p>(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของสินค้า หรือหลงกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่า มีลักษณะอย่างเดียวกัน</p>	<p>เพื่อให้คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหนึ่งฉบับสามารถจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าต่างจำพวกกันได้ ซึ่งจะเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้จดทะเบียน</p> <p>เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการพิจารณา รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว</p>

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*
<p>ถ้าเป็นการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้า จำพวกเดียวกัน หรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่าลักษณะอย่าง เดียวกัน ห้ามมิให้นายทะเบียนรับจดทะเบียน</p> <p>มาตรา ๑๔ ในกรณีที่เครื่องหมายการค้าที่ขอลงทะเบียนนั้น จะใช้สำหรับสินค้าจำพวกเดียวกัน หรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียน เห็นว่าลักษณะอย่างเดียวกันกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าอีก เครื่องหมายหนึ่งที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว หรือที่อยู่ในระหว่างการขอ จดทะเบียนของเจ้าขอเดียวกัน ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมาย การค้าเหล่านั้นเหมือนกันหรือคล้ายกันจนถึงกับว่า ถ้าหากบุคคลอื่น จะ เป็นผู้ใช้เครื่องหมายการค้าที่ขอลงทะเบียนนั้นแล้ว ก็อาจจะเป็นการทำ ให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือ แหล่งกำเนิดของสินค้า ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้จดทะเบียน เครื่องหมายการค้าเหล่านั้นเป็นเครื่องหมายขุด และมีหนังสือแจ้งคำสั่ง ให้ผู้จดทะเบียนทราบโดยไม่มีค่าใช้จ่าย</p>	<p>มาตรา ๑๔ ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้า ที่ขอลงทะเบียนนั้น ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน มีลักษณะอย่างเดียวกันกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าอีกเครื่องหมาย หนึ่งที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว หรือที่อยู่ในระหว่างการจดทะเบียนของ เจ้าขอเดียวกัน ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้น เหมือนกันหรือคล้ายกันจนถึงกับว่า ถ้าหากบุคคลอื่นจะเป็นผู้ใช้ เครื่องหมายการค้าที่ขอลงทะเบียนนั้นแล้ว ก็อาจจะเป็นการทำให้ สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือ แหล่งกำเนิดของสินค้า ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้จดทะเบียน เครื่องหมายการค้าเหล่านั้นเป็นเครื่องหมายขุด และมีหนังสือแจ้งคำสั่ง ให้ผู้จดทะเบียนทราบโดยไม่มีค่าใช้จ่าย</p> <p>มาตรา ๙ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๑๔ แห่ง พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการพิจารณา จำพวกของสินค้าและลักษณะอย่างเดียวกันของ สินค้า</p>
<p>มาตรา ๑๕ ถ้านายทะเบียนเห็นว่า</p> <p>(๑) ส่วนหนึ่งส่วนใดอันมีชื่อสาระสำคัญของเครื่องหมายการค้า ที่ขอลงทะเบียนรายใดไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ หรือ</p> <p>(๒) การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใดไม่ชอบด้วย มาตรา ๙ หรือมาตรา ๑๐ หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการ ที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๑๑</p>		

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*
<p>ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนตราโดยไม่ชักช้า</p> <p>มาตรา ๑๗ ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่จดทะเบียนรายใด หากพิจารณาทั้งเครื่องหมายแล้ว มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ แต่เครื่องหมายการค้ารายนั้นมีส่วนหนึ่งส่วนใดหรือหลายส่วน เป็นสิ่งที่ใช้กันสามัญในการค้าขายสำหรับสินค้าบางอย่างหรือบางจำพวก อันไม่ควรให้ผู้จดทะเบียนรายนั้นรับสิทธิได้ถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียวก็ดี หรือมีลักษณะไม่บังเอิญที่จะกีดกันให้ นายทะเบียนมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้</p> <p>(๑) สั่งให้ผู้จดทะเบียนแสดงปฏิเสธว่า ไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียว ในอันที่จะใช้ส่วนดังกล่าวของเครื่องหมายการค้ารายนั้น ทั้งนี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น</p> <p>(๒) สั่งให้ผู้จดทะเบียนแสดงปฏิเสธอย่างอื่นตามที่ นายทะเบียนเห็นว่าจำเป็นต่อการกำหนดสิทธิจากการจดทะเบียนของเจ้าของเครื่องหมายการค้ารายนั้น ทั้งนี้ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น</p> <p>๓๑๖ ๓๑๖</p>	<p>“ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนตราโดยไม่ชักช้า”</p> <p>มาตรา ๑๐ ให้ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“ (๑) สั่งให้ผู้จดทะเบียนแสดงการปฏิเสธว่า ไม่ขอถือเป็นสิทธิของตนแต่ผู้เดียว ในอันที่จะใช้ส่วนดังกล่าวของเครื่องหมายการค้ารายนั้น ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น</p> <p>(๒) สั่งให้ผู้จดทะเบียนแสดงการปฏิเสธอย่างอื่นตามที่ นายทะเบียนเห็นว่าจำเป็นต่อการกำหนดสิทธิจากการจดทะเบียนของเจ้าของเครื่องหมายการค้ารายนั้น ทั้งนี้ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น”</p> <p>มาตรา ๑๑ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>เพื่อให้การดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถทำได้เร็วยิ่งขึ้น</p> <p>เพื่อให้การดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถทำได้เร็วยิ่งขึ้น</p>

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*
<p>มาตรา ๑๕ ผู้จดทะเบียนสิทธิบัตรการค้าสิ่งของ นายทะเบียนตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ต้องคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของ นายทะเบียน คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด</p> <p>๑๕๖</p>	<p>“มาตรา ๑๕ ผู้จดทะเบียนสิทธิบัตรการค้าสิ่งของ นายทะเบียนตามมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ และมาตรา ๑๗ ต้องคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของ นายทะเบียน คำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด”</p>	<p>เพื่อให้การดำเนินการจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าสามารถทำได้รวดเร็วยิ่งขึ้น</p>
<p>ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งของ นายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ ถูกต้องแล้ว ให้ผู้จดทะเบียนปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ</p> <p>๑๕๖</p>	<p>มาตรา ๑๒ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“ถ้าคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่า คำสั่งของ นายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ ถูกต้องแล้ว ให้ผู้จดทะเบียนปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ”</p>	<p>เพื่อให้การดำเนินการจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าสามารถทำได้รวดเร็วยิ่งขึ้น</p>
<p>มาตรา ๒๐ ภายใต้นับกับมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๔๑ ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียนเป็น เจ้าขอเครื่องหมายการค้าที่นายทะเบียนเห็นว่าเหมือนกัน หรือที่ นายทะเบียนเห็นว่าคล้ายกันจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือ หลงผิดในความเป็นเจ้าของสินค้า หรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ทั้งนี้ สำหรับสินค้าจำพวกเดียวกัน หรือต่างจำพวกกัน นายทะเบียน เห็นว่ามี ลักษณะอย่างเดียวกัน ผู้จดทะเบียนซึ่งยื่นคำขอไว้เป็นรายแรกย่อม</p>	<p>มาตรา ๑๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๒๐ ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนหลายรายต่างยื่น คำขอจดทะเบียนเพื่อเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า ถ้านายทะเบียน เห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ให้นำนายทะเบียนดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นไว้เป็นรายแรก และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ ผู้จดทะเบียนรายหลังระงับการพิจารณาดำเนินการจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าไว้ก่อน</p> <p>(๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกัน ไม่ว่าจะใช้กับสินค้า</p>	<p>เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการพิจารณา รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่มีผู้จดทะเบียน หลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียนเป็น เจ้าขอ เครื่องหมายการค้าที่เหมือนกัน หรือคล้ายกัน และ เพื่อให้ขั้นตอนการจดทะเบียนในการกรณีที่มีผู้ขอ จดทะเบียนหลายรายดังกล่าว สามารถกระทำ ได้ รวดเร็วขึ้น</p>

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*
<p>เป็นผู้มีสิทธิได้รับการจดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้านั้น</p> <p>มาตรา ๒๑ ในบรรดาเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกันหรือคล้ายกัน ตามมาตรา ๒๐ นั้น ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้น ต่างก็เป็นเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ ตามมาตรา ๖ และค่าของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นต่างก็ ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ ของจดทะเบียนเหล่านั้นปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นทราบโดยไม่ชักช้า</p> <p>ผู้จดทะเบียนเห็นเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ตนขอ จดทะเบียนนั้นมิได้เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้ารายอื่น ตามมาตรา ๒๐ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อ คณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของ นายทะเบียน ทั้งนี้ ให้ตามมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๙ มาใช้บังคับ โดยอนุโลม</p>	<p>จำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่าไม่มีลักษณะ ously เดียวกัน</p> <p>(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกันจนอาจทำให้สาธารณชน สับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของ สินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียน เห็นว่ามีลักษณะอย่างเดียวกัน</p> <p>ในกรณีนี้เครื่องหมายการค้าที่ยื่นไว้เป็นรายการไม่ได้รับ การจดทะเบียน ให้นายทะเบียนพิจารณาว่าเป็นกรณีเกี่ยวกับคำขอ จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นไว้เป็นรายถัดไป และมีหนังสือ แจ้งให้ผู้จดทะเบียนรายนั้นและรายอื่นทราบโดยไม่ชักช้า</p> <p>มาตรา ๒๑ ผู้จดทะเบียนเห็นเห็นว่าเครื่องหมายการค้า ที่ตนขอจดทะเบียนมีได้เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้ารายอื่น ที่ได้ยื่นขอจดทะเบียนไว้ก่อน มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน ตามมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่ วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ทั้งนี้ ให้นับบทบัญญัติ มาตรา ๑๘ มาใช้บังคับโดยอนุโลม”</p>	<p>เพื่อให้ขั้นตอนการจดทะเบียนในกรณีที่มี ผู้จดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าที่เหมือนกันหรือคล้ายกัน สามารถ กระทำได้รวดเร็วขึ้น</p>

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*
<p>มาตรา ๒๒ ในบรรดาเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันตามมาตรา ๒๐ นั้น ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าบางรายเข้าข่ายมาตรา ๑๕ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๑๗ แต่เครื่องหมายการค้าบางรายมีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ และคำขอจดทะเบียนมีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนพระราชบัญญัตินี้ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายที่เข้าข่ายมาตรา ๑๕ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๑๗ ปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ แล้วแต่กรณี และให้การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายที่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้และคำขอจดทะเบียนที่ถูกต้องนั้นไว้ก่อน ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นทราบโดยไม่ชักช้า และให้นำมาตรา ๒๑ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>ถ้าปรากฏว่าผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายที่นายทะเบียนเห็นว่าเข้าข่ายมาตรา ๑๕ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๑๗ ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ แล้ว หรือได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง และคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่าคำสั่งของนายทะเบียนไม่ถูกต้อง ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนรายนั้น และผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายที่นายทะเบียนไม่ให้ออกรจดทะเบียนไว้ตามวรรคหนึ่งปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นทราบโดยไม่ชักช้า</p> <p>ถ้าปรากฏว่าผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายที่นายทะเบียนเห็นว่าเข้าข่ายมาตรา ๑๕ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๑๗ ได้ละทิ้งคำขอจดทะเบียนตามมาตรา ๑๕ ทุกราย</p>	<p>มาตรา ๑๔ ให้ยกเลิกมาตรา ๒๒ มาตรา ๒๓ มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ และมาตรา ๒๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๕</p>	<p>เพื่อให้ขั้นตอนการจดทะเบียนในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกัน สามารถกระทำได้รวดเร็วขึ้น</p>

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*
<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>(๑) ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนรายที่นายทะเบียนให้รื้อการจดทะเบียนไว้ตามวรรคหนึ่งหลายราย ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนเหล่านั้นปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นทราบโดยไม่ชักช้า</p> <p>(๒) ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนรายที่นายทะเบียนให้รื้อการจดทะเบียนไว้ตามวรรคหนึ่งเพียงรายเดียว ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นต่อไป ตามมาตรา ๒๔</p> <p>มาตรา ๒๓ ในบรรดาเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกัน ตามมาตรา ๒๐ นั้น ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นทุกรายเข้าข่ายมาตรา ๑๕ (๑) หรือ (๒) หรือมาตรา ๑๗ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นปฏิบัติตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ แล้วแต่กรณี และรื้อการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเหล่านั้นไว้ก่อน ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนเหล่านั้นทราบโดยไม่ชักช้า และให้นำมาตรา ๒๑ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม</p> <p>ถ้าปรากฏว่าผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเข้าหน้านั้นหลายรายได้ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ แล้ว หรือได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง และคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่าคำสั่งของนายทะเบียนไม่ถูกต้อง ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นปฏิบัติตามมาตรา ๒๔ และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนเหล่านั้นทราบโดยไม่ชักช้า แต่ถ้าปรากฏว่ามีผู้ขอจดทะเบียนเข้าหน้านั้นเพียงรายเดียวที่ได้ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๕ หรือมาตรา ๑๗ หรือได้อุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ วรรคหนึ่ง และคณะกรรมการมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ว่าคำสั่งของนายทะเบียนไม่ถูกต้อง</p>		

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*
<p>ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นต่อไปตามมาตรา ๒๔</p> <p>มาตรา ๒๔ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๒๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๒ วรรคสอง หรือวรรคสาม (๑) หรือมาตรา ๒๓ วรรคสอง ให้ผู้จดทะเบียนซึ่งได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งกล่าวตกลงกันว่าจะให้รายหนึ่งรายใดเป็นผู้ขอจดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นแต่ผู้เดียว และให้ผู้ขอจดทะเบียนรายหนึ่งรายใดมีหนังสือแจ้งให้นายทะเบียนทราบภายในกำหนดเวลาดังกล่าวตกลงกันได้หรือไม่</p> <p>มาตรา ๒๕ ในกรณีที่นายทะเบียนได้รับแจ้งภายในกำหนดเวลาดังกล่าว มาตรา ๒๔ ว่า ผู้จดทะเบียนตกลงกันได้แล้วจะให้รายใดเป็นผู้ขอจดทะเบียน ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาของจดทะเบียนของผู้จดทะเบียนรายนั้นต่อไปตามมาตรา ๒๔</p> <p>ในกรณีที่นายทะเบียนได้รับแจ้งภายในกำหนดเวลาดังกล่าว มาตรา ๒๕ ว่า ผู้จดทะเบียนตกลงกันไม่ได้ หรือมิได้รับแจ้งภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียนซึ่งยื่นคำขอจดทะเบียนไว้เป็นรายแรกหรือเป็นรายแรกในบรรดาผู้จดทะเบียนซึ่งมีได้ละทิ้งคำขอจดทะเบียน แล้วแต่กรณี ต่อไปตามมาตรา ๒๔</p> <p>มาตรา ๒๖ ในกรณีที่นายทะเบียนได้มีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนปฏิบัติตามมาตรา ๒๕ แล้ว ถ้ามีผู้จดทะเบียนรายอื่นยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่นายทะเบียนเห็นว่าเหมือนกับเครื่องหมายการค้าของผู้จดทะเบียนเหล่านั้น หรือที่นายทะเบียน</p>		

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

เห็นว่าคล้ายกับเครื่องหมายการค้าเช่นว่านั้น จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้า หรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ทั้งนี้ สำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่ามักจะมีลักษณะอย่างเดียวกัน ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนนั้นทราบโดยไม่มีค่าใช้จ่าย และให้นำมาตรา ๒๑ วรรคสอง มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วตามมาตรา ๓๓ หรือในกรณีที่มีผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันตามมาตรา ๒๐ ทั้งนี้ สำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่ามักจะมีลักษณะอย่างเดียวกัน ให้นายทะเบียนเห็นว่า เป็นเครื่องหมายการค้าซึ่งต่างเจ้าของต่างได้ใช้มาแล้วด้วยกันโดยสุจริต หรือมีพฤติการณ์พิเศษที่นายทะเบียนเห็นสมควรรับจดทะเบียน นายทะเบียนจะรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันดังกล่าวให้แก่เจ้าของหลายคนก็ได้ โดยจะมีเงื่อนไขและข้อจำกัดเกี่ยวกับวิธีการใช้และเขตแห่งการใช้เครื่องหมายการค้านั้น หรือเงื่อนไขและข้อจำกัดอื่นตามที่นายทะเบียนเห็นสมควรกำหนดด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้จดทะเบียนและเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วทราบโดยไม่มีค่าใช้จ่าย

ผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการ

ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

มาตรา ๑๕ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน
“มาตรา ๒๗ ในกรณีที่ผู้ใช้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๓๓ หรือมาตรา ๒๐ วรรคหนึ่ง แล้วแต่กรณี ให้นายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้านั้นเป็นเครื่องหมายการค้าซึ่งต่างเจ้าของต่างได้ใช้มาแล้วด้วยกันโดยสุจริต หรือมีพฤติการณ์พิเศษที่นายทะเบียนเห็นสมควรรับจดทะเบียน นายทะเบียนจะรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันดังกล่าวให้แก่เจ้าของหลายคนก็ได้ โดยจะมีเงื่อนไขและข้อจำกัดเกี่ยวกับวิธีการใช้และเขตแห่งการใช้เครื่องหมายการค้านั้น หรือเงื่อนไขและข้อจำกัดอื่นตามที่นายทะเบียนเห็นสมควรกำหนดด้วยก็ได้ ทั้งนี้ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้จดทะเบียนและเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วทราบโดยไม่มีค่าใช้จ่าย

ผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการ

เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*

เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการพิจารณาจำพวกของสินค้าและลักษณะอย่างเดียวกันของสินค้า และเพื่อให้การดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถทำได้รวดเร็วยิ่งขึ้น

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*
<p>ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน คำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามวรรคสองให้เป็นที่สุด</p> <p>มาตรา ๒๘ บุคคลได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้นอกราชอาณาจักร ถ้ายื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้นในราชอาณาจักรภายในหกเดือนนับแต่วันที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าออกราชอาณาจักรเป็นครั้งแรก บุคคลนั้นจะขอให้ถือ ว่าวันที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าออกราชอาณาจักรเป็น ครั้งแรก เป็นวันที่ได้ยื่นคำขอในราชอาณาจักรก็ได้ หากบุคคลนั้นมี คุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.</p>	<p>ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน คำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามวรรคสองให้เป็นที่สุด”</p> <p>มาตรา ๑๖ ให้ยกเลิกความใน (๑) และ (๒) ของวรรคสาม ของมาตรา ๒๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	
<p>๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. ๑๑. ๑๒. ๑๓. ๑๔. ๑๕. ๑๖. ๑๗. ๑๘. ๑๙. ๒๐. ๒๑. ๒๒. ๒๓. ๒๔. ๒๕. ๒๖. ๒๗. ๒๘. ๒๙. ๓๐. ๓๑. ๓๒. ๓๓. ๓๔. ๓๕. ๓๖. ๓๗. ๓๘. ๓๙. ๔๐. ๔๑. ๔๒. ๔๓. ๔๔. ๔๕. ๔๖. ๔๗. ๔๘. ๔๙. ๕๐. ๕๑. ๕๒. ๕๓. ๕๔. ๕๕. ๕๖. ๕๗. ๕๘. ๕๙. ๖๐. ๖๑. ๖๒. ๖๓. ๖๔. ๖๕. ๖๖. ๖๗. ๖๘. ๖๙. ๗๐. ๗๑. ๗๒. ๗๓. ๗๔. ๗๕. ๗๖. ๗๗. ๗๘. ๗๙. ๘๐. ๘๑. ๘๒. ๘๓. ๘๔. ๘๕. ๘๖. ๘๗. ๘๘. ๘๙. ๙๐. ๙๑. ๙๒. ๙๓. ๙๔. ๙๕. ๙๖. ๙๗. ๙๘. ๙๙. ๑๐๐.</p>	<p>“ (๑) คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคสอง ยังมีได้มีการขอใช้สิทธิในการระบุวันยื่นคำขอจดทะเบียนตามวรรคหนึ่ง และ</p> <p>(๒) คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคสอง ไม่อาจดำเนินการได้ตามกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้าในประเทศที่มีการยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ต่อไป และ”</p>	<p>เพื่อแก้ไขการอ้างวรรคที่ถูกต้อง</p>

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*
เปิดเผยต่อสาธารณชน		
(๓) การถูกปฏิเสธ ดอนคืน หรือถูกละทิ้งไม่ครั้งแรกมิได้มีการ	มาตรา ๑๗ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน	
มาตรา ๓๑ ผู้จดทะเบียนสิทธิอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน	“มาตรา ๓๑ ผู้จดทะเบียนสิทธิอุทธรณ์คำสั่งเพิกถอนของนายทะเบียนตามมาตรา ๓๐ วรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในหม็ดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน”	เพื่อให้การดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถทำได้รวดเร็วยิ่งขึ้น
มาตรา ๓๕ เมื่อได้ประกาศโฆษณาของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใดตามมาตรา ๒๙ แล้ว บุคคลใดเห็นว่าตนมีสิทธิดีกว่าผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น หรือเห็นว่าเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ หรือการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ บุคคลนั้นจะยื่นคำคัดค้านต่อ นายทะเบียนก็ได้ แต่ต้องยื่นภายในหม็ดสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๒๙ พร้อมทั้งแสดงเหตุแห่งการคัดค้าน	มาตรา ๑๘ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “มาตรา ๓๕ เมื่อได้ประกาศโฆษณาของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายใดตามมาตรา ๒๙ แล้ว บุคคลใดเห็นว่าตนมีสิทธิดีกว่าผู้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น หรือเห็นว่าเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ หรือการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้นไม่ถูกต้องตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ บุคคลนั้นจะยื่นคำคัดค้านต่อ นายทะเบียนก็ได้ แต่ต้องยื่นภายในหม็ดสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณาตามมาตรา ๒๙ พร้อมทั้งแสดงเหตุแห่งการคัดค้าน”	เพื่อให้การดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถทำได้รวดเร็วยิ่งขึ้น
มาตรา ๓๖	มาตรา ๓๖	

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*
<p>มาตรา ๓๖ ในกรณีที่มีการคัดค้านตามมาตรา ๓๕ ให้นายทะเบียนส่งสำเนาคัดค้านไปยังผู้จดทะเบียนโดยไม่มีค่าใช้จ่าย</p> <p>ให้ผู้จดทะเบียนยื่นคำโต้แย้งคัดค้านตามแบบที่อธิบดีกำหนด โดยแสดงเหตุที่ตนอาศัยเป็นหลักในการจดทะเบียนต่อ</p> <p>นายทะเบียนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำเนาคัดค้าน และให้นายทะเบียนส่งสำเนาคำโต้แย้งนั้นไปยังผู้คัดค้านโดยไม่ชักช้า</p> <p>ในกรณีที่ผู้จดทะเบียนมีได้ดำเนินการตามวรรคสอง ให้อัตโนมัติของผู้จดทะเบียนทั้งคำจดทะเบียน</p>	<p>มาตรา ๑๙ ให้อยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“ให้ผู้จดทะเบียนยื่นคำโต้แย้งคัดค้านตามแบบที่อธิบดีกำหนด โดยแสดงเหตุที่ตนอาศัยเป็นหลักในการจดทะเบียนต่อ</p> <p>นายทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับสำเนาคัดค้าน และให้นายทะเบียนส่งสำเนาคำโต้แย้งนั้นไปยังผู้คัดค้านโดยไม่ชักช้า”</p> <p>มาตรา ๒๐ ให้อยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“ในการพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้าน นายทะเบียนจะมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนและผู้คัดค้านมาโต้ถ้อยคำ ทำคำชี้แจง หรือแสดงหลักฐานเพิ่มเติมก็ได้ หากผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้านไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ให้นายทะเบียนพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้านต่อไปตามหลักฐานที่มีอยู่”</p> <p>มาตรา ๒๑ ให้อยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>เพื่อให้การดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมเครื่องหมายการค้าสามารถทำได้รวดเร็วยิ่งขึ้น</p> <p>เพื่อให้การดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถทำได้รวดเร็วยิ่งขึ้น</p>
<p>ในการพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้าน นายทะเบียนจะมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนและผู้คัดค้านมาโต้ถ้อยคำ ทำคำชี้แจง หรือแสดงหลักฐานเพิ่มเติมก็ได้ หากผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้านไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ให้นายทะเบียนพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้านต่อไปตามหลักฐานที่มีอยู่</p>	<p>มาตรา ๒๐ ให้อยกเลิกความในวรรคสี่ของมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“ในการพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้าน นายทะเบียนจะมีคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนและผู้คัดค้านมาโต้ถ้อยคำ ทำคำชี้แจง หรือแสดงหลักฐานเพิ่มเติมก็ได้ หากผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้านไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ให้นายทะเบียนพิจารณาและวินิจฉัยคำคัดค้านต่อไปตามหลักฐานที่มีอยู่”</p> <p>มาตรา ๒๑ ให้อยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>เพื่อให้การดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถทำได้รวดเร็วยิ่งขึ้น</p>

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*
<p>มาตรา ๓๗ เมื่อนายทะเบียนได้มีคำวินิจฉัยแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งคำวินิจฉัย พร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้จดทะเบียนและผู้คัดค้านทราบ โดยไม่ชักช้า</p> <p>ผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้านมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการ ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยของนายทะเบียน ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นโดยไม่มีชักช้า</p> <p>มาตรา ๔๐ ในกรณีที่ไม่มีการคัดค้านตามมาตรา ๓๕ กิจหรือมีการคัดค้านตามมาตรา ๓๕ แต่ได้มีคำวินิจฉัยหรือคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดให้ผู้จดทะเบียนเป็นผู้มีสิทธิจดทะเบียนก็ได้ หรือนายทะเบียนมีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้านี้ได้</p> <p>เมื่อได้มีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนทราบ และให้ชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่ง ถ้าผู้จดทะเบียนไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียน</p> <p>การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เป็นไปตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p>	<p>“ผู้จดทะเบียนหรือผู้คัดค้านมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยของนายทะเบียน ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นโดยไม่มีชักช้า”</p> <p>มาตรา ๒๒ ไทยยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“เมื่อได้มีคำสั่งให้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้ผู้จดทะเบียนทราบ และให้ชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่ง ถ้าผู้จดทะเบียนไม่ชำระค่าธรรมเนียมภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าละทิ้งคำขอจดทะเบียน”</p> <p>มาตรา ๒๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕๒/๑ ของส่วนที่ ๓ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ในหมวด ๑ เครื่องหมายการค้า แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p>	<p>เพื่อให้การดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถทำได้รวดเร็วยิ่งขึ้น</p> <p>เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้จดทะเบียน</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*</p>
<p>มาตรา ๕๔ เจ้าของเครื่องหมายการค้าประสงค์จะต่ออายุ การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ให้ยื่นคำขอต่ออายุต่อ นายทะเบียนภายในเก้าสิบวันก่อนวันสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุ ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้านั้นยังคง จดทะเบียนอยู่จนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น</p>	<p>“มาตรา ๕๒/๑ ในกรณีที่มีการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหรือ การรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าไม่เป็นไปตามมาตรา ๕๑ วรรคสอง หรือการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนไม่เป็นไปตาม มาตรา ๕๒ ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของ เครื่องหมายการค้าแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในหกสิบวันนับแต่ วันที่ได้รับหนังสือแจ้งนั้น</p> <p>หากผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ ปฏิบัติตามหนังสือแจ้งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าละทิ้ง คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า หรือคำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี”</p> <p>มาตรา ๒๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และ มาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และ ให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๕๔ เจ้าของเครื่องหมายการค้าใดประสงค์จะต่อ อายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ให้ยื่นคำขอต่ออายุต่อ นายทะเบียนพร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในเก้าสิบวัน ก่อนวันสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้านั้นยังคงจดทะเบียนอยู่จนกว่านายทะเบียน จะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น</p> <p>ในกรณียื่นคำขอต่ออายุตามวรรคหนึ่ง หากเจ้าชอง เครื่องหมายการค้าประสงค์จะขอถอนแผนการชำระค่าธรรมเนียมการ ต่ออายุ ให้ยื่นหนังสือขอถอนแผนพร้อมคำขอต่ออายุ ทั้งนี้ ให้เจ้าชอง เครื่องหมายการค้าชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในสองร้อยสิบวัน นับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียน และต้องชำระค่าธรรมเนียมเพิ่มร้อยละ ละยี่สิบของค่าธรรมเนียมการต่ออายุ</p>	<p>กำหนดขั้นตอนการดำเนินการของ นายทะเบียน ในกรณีที่มีการจดทะเบียนเป็นโอนหรือ รับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า หรือการขอแก้ไข เปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียน ไม่เป็นไป ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง และกำหนดผลในกรณีที่ไม่มีการแก้ไขภายใน ระยะเวลาที่กำหนด เพื่อให้ผู้จดทะเบียนหรือ เจ้าของเครื่องหมายการค้าและเลขาธิการแก้ไข และ เพื่อเร่งรัดให้มีการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลา ที่กำหนด</p> <p>กำหนดให้เจ้าของเครื่องหมายการค้า สามารถขอขยายระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียม การต่ออายุการจดทะเบียนได้ โดยต้องชำระ ค่าธรรมเนียมเพิ่ม และขยายระยะเวลาการ ดำเนินการแก้ไขเกี่ยวกับการขอต่ออายุตามคำสั่ง ของนายทะเบียนจากสามสิบวันเป็นหกสิบวัน เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้กับเจ้าของ เครื่องหมายการค้า</p>

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*
<p>การขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๕๕ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง และนายทะเบียนเห็นว่า การขอต่ออายุเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง ให้นายทะเบียนต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในวันสิ้นอายุการจดทะเบียนเดิมหรือนับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียนที่ได้ครั้งสุดท้าย แล้วแต่กรณี</p> <p>ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง แต่นายทะเบียนเห็นว่า การขอต่ออายุไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าในวันดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งนั้น และมิหนังสือแจ้งคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าในวันทราบโดยไม่มีชักช้า ถ้าเจ้าของนายทะเบียนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนคำสั่งของการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า</p> <p>ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในกำหนดเวลาตามวรรคสองได้ ให้นายทะเบียนมีอำนาจสั่งขยายกำหนดเวลาดังกล่าวออกไปได้ตามความจำเป็นแก่กรณี</p>	<p>การขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง</p> <p>มาตรา ๕๕ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง และนายทะเบียนเห็นว่า การขอต่ออายุเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๕๔ วรรคสาม ให้นายทะเบียนต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในวันสิ้นอายุการจดทะเบียนเดิมหรือนับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียนที่ได้ครั้งสุดท้าย แล้วแต่กรณี</p> <p>ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าได้ยื่นคำขอต่ออายุและชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่งหรือวรรคสอง แต่นายทะเบียนเห็นว่า การขอต่ออายุไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงตามมาตรา ๕๔ วรรคสาม ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าในวันดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น และมีหนังสือแจ้งคำสั่งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าในวันทราบโดยไม่มีชักช้า ถ้าเจ้าของเครื่องหมายการค้าไม่มีได้ปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียนภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า</p>	

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*
<p>มาตรา ๕๖ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนดเวลาตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้านั้นได้ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนแล้ว</p>	<p>มาตรา ๕๖ ในกรณีที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามิได้ยื่นคำขอต่ออายุตามมาตรา ๕๔ วรรคหนึ่ง หรือได้ยื่นคำขอต่ออายุและได้ขอผ่อนผันการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุแต่มิได้ชำระค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๕๔ วรรคสอง ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้านั้นได้ถูกเพิกถอนการจดทะเบียนแล้ว”</p>	
<p>มาตรา ๖๐ เมื่อนายทะเบียนได้มีคำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๕๕ วรรคสอง มาตรา ๕๘ หรือมาตรา ๕๙ วรรคหนึ่งแล้ว ให้มีหนังสือแจ้งคำสั่งดังกล่าวพร้อมด้วยเหตุผลให้เจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นทราบโดยไม่ชักช้า</p> <p>เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด</p>	<p>มาตรา ๒๕ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“เจ้าของเครื่องหมายการค้ามีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่ง ต่อคณะกรรมการภายในชงสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด”</p>	<p>เพื่อให้การดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถทำได้รวดเร็วยิ่งขึ้น</p>
<p>มาตรา ๖๑ มีส่วนได้เสียหรือนายทะเบียนอาจร้องขอต่อคณะกรรมการให้สั่งเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าได้หากแสดงได้ว่าเครื่องหมายการค้านั้นในขณะที่ยังจดทะเบียน</p>	<p>มาตรา ๖๖ ให้ยกเลิกความใน (๓) และ (๔) ของมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>มาตรา ๖๑</p> <p>(๓) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว สำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน หรือ</p> <p>(๔) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหลงผิดในความเป็นเจ้าของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า จำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p> <p>“(๓) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน หรือ</p> <p>(๔) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่มีลักษณะอย่างเดียวกัน”</p> <p>มาตรา ๒๗ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*</p> <p>เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการพิจารณาเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว</p>
<p>มาตรา ๖๑ ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าตามมาตรา ๖๑ จะไม่เป็นการทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิด และไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือรัฐประศาสนบาย ให้นายทะเบียนมีคำสั่งรับจดทะเบียนสัญญาอนุญาตดังกล่าวโดยจะมีเงื่อนไขหรือข้อจำกัดใดเพื่อประโยชน์ดังกล่าวก็ได้ แต่ถ้านายทะเบียนเห็นว่าสัญญาอนุญาตดังกล่าวจะเป็นการทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิด หรือเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือรัฐประศาสนบาย ให้นายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนสัญญาอนุญาตดังกล่าว</p> <p>มาตรา ๖๑</p>		

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*
<p>เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้จดทะเบียนเป็นผู้ได้รับอนุญัตติสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด</p> <p>๓๑๖ ๓๑๖</p>	<p>“เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้จดทะเบียนเป็นผู้ได้รับอนุญัตติ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด”</p> <p>มาตรา ๒๘ ให้ยกเลิกความในวรรคสองของมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p>	<p>เพื่อให้การดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถทำได้รวดเร็วยิ่งขึ้น</p>
<p>มาตรา ๓๔ เมื่อนายทะเบียนได้มีคำสั่งตามมาตรา ๓๒ วรรคสองแล้วไม่มีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าและผู้ได้รับอนุญัตติทราบโดยไม่มีชักช้า คำสั่งดังกล่าวให้มีผลนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียน</p> <p>๓๑๖ ๓๑๖</p>	<p>“เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้ได้รับอนุญัตติ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด”</p> <p>มาตรา ๒๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๔/๑ ของส่วนที่ ๕ การอนุญัตติให้ใช้เครื่องหมายการค้า ในหมวด ๑ เครื่องหมายการค้า แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>“มาตรา ๓๔/๑ ในกรณีที่สัญญาอนุญัตติให้ใช้เครื่องหมายการค้ามิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น สัญญาอนุญัตติให้ใช้เครื่องหมายการค้าย่อมไม่ระงับไปเพราะเหตุการโอนหรือการรับมรดกสิทธิใน</p>	<p>เพื่อให้การดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถทำได้รวดเร็วยิ่งขึ้น</p>
<p>เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือผู้ได้รับอนุญัตติ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งจากนายทะเบียน ถ้าไม่อุทธรณ์ภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าคำสั่งของนายทะเบียนเป็นที่สุด</p> <p>๓๑๖ ๓๑๖</p>	<p>มาตรา ๒๘ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๓๔/๑ ของส่วนที่ ๕ การอนุญัตติให้ใช้เครื่องหมายการค้า ในหมวด ๑ เครื่องหมายการค้า แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p> <p>“มาตรา ๓๔/๑ ในกรณีที่สัญญาอนุญัตติให้ใช้เครื่องหมายการค้ามิได้กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น สัญญาอนุญัตติให้ใช้เครื่องหมายการค้าย่อมไม่ระงับไปเพราะเหตุการโอนหรือการรับมรดกสิทธิใน</p>	<p>กำหนดผลทางกฎหมายในการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่มีการทำสัญญาอนุญัตติให้ใช้เครื่องหมายการค้าเพื่อให้</p>

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*
<p>มาตรา ๘๘ เจ้าของเครื่องหมายรับรอนันหรือบุคคลอื่นใดที่ได้รับหรือจะได้รับความเสียหายจากคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๗ หรือมาตรา ๘๘ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณามาตรา ๘๗ หรือนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๘ แล้วแต่กรณี</p> <p>๗๑๖ ๗๑๗</p>	<p>เครื่องหมายการค้าที่มีการทำสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้านั้น”</p> <p>มาตรา ๓๐ ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของมาตรา ๘๘ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน</p> <p>“มาตรา ๘๘ เจ้าของเครื่องหมายรับรอนันหรือบุคคลอื่นใดที่ได้รับหรือจะได้รับความเสียหายจากคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๗ หรือมาตรา ๘๘ มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันประกาศโฆษณามาตรา ๘๗ หรือนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของนายทะเบียนตามมาตรา ๘๘ แล้วแต่กรณี”</p> <p>มาตรา ๓๑ ให้ยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติมีแทน</p> <p>มาตรา ๓๒ ค่าของจดทะเบียนสำหรับเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการให้การค้าเป็นกรณีเกี่ยวกับค่าขอและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น อยู่ไม่บังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ต่อไป จนกว่าค่าขอตั้งกล่าว จะได้รับการจดทะเบียน หรือไม่ได้รับการจดทะเบียน หรือผู้ขอจดทะเบียนและทั้งค่าขอ แล้วแต่กรณี</p>	<p>เกิดความชัดเจน</p> <p>เพื่อให้การค้าเป็นการจดทะเบียน เครื่องหมายการค้าสามารถทำได้รวดเร็วยิ่งขึ้น</p> <p>เพื่อปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น</p> <p>เพื่อรองรับการดำเนินการเกี่ยวกับค่าขอจดทะเบียนที่ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังคงอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้ยื่นใบบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ เครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*</p>
<p>มาตรา ๓๓ ในกรณีที่มีการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเมื่อพระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ ถ้านายทะเบียนเห็นว่าเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้นมิได้ลักษณะอย่างใดดังต่อไปนี้ ให้การคว่ำบาตรเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ได้ยื่นดังกล่าว อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ (๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าตามคำขอจดทะเบียนที่ได้ยื่นไว้และยังอยู่ในระหว่างการดำเนินกรรมการพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่ามิได้ลักษณะอย่างเดียวกัน</p> <p>(๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าตามคำขอจดทะเบียนที่ได้ยื่นไว้และยังอยู่ในระหว่างการดำเนินกรรมการพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะใช้กับสินค้าพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกัน ที่นายทะเบียนเห็นว่ามิได้ลักษณะอย่างเดียวกัน</p>	<p>เพื่อกำหนดให้นำบทบัญญัติตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับกับการตีพิมพ์หรือคำค้าของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าตามคำขอจดทะเบียนที่ได้ยื่นไว้และยังอยู่ในระหว่างการดำเนินกรรมการพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	
<p>มาตรา ๓๔ คำขอโอนหรือรับมรดกสิทธิ คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียน คำขอต่ออายุการจดทะเบียน และคำร้องขอให้เพิกถอนการจดทะเบียน หรือ เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือ เครื่องหมายร่วม ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้การดำเนินกรรมสิทธิ์ในคำขอและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น ๆ อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติม</p>	<p>เพื่อรองรับคำขอโอนหรือรับมรดกสิทธิ คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียน คำขอต่ออายุการจดทะเบียน และคำร้องขอให้เพิกถอนการจดทะเบียน ที่ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัติฉบับนี้ใช้บังคับ และยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>	

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*</p>
<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p>	<p>โดยพระราชบัญญัติต่อไป จนกว่าคำขอตั้งกล่าวจะได้รับจดทะเบียน หรือไม่ได้รับการจดทะเบียน หรือจะได้รับการต่ออายุ หรือจนกว่าจะมีวาระเพิกถอนหรือไม่เพิกถอนการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี</p> <p>มาตรา ๓๕ คำขอจดทะเบียนสัญลักษณ์การค้าของจดทะเบียนแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนสัญลักษณ์อาณัติ และคำขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนสัญลักษณ์อาณัติ คำขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนสัญลักษณ์อาณัติ สำหรับเครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัติมีใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น ๆ อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติต่อไป จนกว่าคำขอตั้งกล่าวจะได้รับจดทะเบียน หรือจนกว่าจะมีการเพิกถอน หรือไม่เพิกถอนการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี</p> <p>มาตรา ๓๖ คำสั่งเพิกถอนการจดทะเบียนสำหรับเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม ที่นายทะเบียนสั่งตามมาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๕ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ได้ตั้งก่อนวันที่พระราชบัญญัติมีใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้การดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับคำสั่งเพิกถอนและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น ๆ อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติต่อไป จนกว่าจะมีการเพิกถอนหรือไม่เพิกถอนการจดทะเบียน แล้วแต่กรณี</p>	<p>เพื่อรองรับการดำเนินการเกี่ยวกับคำขอจดทะเบียนสัญลักษณ์อาณัติให้ใช้เครื่องหมายการค้าของจดทะเบียนแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนสัญลักษณ์อาณัติให้ใช้เครื่องหมายการค้า และคำขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนสัญลักษณ์อาณัติให้ใช้เครื่องหมายการค้า ที่ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัติมีใช้บังคับ และยังคงอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เพื่อรองรับการดำเนินการเกี่ยวกับคำสั่งเพิกถอนที่นายทะเบียนสั่งก่อนวันที่พระราชบัญญัติมีใช้บังคับ และยังคงอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p>

<p>พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔</p>	<p>ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)</p>	<p>เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*</p>
<p>มาตรา ๓๗ คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองตามมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ได้ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้การดำเนินการเกี่ยวกับคำขอและค่าธรรมเนียมในเรื่องนั้น อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติต่อไป จนกว่าคำขอดังกล่าวจะได้รับการจดทะเบียน หรือไม่ได้รับการจดทะเบียนแล้วแต่กรณี</p> <p>มาตรา ๓๘ บรรดาอนุกรมหรือประเภท ที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ที่ใช้บังคับอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ยังคงใช้บังคับต่อไปทุกที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีอนุกรมหรือประเภทที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p> <p>มาตรา ๓๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาตามพระราชบัญญัตินี้</p> <p>ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ</p> <p>..... นายกรัฐมนตรี</p>	<p>เพื่อรองรับการดำเนินการเกี่ยวกับคำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรองตามมาตรา ๔๖ ที่ยื่นไว้ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ให้อยู่ในบังคับของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม</p> <p>เพื่อรองรับกฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีกฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ</p>	

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*
(๓) ไปแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน	(๖) ไปแทนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียน	
(๔) ค่าจดทะเบียนการโอนหรือรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม	(๗) ค่าจดทะเบียนการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม	ฉบับละ ๒๐๐ บาท
(๕) ค่าขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียน (๖) ค่าขอละ ๑,๐๐๐ บาท	(๘) ค่าขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนตาม (๕) ค่าขอละ ๒,๐๐๐ บาท	
(๑๐) ค่าขออายุการจดทะเบียน (๖) ค่าขอละ ๒๐๐ บาท	(๙) การต่ออายุการจดทะเบียนตาม (๕) ค่าขอละ ๕๐๐ บาท	
(๑๑) ค่าร้องขอต่อคณะกรรมการให้ส่งเพิกถอนการจดทะเบียนตาม (๖) ค่าขอละ ๕๐๐ บาท	(๑๐) ค่าร้องขอต่อคณะกรรมการให้ส่งเพิกถอนการจดทะเบียนตาม (๕) ค่าขอละ ๑,๐๐๐ บาท	
(๑๒) ค่าจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ	(๑๑) ค่าจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
(๑๓) การจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ	(๑๒) การจดทะเบียนสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการ	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
(๑๔) ค่าขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนตาม (๑๓) ค่าขอละ ๒๐๐ บาท	(๑๓) ค่าขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการจดทะเบียนตาม (๑๒) ค่าขอละ ๕๐๐ บาท	
(๑๕) ค่าขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนตาม (๑๓) ค่าขอละ ๒๐๐ บาท	(๑๔) ค่าขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนตาม (๑๒) ค่าขอละ ๕๐๐ บาท	

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๕	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*
(๑๖) คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงค่าของจดทะเบียน ตาม (๑) (๘) หรือ (๑๒)	ตาม (๑) (๗) หรือ (๑๑)	คำขอละ ๒๐๐ บาท
(๑๗) คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับ ว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรอง (ก) ก่อนการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง	คำขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อบังคับ ว่าด้วยการใช้เครื่องหมายรับรอง (ก) ก่อนการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง	คำขอละ ๒๐๐ บาท
(ข) หลังการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง	(ข) หลังการจดทะเบียนเครื่องหมายรับรอง	คำขอละ ๒๐๐ บาท
(๑๘) อุทธรณ์	(๑๗) อุทธรณ์	คำขอละ ๕๐๐ บาท
(ก) อุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตาม มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ หรือ คำวินิจฉัยของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๗	(ก) อุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนตาม มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ หรือ คำวินิจฉัยของนายทะเบียนตามมาตรา ๑๗	ฉบับละ ๕,๐๐๐ บาท
(ข) อุทธรณ์ตามมาตราอื่น	(ข) อุทธรณ์ตามมาตราอื่น	ฉบับละ ๑,๐๐๐ บาท
(๑๙) การขอตรวจดูทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม หรือสารบบเครื่องหมาย ดังกล่าว	(๑๘) การขอตรวจดูทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม หรือสารบบเครื่องหมาย ดังกล่าว	ฉบับละ ๒๐๐ บาท
เศษของชั่วโมงให้คิดเป็นหนึ่งชั่วโมง	เศษของชั่วโมงให้คิดเป็นหนึ่งชั่วโมง	ชั่วโมงละ ๒๐๐ บาท
(๒๐) การขอสำเนาทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม เป็นชุดพร้อมคำรับรอง	(๑๙) การขอสำเนาทะเบียนเครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง หรือเครื่องหมายร่วม เป็นชุดพร้อมคำรับรอง	ฉบับละ ๕๐๐ บาท

พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔	ร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)	เหตุผลในการแก้ไขเพิ่มเติม*
(๒๑) การขอคัดสำเนาเอกสาร หน้าละ ๑๐ บาท (๒๒) การขอให้รับรองสำเนาเอกสารเรื่องเดียวกัน (ก) เอกสารไม่เกิน ๑๐ หน้า หน้าละ ๑๐ บาท (ข) เอกสารเกิน ๑๐๐ บาท ฉบับละ ๑๐๐ บาท (๒๓) การขอคำรับรองจากนายทะเบียนเกี่ยวกับ รายการการจดทะเบียน ฉบับละ ๕๐ บาท (๒๔) ค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ค่าชอลละ ๑๐๐ บาท	(๒๐) การขอคัดสำเนาเอกสาร หน้าละ ๒๐ บาท (๒๑) การขอให้รับรองสำเนาเอกสารเรื่องเดียวกัน (ก) เอกสารไม่เกิน ๕๐ หน้า หน้าละ ๒๐ บาท (ข) เอกสารเกิน ๕๐ หน้า ฉบับละ ๕๐๐ บาท (๒๒) การขอหนังสือรับรองรายการจดทะเบียน ฉบับละ ๕๐ บาท (๒๓) ค่าธรรมเนียมอื่น ๆ ค่าชอลละ ๒๐๐ บาท	

บันทึกวิเคราะห์สรุป
สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....

คณะรัฐมนตรีได้มีมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ต่อสภาผู้แทนราษฎร และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่ปัจจุบันการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในระดับสากล ได้มีการขยายขอบเขตการให้ความคุ้มครองไปยังเครื่องหมายประเภทใหม่ๆ ซึ่งบทบัญญัติของพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ยังครอบคลุมไม่ถึง จึงสมควรขยายขอบเขตการให้ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าดังกล่าว และปรับปรุงขั้นตอนตลอดจนระยะเวลาในการพิจารณาการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้มีความชัดเจนและรวดเร็วยิ่งขึ้น รวมทั้งปรับปรุงอัตราค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้น

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ โดยมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

๒.๑ แก้ไขเพิ่มเติมบทนิยามคำว่า “เครื่องหมาย” โดยเพิ่มเติม “กลิ่น” และ “เสียง” ไว้ในบทนิยาม เพื่อขยายความคุ้มครองให้เครื่องหมายประเภทกลิ่นและเสียง สามารถนำมาจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าได้

๒.๒ แก้ไขเพิ่มเติมอำนาจของรัฐมนตรีตามมาตรา ๕ โดยเพิ่มเติมอำนาจในการลดหรือยกเว้นค่าธรรมเนียม เพื่อเป็นการสนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐบางหน่วยงานสามารถมาจดทะเบียนขอรับความคุ้มครองเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้าเพิ่มขึ้น

๒.๓ แก้ไขเพิ่มเติมการกำหนดลักษณะบ่งเฉพาะของเครื่องหมายการค้า

(๑) เพิ่มเติมลักษณะบ่งเฉพาะของภาพ รูปร่างหรือรูปทรง กลิ่น และเสียง เพื่อให้มีความชัดเจนว่าลักษณะอย่างไรจึงจะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะ และเพื่อให้อสอดคล้องกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้าในระดับสากล (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ วรรคสอง)

ที่มา : สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

(๒) แก้ไขเพิ่มเติมให้เครื่องหมายการค้าทุกประเภทสามารถได้มาซึ่งลักษณะบ่งเฉพาะโดยการจำหน่าย เผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลาย (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๗ วรรคสาม)

๒.๔ ยกเลิกบทบัญญัติที่ห้ามขอจดทะเบียนสำหรับสินค้าต่างจำพวกกันในคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหนึ่งฉบับ เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้จดทะเบียน (ยกเลิกมาตรา ๙ วรรคสอง)

๒.๕ แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การพิจารณารับจดทะเบียนและเพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว และการพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่มีผู้ขอจดทะเบียนหลายรายต่างยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่มีความเหมือนหรือคล้ายกัน เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการพิจารณาจำพวกของสินค้าและลักษณะอย่างเดียวกันของสินค้า (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๖๑ (๓) และ (๔))

๒.๖ ลดระยะเวลาการปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน การอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน การปฏิบัติตามคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการ การยื่นคำคัดค้านการจดทะเบียน และการยื่นคำโต้แย้งคำคัดค้านการจดทะเบียน จากเก้าสิบวันเป็นหกสิบวัน เพื่อให้การดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถทำได้รวดเร็วยิ่งขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๑๕ วรรคสอง มาตรา ๑๗ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) มาตรา ๑๘ วรรคหนึ่งและวรรคสาม มาตรา ๒๗ วรรคสอง มาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๕ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๖ วรรคสองและวรรคสี่ มาตรา ๓๗ วรรคสอง มาตรา ๖๐ วรรคสอง มาตรา ๖๙ วรรคสาม มาตรา ๗๔ วรรคสอง และมาตรา ๘๙ วรรคหนึ่ง)

๒.๗ แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์และขั้นตอนกรณีผู้ขอจดทะเบียนหลายรายยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกัน โดยยกเลิกขั้นตอนที่กำหนดให้ผู้ขอจดทะเบียนหลายรายต้องตกลงกัน และกำหนดให้ผู้ที่ยื่นคำขอไว้เป็นรายแรกเป็นผู้มีสิทธิได้รับการจดทะเบียนก่อน เพื่อให้ขั้นตอนการจดทะเบียนสามารถกระทำได้รวดเร็วขึ้น (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๐ และมาตรา ๒๑ และยกเลิกมาตรา ๒๒ ถึงมาตรา ๒๖)

๒.๘ ขยายระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า จากสามสิบวันเป็นหกสิบวัน เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้จดทะเบียน (แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๔๐ วรรคสอง)

๒.๙ กำหนดขั้นตอนการดำเนินการของนายทะเบียน ในกรณีที่การขอจดทะเบียน การโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้า หรือการขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงรายการการจดทะเบียนไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง โดยกำหนดให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งให้ผู้ขอจดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าแก้ไขเปลี่ยนแปลงให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด และกำหนดผลในกรณีที่ไม่มี การแก้ไขภายในระยะเวลาดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อไม่ให้ผู้ขอจดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้าดังกล่าวละเลยการแก้ไข และเพื่อเป็นการเร่งรัดให้มีการดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายในระยะเวลาที่กำหนด (เพิ่มมาตรา ๕๒/๑)

๒.๑๐ แก้ไขเพิ่มเติมหลักเกณฑ์การต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าสามารถขอผ่อนผันการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุการจดทะเบียนได้

โดยต้องชำระค่าธรรมเนียมเพิ่ม และขยายระยะเวลาการดำเนินการแก้ไขเกี่ยวกับการขอต่ออายุ ตามคำสั่งของนายทะเบียนจากสามสิบวันเป็นหกสิบวัน เพื่อเป็นการอำนวยความสะดวกให้แก่เจ้าของ เครื่องหมายการค้า และสอดคล้องกับ Article 5 bis ของ Paris Convention (แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ และมาตรา ๕๖)

๒.๑๑ กำหนดผลทางกฎหมายในกรณีการโอนหรือการรับมรดกสิทธิในเครื่องหมายการค้าที่มีการทำสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า (เพิ่มมาตรา ๗๙/๑)

๒.๑๒ แก้ไขเพิ่มเติมอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัติ โดยยกเลิกอัตราค่าธรรมเนียมเดิมทั้งหมด และให้ใช้อัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้แทน

๒.๑๓ กำหนดบทเฉพาะกาล (ร่างมาตรา ๓๒ ถึงร่างมาตรา ๓๘) เพื่อรองรับ คำขอและการดำเนินการต่างๆ ที่ดำเนินการอยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ รวมทั้งรองรับ กฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ให้ใช้บังคับได้ต่อไปจนกว่าจะมีกฎหมายลำดับรองที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ.

๓. ข้อมูลทางวิชาการประกอบการพิจารณา

ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ...) พ.ศ. .... ได้ศึกษาหลักกฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๓.๑ ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า (Agreement on Trade-Related Aspects of Intellectual Property Rights (TRIPs))

ความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า หรือ TRIPs เป็นความตกลงระหว่างประเทศที่กำหนดหลักการพื้นฐานในการคุ้มครองสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ในเรื่องต่างๆ ของประเทศสมาชิกองค์การการค้าโลก โดยในส่วนของเครื่องหมายการค้า นั้น Article ๑๕^๑ ของ TRIPs ได้กำหนดการคุ้มครองสิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้า การจดทะเบียน เครื่องหมายการค้า อายุการคุ้มครอง ข้อกำหนดการใช้เครื่องหมายการค้า รวมทั้งการอนุญาต ให้ใช้สิทธิ และการโอนสิทธิในเครื่องหมายการค้า

^๑ Article 15 Protectable Subject Matter

1. Any sign, or any combination of signs, capable of distinguishing the goods or services of one undertaking from those of other undertakings, shall be capable of constituting a trademark. Such signs, in particular words including personal names, letters, numerals, figurative elements and combinations of colours as well as any combination of such signs, shall be eligible for registration as trademarks. Where signs are not inherently capable of distinguishing the relevant goods or services, Members may make registrability depend on distinctiveness acquired through use. Members may require, as a condition of registration, that signs be visually perceptible.

๓.๒ อนุสัญญากรุงปารีสว่าด้วยการคุ้มครองทรัพย์สินอุตสาหกรรม

(Paris Convention for the Protection of Industrial Property)

อนุสัญญากรุงปารีสฯ เป็นอนุสัญญาที่กำหนดมาตรฐานในการให้ความคุ้มครองทรัพย์สินทางอุตสาหกรรม ซึ่งครอบคลุมถึงกรณีการให้ความคุ้มครองเครื่องหมายการค้าด้วย โดยในการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... นั้น ได้มีการศึกษาอนุสัญญากรุงปารีสในประเด็นการขยายระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียน ซึ่ง Article 5 bis^๖ ของอนุสัญญาดังกล่าวได้กำหนดให้ผู้ขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถขอผ่อนผันระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการจดทะเบียนออกไปได้ไม่น้อยกว่าหกเดือน

๓.๓ กฎหมายต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

(๑) ประเทศอังกฤษ

ประเทศอังกฤษมีกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า ได้แก่ Trade Mark Act 1994 โดยในการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... นั้น ได้มีการศึกษา Trade Mark Act 1994 ในประเด็นต่างๆ ดังต่อไปนี้

(ก) การกำหนดลักษณะของรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุที่ต้องห้ามไม่ให้รับจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าตาม (2) ของ Section 3 Absolute grounds for refusal of registration^๗

(ข) หลักเกณฑ์การพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วตาม Section 5 Relative grounds for refusal of registration^๘

^๖ Article 5 bis All Industrial Property Rights: Period of Grace for the Payment of Fees for the Maintenance of Rights; Patents: Restoration

(1) A period of grace of not less than six months shall be allowed for the payment of the fees prescribed for the maintenance of industrial property rights, subject, if the domestic legislation so provides, to the payment of a surcharge.

(2) The countries of the Union shall have the right to provide for the restoration of patents which have lapsed by reason of non-payment of fees.

^๗ Section 3 Absolute grounds for refusal of registration.

(1) The following shall not be registered

etc. etc.

(2) A sign shall not be registered as a trade mark if it consists exclusively of-

(a) the shape which results from the nature of the goods themselves,

(b) the shape of goods which is necessary to obtain a technical result, or

(c) the shape which gives substantial value to the goods.

^๘ Section 5 Relative grounds for refusal of registration.

(ค) การขอขยายระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุการจดทะเบียนตาม Section 43 Renewal of registration^๔ ซึ่งกำหนดให้ผู้ขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถขอผ่อนผันระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุออกไปได้ไม่น้อยกว่าหกเดือน

(๒) ประเทศสิงคโปร์

ประเทศสิงคโปร์มีกฎหมายว่าด้วยเครื่องหมายการค้า ได้แก่ Trade Mark Act 1998 โดยในการตรวจพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... นั้น ได้มีการศึกษา Trade Mark Act 1998 ในประเด็นดังต่อไปนี้

(ก) การกำหนดลักษณะของรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุที่ต้องห้ามไม่ให้จดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าตาม (3) ของ Section 7 Absolute grounds for refusal of registration^๖

(1) A trade mark shall not be registered if it is identical with an earlier trade mark and the goods or services for which the trade mark is applied for are identical with the goods or services for which the earlier trade mark is protected.

(2) A trade mark shall not be registered if because –

(a) it is identical with an earlier trade mark and is to be registered for goods or services similar to those for which the earlier trade mark is protected, or

(b) it is similar to an earlier trade mark and is to be registered for goods or services identical with or similar to those for which the earlier trade mark is protected, there exists a likelihood of confusion on the part of the public, which includes the likelihood of association with the earlier trade mark.

etc.

etc.

^๔ Section 43 Renewal of registration

(1) The registration of a trade mark may be renewed at the request of the proprietor, subject to payment of a renewal fee.

(2) Provision shall be made by rules for the registrar to inform the proprietor of a registered trade mark, before the expiry of the registration, of the date of expiry and the manner in which the registration may be renewed.

(3) A request for renewal must be made, and the renewal fee paid, before the expiry of the registration.

Failing this, the request may be made and the fee paid within such further period (of not less than six months) as may be prescribed, in which case an additional renewal fee must also be paid within that period.

(4) Renewal shall take effect from the expiry of the previous registration.

etc.

etc.

^๖ Section 7 Absolute grounds for refusal of registration

(1) The following shall not be registered:

etc.

etc.

(3) A sign shall not be registered as a trade mark if it consists exclusively of-

(ข) หลักเกณฑ์การพิจารณารับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วตาม (3) ของ Section 8 Relative grounds for refusal of registration”

(ค) การขอขยายระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุการจดทะเบียนตาม Section 19 Renewal of registration” ซึ่งกำหนดให้ผู้ขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสามารถขอผ่อนผันระยะเวลาการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุออกไปได้ไม่น้อยกว่าหกเดือน

-
- (a) the shape which results from the nature of the goods themselves;
  - (b) the shape of goods which is necessary to obtain a technical result; or
  - (c) the shape which gives substantial value to the goods.
- etc. etc.

”Section 8 Relative grounds for refusal of registration

(1) A trade mark shall not be registered if it is identical with an earlier trade mark and the goods or services for which the trade mark is sought to be registered are identical with the goods or services for which the earlier trade mark is protected.

etc. etc.

(3) Where an application for registration of a trade mark is made before 1st July 2004, if trade mark -

- (a) is identical with or similar to an earlier trade mark; and
- (b) is to be registered for goods or services which are not similar to those for which the earlier trade mark is protected, the later trade mark shall not be registered if-
  - (i) the earlier trade mark is well known in Singapore;
  - (ii) use of the later trade mark in relation to the goods or services for which the later trade mark is sought to be registered would indicate a connection between those goods or services and the proprietor of the earlier trade mark;
  - (iii) there exists a likelihood of confusion on the part of the public because of such use; and
  - (iv) the interests of the proprietor of the earlier trade mark are likely to be damaged by such use.

” section 19. Renewal of registration

(1) The registration of a trade mark may be renewed at the request of the proprietor, subject to payment of the fee referred to in subsection (4) or the fees referred to in subsection (5), as the case may be.

(2) The Minister may make rules for the Registrar to inform the proprietor of a registered trade mark, before the expiry of the registration, of the date of expiry and the manner in which the registration may be renewed.

(3) A request for renewal shall be made not later than 6 months after the date of expiry of the registration.

etc. etc.

(๓) Guidelines for Trademark Examination ของสมาคมเครื่องหมายการค้าระหว่างประเทศ (International Trademark Association) ซึ่งมีการกำหนดแนวทางการตรวจสอบเครื่องหมายการค้าประเภทต่างๆ ซึ่งรวมถึงเสียงและกลิ่นด้วย โดยในส่วนของเครื่องหมายเสียงจะพิจารณาลักษณะบ่งเฉพาะจากการแสดงกราฟเสียงหรือตัวโน้ตหรือการบรรยายเสียงด้วยถ้อยคำ และสำหรับเครื่องหมายกลิ่นจะพิจารณาลักษณะบ่งเฉพาะจากการบรรยายเสียงด้วยถ้อยคำและการนำเสนอตัวอย่างของกลิ่นและองค์ประกอบทางเคมีของกลิ่นนั้น

องค์ความรู้เกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า*

ในการประกอบธุรกิจใด ๆ ก็ตาม เจ้าของธุรกิจส่วนมากจะใช้สัญลักษณ์หรือนำชื่อ หรือเครื่องหมายที่จะใช้ในการประกอบธุรกิจแสดงให้ปรากฏต่อสาธารณชน ไม่ว่าจะเป็นชื่อร้านค้า ชื่อนิติบุคคล หรือสัญลักษณ์ หรือเครื่องหมายประจำนิติบุคคล รวมทั้งเครื่องหมายที่ติดอยู่กับตัวสินค้าที่ผลิตขึ้นมาจากผู้ประกอบธุรกิจ เพื่อที่จะได้ให้ผู้ที่มาติดต่อหรือ ผู้บริโภค หรือซื้อสินค้าหรือบริการในคราวหน้า ใช้จ่ายจำถึงลักษณะและคุณภาพที่ดีหรือไม่ดีของสินค้าหรือการบริการที่ผู้บริโภคได้เลือกบริโภคแล้วได้

ถ้าในการประกอบธุรกิจเป็นประเภทขายสินค้าโดยการซื้อมาขายไป ความจำเป็นในการคิดชื่อเครื่องหมายการค้ากับสินค้าก็คงไม่มี เพราะสินค้าทั้งหมดเป็นสินค้าที่ผลิตและมีเครื่องหมายการค้าของคนอื่นประกอบอยู่ ท่านเพียงบริหารการขาย หากสินค้าใกล้จะขายหมดก็สั่งสินค้าเข้ามาจำหน่ายเพิ่มอีกต่อไป แต่ถ้าท่านประกอบธุรกิจโดยการผลิตสินค้าขึ้นมาจำหน่ายหรือเปิดสถานบริการเพื่อให้บริการคนทั่วไป ความจำเป็นที่ท่านจะต้องมีเครื่องหมายที่ใช้กับสินค้าหรือการบริการนั้นเกิดขึ้นได้ อย่างแน่นอน เพราะหากสินค้าใดหรือการบริการใดไม่มีสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายอยู่ด้วย สินค้าหรือการบริการนั้นก็เกือบไร้ความหมายที่จะจดจำในสายตาของผู้บริโภค

บุคคลที่เกี่ยวข้องกับเครื่องหมายการค้า

บุคคลที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับเครื่องหมายการค้าและอยู่ในกระบวนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า มีอยู่ ๕ ฝ่าย กล่าวคือ

๑. เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือเจ้าของกิจการ
๒. ผู้บริโภคหรือประชาชนที่เห็นหรือใช้สินค้า
๓. นายทะเบียนเครื่องหมายการค้า
๔. คณะกรรมการเครื่องหมายการค้า
๕. ศาลยุติธรรม

๑. เจ้าของเครื่องหมายการค้าหรือเจ้าของกิจการ

ในการคิดเครื่องหมายที่ใช้กับสินค้าหรือการบริการนั้น บางครั้งเป็นการยากของเจ้าของกิจการที่จะคิดขึ้นมาเอง บางคนต้องจ้างนักออกแบบให้ออกแบบตามความคิดของเจ้าของธุรกิจเพื่อที่จะได้ชื่อที่คนอื่นไม่ทำซ้ำ ผู้ว่าจ้างต้องการ เครื่องหมายที่จะใช้กับสินค้าที่ตนนั้น จะต้องเป็นเครื่องหมายที่ผู้บริโภคเห็นแล้วจะจำได้โดยสามารถบอกได้ว่าเป็นสินค้าอะไร โดยที่ตัวเครื่องหมายนั้น ไม่ได้สื่อความหมายถึงสินค้า คุณลักษณะ คุณสมบัติหรือบริการนั้นโดยตรง

* ที่มา : พิบูล ดันตุภผล นบ.,นบท. คิดเครื่องหมายอย่างไร...จึงจะจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าได้. เอกสารเผยแพร่. กรมทรัพย์สินทางปัญญา.กระทรวงพาณิชย์.

ตัวอย่าง

RED BULL

รูปกระทิงแดง และคำว่า RED BULL ข้างต้นนี้ เราเห็นเครื่องหมายการค้า สามารถบ่งบอกถึงสินค้าได้เลยว่า เป็นเครื่องหมายการค้าที่ใช้กับสินค้า ประเภทเครื่องดื่มบำรุงกำลัง หรือ

ผู้บริโภคสามารถบอกได้เลยว่าเป็นสินค้าแบบมีกิ้งสำเร็จรูป ได้ทันทีโดยไม่ต้องเห็นสินค้านั้น ๆ

๒. ผู้บริโภคหรือประชาชนที่เห็นหรือใช้สินค้า

เครื่องหมายการค้าที่เป็นที่รู้จักในหมู่ผู้บริโภคหรือประชาชนที่เห็นหรือใช้สินค้านั้น นอกเหนือจากการมีคุณภาพและมาตรฐานที่ดีของสินค้าแล้ว ยังขึ้นอยู่กับความถี่ของการบริโภคสินค้านั้น ๆ รวมทั้งฐานะทางเศรษฐกิจของกลุ่มผู้บริโภค บางกลุ่มอาจไม่มีกำลังซื้อสินค้านั้น แต่ได้เห็นเครื่องหมายการค้าแล้วรู้ว่าเป็นสินค้าอะไร การรับรู้ถึงเครื่องหมายการค้าย่อมส่งผลถึงการมีชื่อเสียงของเครื่องหมายการค้าด้วย ความมีชื่อเสียงของเครื่องหมายการค้านอกจากคุณภาพและมาตรฐานที่ดีของสินค้าจะเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้บริโภครู้จักแล้ว การโฆษณาเครื่องหมายการค้าจะทำให้เครื่องหมายการค้าของนักธุรกิจนั้น เป็นที่รู้จักกันในกลุ่มผู้บริโภคและบุคคลทั่วไป ดังจะเห็นได้จากการโฆษณาประชาสัมพันธ์เครื่องหมายการค้าตามสื่อต่าง ๆ

เครื่องหมายการค้าที่ดีนั้น จะต้องมีส่วนที่ง่ายต่อการจดจำได้ เห็นเครื่องหมายการค้าแล้ว สามารถบอกได้ว่าเป็นเครื่องหมายการค้าที่ใช้กับสินค้าอะไรได้ทันที โดยไม่ต้องเห็นตัวสินค้านั้นเลย ถ้าเราสังเกตจะเห็นได้ว่า เครื่องหมายการค้าที่มีชื่อเสียงแพร่หลายโดยทั่วไปนั้น โดยมากเป็นเครื่องหมายการค้าที่เรียบง่าย ไม่มีสวดลายของรายละเอียดมากมายในตัวเครื่องหมายนั้น เห็นเครื่องหมายการค้าแล้วมีความรู้สึกที่ดี ไปรังส่ายตา และบางครั้งทำให้ความคิดของผู้ที่เห็นเครื่องหมายการค้ามีความผ่อนคลาย ไม่เครียด ซึ่งขึ้นอยู่กับสีสันของตัวเครื่องหมายการค้าด้วยเป็นส่วนหนึ่ง

ดังนั้นในการคิดเครื่องหมายการค้า ผู้ประกอบการหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้า จะต้องคำนึงถึงกลุ่มผู้บริโภคหรือประชาชนในสังคมนั้น ๆ ด้วย ข้อสำคัญต้องสร้างทัศนคติที่ดีให้ประชาชนหรือผู้บริโภคมีต่อเครื่องหมายการค้าและสินค้าของตน โดยอย่ามุ่งแต่เฉพาะกลุ่มผู้บริโภคที่ซื้อสินค้าหรือมุ่งแต่แสวงหาผลกำไรมากเกินไป

๓. นายทะเบียนเครื่องหมายการค้า

การคิดเครื่องหมายการค้าเพื่อให้จดทะเบียนได้นั้น นอกเหนือจากฝ่ายที่เกี่ยวข้องดังที่กล่าวมาข้างต้นนี้แล้ว นายทะเบียนเครื่องหมายการค้า เป็นอีกฝ่ายหนึ่งที่จะเป็นผู้ตัดสินในเบื้องต้นว่า จะจดทะเบียนให้เครื่องหมายการค้าได้บ้าง แต่ก็มีความเห็นว่า ในประเทศไทยนั้นบุคคลที่จะมีอำนาจสั่งให้รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า หรือปฏิเสธไม่รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าได้มีเพียงหนึ่งคน คือนายทะเบียนเครื่องหมายการค้า

ในการพิจารณาตัดสินของนายทะเบียนเครื่องหมายการค้า ก็ต้องอาศัยบทบัญญัติของกฎหมาย ประกอบด้วยดุลยพินิจส่วนหนึ่งใช้ในการพิจารณาสั่งการเกี่ยวกับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า จะอาศัยความพอใจกันกับผู้จดทะเบียนเป็นส่วนตัวแล้วสั่งรับจดทะเบียนยอมไม่ได้ การรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ต้องเป็นไปตามขั้นตอนของกฎหมายที่บัญญัติไว้ การดำเนินการใด ๆ ที่รับจดทะเบียนโดยผิดขั้นตอนของกฎหมาย ย่อมส่งผลให้มีการเพิกถอนการจดทะเบียนนั้น กลับมาเริ่มต้นที่ขั้นตอนก่อนผิดขั้นตอนของกฎหมาย ทำให้เสียเวลาในการที่จะรับจดทะเบียน และบางกรณีอาจเกิดความเสียหายให้แก่ผู้จดทะเบียนและประชาชนทั่วไป

เครื่องหมายการค้าที่คิดได้แล้ว ท่านควรไปยื่นคำขอจดทะเบียนต่อนายทะเบียนเครื่องหมายการค้า เพื่อประโยชน์แก่ตัวของท่านเอง หลายท่านยังมีความเข้าใจผิดว่า เครื่องหมายการค้า นั้นจะต้องรับจดทะเบียนก่อนจึงจะนำไปใช้กับสินค้าได้ ซึ่งถือว่าเป็นความเข้าใจที่ยังคลาดเคลื่อน เพราะเครื่องหมายการค้า หากเจ้าของธุรกิจคิดขึ้นมาเองโดยไม่ไปลอกเลียนเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นแล้ว ท่านสามารถใช้เครื่องหมายการค้า นั้นกับสินค้าของท่านได้เลย เว้นแต่ท่านจะไม่แน่ใจว่าเครื่องหมายการค้าที่ท่านคิดนั้นจะมีใครไปจดทะเบียนไว้ก่อนหรือไม่ หรือประสงค์จะต้องการคุ้มครองตามกฎหมายมิให้บุคคลอื่นนำมาจดทะเบียนหรือลอกเลียนเครื่องหมายการค้าของท่าน

๔. คณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าเป็นกลุ่มบุคคลผู้ทรงคุณวุฒิ ที่กฎหมายเครื่องหมายการค้าบัญญัติให้มีขึ้น คณะกรรมการเครื่องหมายการค้ามีอำนาจหน้าที่ดังนี้

๑. วินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งหรือคำวินิจฉัยของนายทะเบียนตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้านี้
๒. พิจารณาและมีคำสั่งเกี่ยวกับคำร้องขอให้เพิกถอนการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า หรือขอยกเลิกบริการ เครื่องหมายรับรอง และเครื่องหมายร่วม หรือสัญญาอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้า บริการตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้านี้
๓. ให้คำแนะนำหรือคำปรึกษาแก่รัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงหรือประกาศตามพระราชบัญญัตินี้
๔. พิจารณาเรื่องอื่น ๆ ตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

ถ้าจะเปรียบเทียบกับคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า ก็เป็นเสมือนศาลปกครองภายในกรมทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งหากผู้จดทะเบียนไม่เห็นด้วยก็ให้นำประเด็นร้องต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้าแทนการร้องต่อศาลปกครองเพราะกฎหมายเครื่องหมายการค้าได้บัญญัติให้ผู้จดทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียนต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

๕. ศาสนพิธีกรรม

ปัจจุบันคดีพิพาทกับเครื่องหมายการค้า จะต้องฟ้องต่อศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศกลาง ซึ่งเมื่อศาลทรัพย์สินทางปัญญา ฯ พิจารณาอย่างไรแล้ว หากคู่กรณีมีสิทธิอุทธรณ์คำพิพากษาสามารถยื่นอุทธรณ์ได้ต่อศาลฎีกาทันที ซึ่งทำให้การพิจารณาคดีเป็นไปได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น

ลักษณะของเครื่องหมายที่จดทะเบียนได้

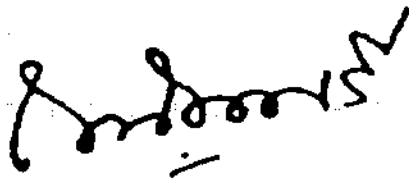
การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น ผู้ขอจดทะเบียนมักประสบปัญหาว่า จะใช้อะไรไปขอจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้า ดังนั้น สิ่งที่ต้องคิดก่อนอันดับแรกคือ อะไรคือสิ่งที่จะใช้เป็นเครื่องหมายการค้าได้ นั่นคือ ก่อนจะเป็นเครื่องหมายการค้าได้จะต้องเป็น “เครื่องหมาย” มาก่อน เมื่อเป็นเครื่องหมายแล้วและนำเครื่องหมายนั้นไปใช้สำหรับสินค้า ก็เป็นเครื่องหมายการค้า ถ้านำไปใช้สำหรับการบริการ ก็เป็นเครื่องหมายบริการ ซึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะการนำเครื่องหมายนั้นไปใช้กับอะไร หรือเพื่อวัตถุประสงค์อะไร ถ้านำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์รับรองคุณภาพสินค้าหรือการบริการ ก็เป็นเครื่องหมายรับรอง และถ้านำเครื่องหมายนั้นไปใช้เพื่อเป็นเครื่องหมายร่วมใช้กันในหมู่สมาชิกหรือบริษัทในเครือเดียวกัน ก็เป็นเครื่องหมายร่วม

จากคำนิยามตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๓ มาตรา ๕ ระบุว่า

“เครื่องหมาย” หมายความว่า ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประติมากรรม ตรา ชื่อ คำ ข้อความ ตัวหนังสือ ตัวเลข ลายมือชื่อ กลุ่มของสี รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ หรือสิ่งเหล่านี้อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายรวมกัน ฉะนั้น จะเห็นได้ว่ามีหลายอย่างต่าง ๆ ที่กล่าวไว้ข้างต้นนี้ สามารถนำมาจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าได้ จากคำนิยามข้างต้น เราอาจแบ่งเครื่องหมายได้ ๔ ลักษณะคือ

๑. เครื่องหมายคำ
๒. เครื่องหมายรูป
๓. กลุ่มของสี
๔. รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ

๑. เครื่องหมายคำ หมายถึงเครื่องหมายที่อ่านออกเสียงได้ โดยเป็นเครื่องหมายที่นำตัวเลข ตัวอักษร มาผสมรวมกันเป็นคำ หรือข้อความ จะมีความหมายคำแปล หรือไม่มีความหมายหรือคำแปลก็ได้ ตัวอย่างเช่น

๒. เครื่องหมายรูป หมายถึง เครื่องหมายที่เป็นรูป จะเป็นรูปธรรมชาติหรือรูปที่ประดิษฐ์โดยการวาดหรือประดิษฐ์ขึ้นมาจากจินตนาการก็ได้ ตัวอย่างเช่น

๓. กลุ่มของสี หมายถึง สีที่มีการรวมกลุ่มหรือชุมนุมกันตั้งแต่ ๒ สีขึ้นไป โดยไม่จำกัดว่าจะเป็นสีอ่อนหรือสีแก่ ซึ่งกลุ่มของสีดังกล่าวต้องไม่ใช่สีของเครื่องหมายการค้าที่เป็นภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประดิษฐ์ ตรา ชื่อ คำ ข้อความ ตัวหนังสือ ตัวเลข ลายมือชื่อ รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุหรือสิ่งเหล่านี้อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน^๒

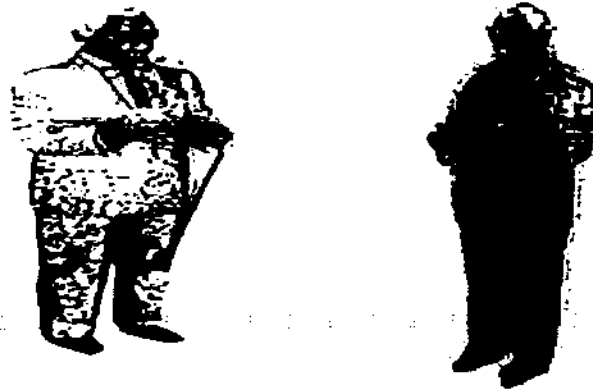
จากคำนิยามข้างนี้ จะเห็นได้ว่า กลุ่มของสีนั้นไม่ใช่เครื่องหมายที่เป็นรูปสี หรือภาพต่าง ๆ ที่เป็นภาพสี หรือเครื่องหมายคำที่เป็นตัวอักษรเป็นสีต่าง ๆ แต่หมายถึงการรวมกันหรือชุมนุมกันของสีตั้งแต่สองสีขึ้นไป โดยสีดังกล่าวจะต้องแสดงความแตกต่างของสีให้เห็นอย่างชัดเจนซึ่งจะเรียงชิดติดกันหรือไม่ก็ได้ หรือจะเรียงสีให้มีรูปลักษณะอย่างใดก็ได้ เพื่อให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้าหรือบริการได้ทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้าหรือบริการที่ใช้เครื่องหมายที่เป็นกลุ่มของสีนั้น มีความแตกต่างไปจากสินค้าหรือบริการของบุคคลอื่น ตัวอย่างเช่น

๔. รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ หมายถึง เครื่องหมายที่มีลักษณะเป็นรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุที่แสดงถึงด้านกว้าง ด้านยาว ด้านลึก และแสดงชัดเจนให้เห็นความแตกต่างจากเครื่องหมายในลักษณะอื่นตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๕ เช่น ภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประดิษฐ์ เป็นต้น หรือเราเรียกว่าเป็นเครื่องหมายสามมิติ คำว่า วัตถุ หมายถึง สิ่งที่ใช้เป็นรูปร่างหรือรูปทรงซึ่งอาจจะเป็นรูปร่างหรือรูปทรงของภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประดิษฐ์ ตรา ชื่อ คำ ข้อความ ตัวหนังสือ ตัวเลข ลายมือชื่อ กลุ่มของสี หรือสิ่งเหล่านี้อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกันก็ได้^๓

^๒ ระเบียบกรมทรัพย์สินทางปัญญา เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการจดทะเบียนเครื่องหมายที่มีลักษณะเป็นกลุ่มของสี ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๔๕

^๓ ระเบียบกรมทรัพย์สินทางปัญญา เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการจดทะเบียนเครื่องหมายที่มีลักษณะเป็นรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ.๒๕๔๕

เครื่องหมายการค้าที่เป็นกลุ่มของสี รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ นั้น นับว่าเป็นของใหม่สำหรับประเทศไทย การจดทะเบียนเครื่องหมายประเภทนี้มีไม่มาก ซึ่งต่างกับเครื่องหมายการค้าที่เป็นเครื่องหมายคำ หรือเครื่องหมายรูปภาพ และในอนาคตข้างหน้า ประเทศไทยอาจมีการจดทะเบียนเครื่องหมายกลืน เครื่องหมายเสียง ซึ่งในต่างประเทศบางประเทศมีการจดทะเบียนเครื่องหมายประเภทนี้ไปบ้างแล้ว

รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุก็คือ รูปสามมิตินั่นเอง แต่ในการขอจดทะเบียนท่านไม่ต้องนำวัตถุที่เป็นเครื่องหมายการค้าสามมิติมาจดทะเบียน ใช้แต่เพียงแสดงภาพถ่ายหรือรูปเขียนเครื่องหมายที่เป็นรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุที่เป็นสาระสำคัญทั้งหมดและแสดงคำบรรยายรูปเครื่องหมายการค้าเท่านั้น ซึ่งจะได้กล่าวถึงวิธีการจดทะเบียนในภายหลัง

ดังนั้น การที่ท่านจะนำเครื่องหมายดังกล่าวมาประกอบธุรกิจ ท่านจะต้องทราบว่า ธุรกิจของท่านคืออะไร เป็นธุรกิจประเภทผลิตสินค้าเพื่อจำหน่าย หรือรับสินค้าจากที่อื่นโดยซื้อมาหรือจ้างผลิตมาใช้กับเครื่องหมายของท่าน ก็นับเป็นเป็นเครื่องหมายการค้า แต่ถ้าจะใช้เครื่องหมายกับการบริการ เช่น บริการภัตตาคาร โรงแรม การสื่อสาร นั้นเรียกว่าเครื่องหมายบริการ เป็นต้น ปัจจุบันมีการยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้แล้วเป็นจำนวนมาก จึงเป็นการยากที่ท่านจะประดิษฐ์เครื่องหมายที่ใช้จดทะเบียนโดยไม่ให้ไปซ้ำกันบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว

ในอนาคตข้างหน้า หลังจากที่ได้มีการแก้ไขกฎหมายเครื่องหมายการค้าครั้งที่ ๓ ได้ประกาศใช้บังคับ ประเทศไทยอาจจะมีการนำ กลืน เสียง รส ไปจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าได้

เครื่องหมายที่ขอจดทะเบียน ได้มี ๔ ประเภท คือ

๑. เครื่องหมายการค้า หมายถึง เครื่องหมายที่ใช้หรือจะใช้เป็นที่หมายหรือเกี่ยวข้องกับสินค้า เพื่อแสดงว่า สินค้าที่ใช้เครื่องหมายของเจ้าของเครื่องหมายการค้า นั้น แตกต่างกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่น

ตัวอย่างเช่น

๒. เครื่องหมายบริการ หมายถึง เครื่องหมายที่ใช้หรือจะใช้เป็นที่หมายหรือเกี่ยวข้องกับบริการ เพื่อแสดงว่า บริการที่ใช้เครื่องหมายของเจ้าของเครื่องหมายบริการนั้น แตกต่างกับบริการที่ใช้เครื่องหมายบริการของบุคคลอื่น

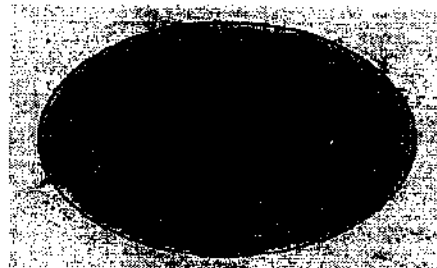
ตัวอย่างเช่น

๓. เครื่องหมายรับรอง หมายถึง เครื่องหมายที่เจ้าของเครื่องหมายรับรองใช้หรือจะใช้เป็นที่หมายหรือเกี่ยวข้องกับสินค้าหรือบริการของบุคคลอื่น เพื่อเป็นการรับรองเกี่ยวกับแหล่งกำเนิด ส่วนประกอบ วิธีการผลิต คุณภาพ หรือคุณลักษณะอื่นใดของสินค้านั้น หรือเพื่อรับรองเกี่ยวกับสภาพ คุณภาพ ชนิด หรือคุณลักษณะอื่นใดของบริการนั้น ตัวอย่างเช่น

เคลือบแก้ว

๔. เครื่องหมายร่วม หมายถึง เครื่องหมายการค้าหรือเครื่องหมายบริการที่ใช้หรือจะใช้โดยบริษัทหรือวิสาหกิจในกลุ่มเดียวกัน หรือโดยสมาชิกของสมาคม สหกรณ์ สหภาพ สมาพันธ์ กลุ่มบุคคลหรือองค์กรอื่นใดของรัฐหรือเอกชน

กฎหมายเครื่องหมายการค้า มีวัตถุประสงค์หลักอยู่ ๒ ประการ คือ ประการที่หนึ่ง เพื่อจัดระเบียบข้อมูลการเป็นเจ้าของและการใช้เครื่องหมายการค้า และประการที่สอง เพื่อให้ความคุ้มครองสิทธิของเจ้าของเครื่องหมายการค้าและผู้บริโภค : คือการคุ้มครองผู้บริโภคให้สามารถแยกความแตกต่างในแหล่งกำเนิดของสินค้าหรือความเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า ดังนั้น เมื่อท่านเข้าใจในหลักการของกฎหมายเครื่องหมาย

การค้าแล้ว ท่านสามารถที่จะคิดเครื่องหมายการค้าของท่านได้โดยไม่ต้องไปลอกเลียนเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่น

นอกจากจะคิดว่าเครื่องหมายอะไรอย่างไรที่จะนำไปจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าแล้ว ยังต้องพิจารณาถึงตัวสินค้าหรือการบริการที่ท่านจะต้องประกอบธุรกิจด้วยว่าเป็นสินค้าหรือบริการอะไร เพื่อสินค้าหรือบริการจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการที่นายทะเบียนจะรับจดทะเบียนให้หรือไม่รับจดทะเบียน

มาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า ๖ ได้บัญญัติไว้ว่า เครื่องหมายการค้าอันพึงรับจดทะเบียนได้ ต้องประกอบด้วยลักษณะดังต่อไปนี้

๑. เป็นเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ตามมาตรา ๗
๒. เป็นเครื่องหมายการค้าที่ไม่มีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๘
๓. ไม่เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่บุคคลอื่นได้จดทะเบียนไว้แล้วตาม มาตรา ๑๓

ลักษณะบ่งเฉพาะของเครื่องหมายการค้า

เครื่องหมายที่จะนำมาจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าได้ จะต้องมีความลักษณะบ่งเฉพาะ จึงจะจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าได้ ไม่ว่าจะเป็นเครื่องหมายคำ หรือเครื่องหมายรูป อย่างไรก็ตามจึงถือว่าเป็นลักษณะบ่งเฉพาะขึ้นอยู่กับว่าเป็นเครื่องหมายอะไร ใช้สำหรับสินค้าอะไร บางเครื่องหมายอาจไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะสำหรับสินค้าจำพวกหนึ่ง แต่จะมีลักษณะบ่งเฉพาะสำหรับสินค้าอีกจำพวกหนึ่งก็ได้ หากใช้ว่า เครื่องหมายที่ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะสำหรับสินค้าอย่างหนึ่งแล้วจะต้องไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะสำหรับอย่างอื่นด้วย ฉะนั้น หลาย ๆ ท่านที่เคยยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเข้ามา มักจะไม่ค่อยพอใจเมื่อนายทะเบียนปฏิเสธการรับจดทะเบียน และมักจะสอบถามมาว่า ทำไมเขาจดทะเบียนไม่ได้ แต่ทำไมคนอื่นเขาจดทะเบียนได้ทั้ง ๆ ที่เป็นเครื่องหมายอย่างเดียวกัน^๔

ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๓ มาตรา ๗ บัญญัติไว้ว่า “เครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ได้แก่ เครื่องหมายการค้าอันมีลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่า สินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้า นั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น

เครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งอันเป็นสาระสำคัญดังต่อไปนี้ ให้ถือว่า มีลักษณะบ่งเฉพาะ

^๔ ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๗ บัญญัติไว้ว่า

“ เครื่องหมายที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ได้แก่ เครื่องหมายการค้าอันมีลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจได้ว่า สินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้า นั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น”

(๑) ชื่อตัว ชื่อสกุลของบุคคลธรรมดาที่ไม่เป็นชื่อสกุลตามความหมายอันเข้าใจกันโดยธรรมดา ชื่อเต็มของนิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยกรณีนั้น หรือชื่อในทางการค้าที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ และไม่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

(๒) คำหรือข้อความอันไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้านั้นโดยตรง และไม่เป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

(๓) กลุ่มของสีที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ หรือตัวหนังสือ ตัวเลข หรือคำที่ประดิษฐ์ขึ้น

(๔) ลายมือชื่อของผู้จดทะเบียนหรือของเจ้าของเดิมของกิจการของผู้จดทะเบียน หรือลายมือชื่อของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตของบุคคลนั้นแล้ว

(๕) ภาพของผู้จดทะเบียนหรือของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว หรือในกรณีที่บุคคลนั้นตายแล้วโดยได้รับอนุญาตจากบุพการี ผู้สืบสันดาน และคู่สมรสของบุคคลนั้นแล้ว ถ้ามี

(๖) ภาพที่ประดิษฐ์ขึ้น

ชื่อ คำ หรือข้อความที่ไม่มีลักษณะตาม (๑) หรือ (๒) หากได้มีการจำหน่ายเผยแพร่ หรือโฆษณาสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้านั้นจนแพร่หลายแล้วตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และพิสูจน์ได้ว่าได้ปฏิบัติถูกต้องตามหลักเกณฑ์นั้นแล้ว ก็ให้ถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะ "

ลักษณะบ่งเฉพาะของเครื่องหมาย เป็นลักษณะเฉพาะตัวของเครื่องหมายที่ทำให้ประชาชนผู้บริโภคหรือผู้ใช้สินค้า ใช้เป็นที่จดจำและจำแนกถึงความแตกต่างของสินค้าที่ใช้เครื่องหมายว่าแตกต่างไปสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่น หากไม่มีเครื่องหมายการค้ากำกับอยู่กับสินค้าแล้ว คงจะสร้างความลำบากในการเลือกซื้อสินค้าอย่างเดียวกัน

ลักษณะบ่งเฉพาะของเครื่องหมายจะเกิดขึ้นได้ ๒ ลักษณะคือ

ก) ลักษณะบ่งเฉพาะที่เกิดจากตัวเครื่องหมาย

ข) ลักษณะบ่งเฉพาะที่เกิดจากการใช้เครื่องหมาย (การนำสีบ่งลักษณะบ่งเฉพาะ)

ก) ลักษณะบ่งเฉพาะที่เกิดจากตัวเครื่องหมาย

เป็นลักษณะบ่งเฉพาะที่มนุษย์เป็นผู้จัดทำขึ้นหรือประดิษฐ์ขึ้น เพื่อให้เครื่องหมายนั้น ๆ มีลักษณะเฉพาะตัว เพื่อใช้เป็นที่จดจำและแยกแยะสินค้าให้เห็นถึงความแตกต่างกับสินค้าที่ใช้เครื่องหมายของบุคคลอื่น ลักษณะบ่งเฉพาะของเครื่องหมายการค้ามีลักษณะต่างกันไปแล้วแต่ว่าจะนำเครื่องหมายอะไรไปจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้า

ยกตัวอย่างเครื่องหมายที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ดังนี้

เราจะเห็นได้ว่าเครื่องหมายการค้าทั้งสามเครื่องหมายนี้ใช้กับสินค้าเครื่องดื่มน้ำอัดลมประเภทเดียวกัน แต่มีความแตกต่างกันในรสชาติของเครื่องดื่ม โดยแต่ละสินค้านั้นมีเครื่องหมายการค้าต่างก็มีลักษณะบ่งเฉพาะที่ต่างกันไป ทำให้เราที่เป็นประชาชนผู้บริโภคหรือดื่มเครื่องดื่มน้ำอัดลมนั้นสามารถแยกแยะความแตกต่างของสินค้าได้โดยดูจากเครื่องหมายการค้าที่ตนเอง ดังนั้น หากเครื่องดื่มน้ำอัดลม

เหล่านั้นวางขายในตู้แช่เย็นหรือบนแผงโดยไม่มีตราหรือเครื่องหมายการค้ากำกับ ประชาชนผู้บริโภคจะลำบากในการเลือกซื้อสินค้าเหล่านั้น

เราอาจแบ่งประเภทเครื่องหมายที่จะจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าได้ออกเป็น ๔ ประเภท คือ เครื่องหมายคำ เครื่องหมายรูป เครื่องหมายที่กลุ่มของสี และเครื่องหมายที่เป็นรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ

๑.) ลักษณะบ่งเฉพาะของเครื่องหมายคำ ได้แก่

๑. คำประดิษฐ์

๒. ถ้าเป็นคำที่มีความหมาย หรือคำแปล

๒.๑ จะต้องไม่เป็นคำหรือข้อความที่ไม่มีความหมายถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

๒.๒ ต้องไม่เป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ตามที่รัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด

๒.๓ ถ้าเป็นชื่อตัว ชื่อสกุลของบุคคลธรรมดาที่ไม่เป็นชื่อสกุลตามความหมายอันเข้าใจกันโดยธรรมดา หรือชื่อเต็มของนิติบุคคลตามกฎหมาย หรือชื่อทางการค้า จะต้องแสดงโดยลักษณะพิเศษ และไม่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

๑. คำประดิษฐ์

หมายถึง คำที่มีความหมายหรือคำแปลตามพจนานุกรม เครื่องหมายคำที่จะนำไปจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าได้ จะเป็นคำในภาษาใดก็ได้ไม่มีข้อจำกัด คำประดิษฐ์นั้นในสายตาของนายทะเบียนแล้ว เห็นว่า จัดว่าเป็นเครื่องหมายการค้าที่ดีที่สุดประเภทหนึ่ง เพราะโอกาสที่จะไปเหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลได้ยาก

คำประดิษฐ์ที่จะนำไปจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้า นั้น ลักษณะของเครื่องหมายการค้าไม่จำเป็นต้องประดิษฐ์ตัวหนังสือก็ได้ หลาย ๆ ท่านยังมีความเข้าใจว่า เครื่องหมายคำที่จะนำไปจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้า จะต้องประดิษฐ์ตัวอักษรที่นำประกอบเป็นเครื่องหมายคำด้วย ความเข้าใจเช่นนี้ถือว่ายังมีความเข้าใจที่ไม่ถูกต้อง เพราะเครื่องหมายคำที่จะต้องประดิษฐ์ตัวอักษรมีเพียงประเภทเดียวคือ การนำชื่อตัว ชื่อสกุลของบุคคลธรรมดา ชื่อเต็มของนิติบุคคล หรือชื่อทางการค้าเท่านั้น ที่เมื่อเวลานำไปขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าจะต้องแสดงโดยลักษณะพิเศษ การประดิษฐ์ตัวอักษรของเครื่องหมายคำถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของวิธีการแสดงโดยลักษณะพิเศษ ตามมาตรา ๗ (๑) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า

ตัวอย่างคำประดิษฐ์ เช่น

๑.๑

Zorrel

เครื่องหมายรายนี้ นายทะเบียนปฏิเสธไม่รับจดทะเบียนเพราะเห็นว่าไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา ๗ เพราะคำว่า ZORREL เป็นคำมาจากการเทียบเสียง SORREL แปลว่า สีน้ำตาลหรือน้ำตาลอมแดง เมื่อนำมาใช้กับสินค้าตามที่ขอจดทะเบียนในจำพวก ๒๔ รายการสินค้าผ้าฝ้าย ผ้าฝ้ายผสมใยสังเคราะห์ ผ้าถัก นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะและคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง ผู้ขอจดทะเบียนอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

คณะกรรมการ ฯ เห็นว่า คำว่า ZORREL เป็นคำที่ไม่มีความหมายหรือคำแปลในพจนานุกรม นับว่าเป็นคำที่ประดิษฐ์ขึ้น มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา ๗ วรรคสอง (๓) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า ฯ (คำวินิจฉัยคณะกรรมการ ฯ ที่ ๔๐/๒๕๔๘)

๑.๒

NATUR

เครื่องหมายรายนี้ นายทะเบียนปฏิเสธไม่รับจดทะเบียนเพราะเห็นว่าสื่อความหมายได้ว่า ตามธรรมชาติหรือเป็นธรรมชาติ เมื่อนำมาใช้กับสินค้าจำพวก ๓ รายการสินค้าน้ำยาล้างขวดนมเด็ก น้ำยาปรับผ้านุ่มเด็ก น้ำยาซักผ้าเด็ก นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง ผู้ขอจดทะเบียนอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

คณะกรรมการ ฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า คำว่า NATUR รายนี้ไม่ใช่คำที่เลียนเสียงมาจากคำว่า NATURE ที่แปลว่า ธรรมชาติ แต่เป็นคำที่ประดิษฐ์ขึ้น ไม่มีความหมายหรือคำแปล นับว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา ๗ วรรคสอง (๓) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๓ (คำวินิจฉัยคณะกรรมการ ฯ ที่ ๑๗๕๖/๒๕๔๘)

ข้อสังเกต

- การเอาคำที่มีความหมายสองคำมารวมกัน อาจสื่อความหมายถึงคุณสมบัติของสินค้าที่ขอจดทะเบียนได้ **ไม่ถึงว่าเป็นคำประดิษฐ์**

คำพิพากษาฎีกาที่ ๖๐๘/๒๕๔๕ โจทก์ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า คำว่า JAVACAFE สำหรับสินค้าจำพวกที่ ๓๐ รายการสินค้า กาแฟ เมล็ดต้นโกโก้ ฯ เป็นสาระสำคัญและแปลความหมายตามพจนานุกรมไม่ได้ คำว่า JAVACAFE แม้จะเขียนติดกันเป็นคำเดียวกัน แต่สามารถแยกออกซึ่งสื่อความหมายได้ คำว่า JAVA หมายถึงชื่อเกาะในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย ซึ่งประชาชนทั่วไปรู้จักดี ส่วนคำว่า CAFE เป็นคำสามัญ ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะเช่นเดียวกัน เมื่อนำคำ ๒ คำ ดังกล่าวมาเขียนติดกันเป็น JAVACAFE ก็สื่อความหมายได้ว่า ทั้งตัวอักษรโรมันและสำเนียงเรียกขานยังคงเดิม แม้จะแปลไม่ได้ ก็สามารถสื่อความหมายให้คนทั่วไปเข้าใจ

ว่าหมายถึงกาแฟที่มีแหล่งกำเนิดมาจากเกาะชวาในสาธารณรัฐอินโดนีเซีย จึงเป็นการสื่อความหมายให้ประชาชนทั่วไปเข้าใจว่าเป็นเครื่องหมายเล็งถึงลักษณะและแหล่งกำเนิดของสินค้านั้นโดยตรง จึงเป็นเครื่องหมายการค้าที่ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา ๗ วรรคสอง (๒) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.๒๕๓๔

-คำที่เขียนขึ้นโดยเจตนาใช้ตัวอักษรสะกดคำ ผิดจากหลักไวยากรณ์ หากพิจารณาสำเนียงเรียกขานแล้ว สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้ว่าเป็นคำที่มีความหมาย หากความหมายดังกล่าวเล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

เช่น คำว่า ZUPER ซึ่งมีเสียงเรียกขานตรงกับคำว่า SUPER แปลว่า ดีที่สุด เป็นต้น กรณีนี้ไม่ถือว่าเป็นคำประดิษฐ์

ตัวอย่าง

เครื่องหมายบริการคำว่า SALON CONEXXION รายนี้ คำว่า SALON แปลว่า ห้องโถง ร้านแฟชั่น คำว่า conexxion เป็นคำที่เขียนแผลงมาจากคำว่า CONNECTION แปลว่า การเชื่อมต่อ ความเกี่ยวพัน ความสัมพันธ์ รวมกันแปลได้ว่าที่ใช้เกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับร้านแฟชั่น เมื่อนำมาใช้กับบริการจำพวกที่ ๔๒ รายการบริการ บริการด้านสุขอนามัย บริการด้านความงาม ทำให้เข้าใจได้ว่า บริการภายใต้เครื่องหมายบริการนี้เป็นการบริการด้านความงามในร้านแฟชั่น นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะของการบริการโดยตรง ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา ๗ วรรค ๒(๒) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า ฯ (คำวินิจฉัยคณะกรรมการ ฯ ที่ ๗๔๗/๒๕๔๘)

๒. คำที่มีความหมายหรือคำแปล

๒.๑ .จะต้องไม่เป็นคำหรือข้อความที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

เครื่องหมายคำหรือข้อความที่มีความหมายหรือคำแปลที่จะนำไปจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าได้ จะต้องมีความสำคัญก็คือ จะต้องไม่เป็นคำหรือข้อความที่มีความหมายหรือแปลได้ว่าสินค้าหรือบริการที่ใช้เครื่องหมายคำหรือข้อความนั้น เป็นสินค้าที่ลักษณะของสินค้าหรือการบริการ หรือคุณสมบัติของสินค้าหรือการบริการนั้น ๆ หรือที่กฎหมายเครื่องหมายการค้าใช้คำว่า คำหรือข้อความนั้นจะต้องไม่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

- คำว่า เล็งถึงลักษณะของสินค้า หมายถึงการสื่อความหมายหรือบรรยายถึงรูปร่างลักษณะของสินค้า

- คำว่า เล็งถึงคุณสมบัติของสินค้า หมายถึงการแสดงถึงสรรพคุณ-คุณสมบัติที่ดีหรือไม่ดี หรือการใช้งานของสินค้า

ตัวอย่างเช่น

(ก) เครื่องหมายการค้า คำว่า ชาร์ติน ใช้กับสินค้า ปลากระป๋อง คำว่า ชาร์ติน เป็นชื่อพันธุ์ปลาชนิดหนึ่ง เมื่อนำมาใช้เป็นเครื่องหมายการค้ากับสินค้าปลากระป๋อง นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงหรือมีความหมายได้ว่าปลากระป๋องนั้นทำมาจากปลาชาร์ติน นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะของสินค้าโดยตรงว่าเป็นสินค้าปลากระป๋องที่ทำมาจากปลาชาร์ติน เครื่องหมายการค้านี้จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ

(ข) เครื่องหมายการค้า คำว่า แข็งแรง ใช้กับสินค้า แก้ว เป็นคำที่ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ เพราะเป็นคำที่เล็งถึงคุณสมบัติของสินค้าแก้วโดยตรงว่า เป็นแก้วที่มีความแข็งแรง ทนทาน

ตัวอย่าง

เครื่องหมายการค้าคำว่า Premium SELECTION รายนี้ แปรได้ว่า ผลิตภัณฑ์ ยอดเยี่ยมที่ได้เลือกสรรมาแล้ว เมื่อนำมาใช้กับสินค้าในจำพวกที่ ๒๙ รายการสินค้าได้แก่ เนื้อสัตว์ เนื้อปลา เนื้อสัตว์ปีก ฯ นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะและคุณสมบัติของสินค้าโดยตรงและไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา ๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.๒๕๓๔ (คำวินิจฉัยคณะกรรมการ ฯ ที่ ๑๕๗๓/๒๕๓๔)

ข้อสังเกต

๑. คำหรือข้อความที่มีความหมายหรือคำแปลให้รวมทั้งคำที่เขียนขึ้นตามสำเนียงเรียกขานของคำในภาษาอื่น หรือที่เรียกว่าคำทับศัพท์ ที่มีความหมายหรือคำแปลด้วย

ตัวอย่าง

เครื่องหมายบริการคำว่า วิทยทอง เพื่อใช้กับบริการจำพวกที่ ๔๒ รายการบริการคลินิกแพทย์นั้น คณะกรรมการ ฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า คำว่า วิทยทอง หมายถึง บุคคลที่มีอายุสูง ซึ่งในวงการแพทย์ถือว่าเป็นบุคคลที่ต้องสนใจในสุขภาพเป็นพิเศษ และจากหลักฐานตามที่ปรากฏในคำขอเห็นพ้องกันว่าคำนี้เป็นที่ยอมรับกันในวงการแพทย์ทั่วไปและเปิดสอนเป็นวิชาหนึ่งให้กับนักศึกษาแพทย์ เมื่อนำมาใช้กับบริการตามที่ยื่นคำขอจดทะเบียน นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะและคุณสมบัติของบริการโดยตรง ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา ๗ วรรคสอง (๒) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.๒๕๓๔ (คำวินิจฉัยคณะกรรมการ ฯ ที่ ๒๕๕๔/๒๕๔๒)

ตัวอย่าง

SAARD
ซาอาด

ผู้จดทะเบียนยื่นคำขอจดทะเบียนรายนี้สำหรับสินค้าจำพวก ๓ รายการสินค้า สบู่ นายทะเบียนพิจารณาแล้วไม่รับจดทะเบียนเพราะเห็นว่าไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ผู้จดทะเบียนยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

คณะกรรมการ ฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า เครื่องหมายรายนี้อักษรโรมันคำว่า SAARD เป็นคำที่เขียนขึ้นตามสำเนียงเรียกขานของอักษรไทยคำว่า ซาอาด ซึ่งเป็นคำที่เลียนเสียงมาจากคำว่า สะอาด เป็นคำที่นิยมใช้กับสินค้าจำพวก ๓ รายการสินค้า สบู่ ทำให้เข้าใจได้ว่า สินค้าภายใต้เครื่องหมายนี้เป็นสินค้าที่สะอาด นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง (คำวินิจฉัยคณะกรรมการ ฯ ที่ ๔๖๑/๒๕๔๘)

๒. ความหมายของคำหรือข้อความจะต้องไม่เล็งถึงลักษณะของสินค้าโดยตรง คำว่าเล็งถึงลักษณะของสินค้าหมายถึง การสื่อความหมายหรือบรรยายถึงรูปลักษณะของสินค้า

ตัวอย่าง

คณะกรรมการ ฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า เครื่องหมายบริการคำว่า สบาย รายนี้ นับว่าเป็นคำพรรณนาที่ใช้กันทั่วไป ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา ๗ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า ฯ นอกจากนั้นคำว่า สบาย ยังแปลว่า อยู่ดีกินดี สุขกาย สุขใจ มักใช้เข้ากับคำว่า สะดวก เมื่อนำมาใช้กับบริการจำพวกที่ ๓๖ รายการบริการให้กู้ยืมเงิน การให้บริการด้านสินเชื่อ การให้บริการบัตรเครดิต ฯ ทำให้เข้าใจว่าบริการภายใต้เครื่องหมายบริการนี้ สามารถให้ความสะดวกสบายแก่ลูกค้าได้ นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะของการบริการโดยตรง ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา ๗ วรรค ๒ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน (คำวินิจฉัยคณะกรรมการ ฯ ที่ ๗๔๗/๒๕๔๘)

๓. ความหมายของคำหรือข้อความไม่ได้เล็งถึงคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง คำว่าเล็งถึงคุณสมบัติของสินค้า หมายถึง การแสดงถึงสรรพคุณหรือการใช้งานของสินค้า
ตัวอย่าง

เครื่องหมายการค้ารายนี้ ใช้กับสินค้าจำพวกที่ ๒๙ รายการสินค้า ผักกระป๋อง เนื้อกระป๋อง ผลไม้กระป๋อง คณะกรรมการ ฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า คำว่า ClassFoods แปลว่า อาหารมีระดับ เมื่อนำมาใช้กับสินค้าตามที่ยื่นขอจดทะเบียน นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะและคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา ๗ วรรคสอง (๒) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.๒๕๓๔ ส่วนรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้ามุมมนพื้นทึบมีรูปโบว์ ประกอบอยู่ด้วย มีใช้สาระสำคัญของเครื่องหมาย เครื่องหมายการค้าของผู้อุทธรณ์จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๖ (คำวินิจฉัยคณะกรรมการ ฯ ที่ ๒๖๒๘/๒๕๔๒)

๔. ถ้าเป็นคำหรือข้อความที่เขียนขึ้นโดยเจตนาใช้ตัวอักษรสะกดคำที่ผิดหลักไวยากรณ์ หากพิจารณาสำเนียงเรียกขานแล้ว สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้ว่า เป็นคำหรือข้อความที่มีความหมายแล้ว ความหมายดังกล่าวนั้นจะต้องไม่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

ตัวอย่าง

PACVANTAGE

คำนี้เป็นคำที่เขียนแผลงมาจากคำว่า PACKVANTAGE โดยคำว่า PAVK แปลว่า ห่อ ทึบห่อ มัด คำว่า VANTAGE แปลว่า ข้อได้เปรียบ ฐานะที่ได้เปรียบ ความได้เปรียบ รวมกันแปลได้ว่า ความได้เปรียบในการบรรจุหีบห่อ เมื่อนำมาใช้กับสินค้าจำพวก ๔ รายการสินค้า ซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์สำหรับใช้ในงานการสร้างแบบหีบห่อผลิตภัณฑ์ ฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์สำหรับใช้ในงานติดตามค้นหา ฯ นับว่าเป็นคำที่ใช้กันสามัญ ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา ๗ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า ฯ (คำวินิจฉัยคณะกรรมการ ฯ ที่ ๗๔/๒๕๔๘)

๕. ถ้าเป็นคำหรือข้อความที่เขียนขึ้นโดยการนำคำที่มีความหมายตั้งแต่ ๒ คำขึ้นไปมารวมกัน ความหมายของคำดังกล่าวต้องไม่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

ตัวอย่าง

POWER-D

ผู้จดทะเบียนเครื่องหมายรายนี้ คณะกรรมการ ฯ วินิจฉัยว่า คำว่า POWER แปลว่า อำนาจ กำลัง แรง อักษร D เป็นคำที่เขียนขึ้นตามสำเนียงเรียกขานของอักษรไทย คำว่า ดี รวมกันแปลได้ว่า มีกำลังดี เมื่อนำมาใช้กับสินค้าจำพวก ๗ รายการสินค้า น้ำมันหล่อลื่น และน้ำมันเครื่อง น้ำมันเกียร์ จาระบี ทำให้เข้าใจได้ว่าสินค้าภายในเครื่องหมายการค้านี้เป็นสินค้าที่เมื่อใช้แล้วทำให้รถมีกำลังดี นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา ๗ วรรคสอง (๒) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๓

นอกจากนั้นแล้ว อักษร D เป็นอักษรโรมันตัวพิมพ์ใหญ่ธรรมดาที่มีได้ประดิษฐ์ให้มีลักษณะพิเศษ นับว่าไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา ๗ วรรคสอง (๓) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ส่วนเครื่องหมายยัติภังค์ (-) ยังไม่เพียงพอที่จะถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะ นับว่าไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา ๗ วรรคแรก (คำวินิจฉัยคณะกรรมการ ฯ ที่ ๔๖๗/๒๕๔๘)

๖. คำหรือข้อความที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรงเท่านั้นที่ไม่ถือว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะ หากเป็นคำหรือข้อความเล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าหรือเล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้า แต่ต้องตีความกันอีกรอบหรือที่เรียกว่าเล็งโดยอ้อมนั้น ถือว่าคำหรือข้อความนั้นมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เข้าหลักเกณฑ์ที่จะรับจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าได้ เช่น

ตัวอย่าง

เครื่องหมายการค้าคำว่า MEGABULK ใช้กับสินค้าจำพวกที่ ๑ รายการสินค้า สารเคมีที่ใช้ในการผลิตสินค้ากระดาษ นั้น คณะกรรมการ ฯ เห็นว่า คำว่า MEGABULK นี้หมายถึง ปริมาณที่ใหญ่โตมาก เมื่อนำมาใช้กับสินค้าตามที่จดทะเบียน ยังไม่นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะและคุณสมบัติของสินค้าโดยตรงตามมาตรา ๗ วรรคสอง (๒) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.๒๕๓๔ (คำวินิจฉัยคณะกรรมการ ฯ ที่ ๒๕๕๕/๒๕๔๒)

๗. คำหรือข้อความที่เป็นคำบรรยายหรือคำพรรณนาถึงสินค้า ถือว่าไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ เพราะเป็นคำหรือข้อความที่ไม่ได้ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้าทราบหรือเข้าใจได้ว่า สินค้าที่ใช้เครื่องหมายที่เป็นคำหรือข้อความนั้นนั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น ตามมาตรา ๗ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔

ตัวอย่าง

เครื่องหมายบริการคำว่า MTV'S MOST WANTED รายนี้ สื่อความหมายได้ว่า MTV'S เป็นสิ่งที่ต้องการมากที่สุด เป็นลักษณะของคำพรรณนาทั่วไป ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา ๗ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.๒๕๓๔ (คำวินิจฉัยคณะกรรมการ ฯ ที่ ๒๖๓๑/๒๕๔๒)

๘. การนำคำพังเพยหรือคำสุภาษิตไปขอจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้า นั้น ไม่น่าจะจดทะเบียนให้ได้เพราะเป็นถือว่าเป็นคำหรือข้อความที่ประชาชนทั่วไปมีสิทธิใช้คำดังกล่าว ไม่ควรให้บุคคลใดได้สิทธินำไปจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าแต่เพียงผู้เดียว คำ พังเพยนั้น ผู้เขียนคิดว่าน่าจะถือว่าเป็นคำสามัญทั่วไปซึ่งไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา ๗ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า ฯ

ตัวอย่าง

ฮาก-กุ-เปือ
(คนโบราณ)

เครื่องหมายบริการนี้ใช้สำหรับการบริการด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งการวิจัยและออกแบบที่เกี่ยวข้องกับร้านอาหาร สุรา เครื่องดื่ม นายทะเบียนปฏิเสธการรับจดทะเบียน โดยอ้างเหตุไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ เพราะเป็นคำหรือข้อความที่ทำให้เข้าใจได้ว่าเป็นการให้บริการออกแบบที่เกี่ยวข้องกับการขายสินค้าทุกอย่าง

๙. คำชักชวนหรือคำแนะนำที่ทำให้เกิดความสนใจในการซื้อสินค้า ไม่ถือว่าเป็นคำเล็ง

คำว่าเล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรงนั้น จะต้องเป็นคำที่เล็งโดยตรง แต่ถ้าเป็นคำที่เป็นแต่เพียงคำแนะนำทำให้เกิดความสนใจที่จะซื้อสินค้านั้นเช่นนี้ ไม่ถือเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

ตัวอย่าง

คำว่า TRUSTY ใช้สำหรับสินค้าอาหารสัตว์ จำพวกที่ ๓๑

คำพิพากษาฎีกาที่ ๓๕๔๗/๒๕๔๕ พิพากษาว่า แม้คำว่า TRUSTY มีความหมายว่า ไว้ใจ เชื่อใจ ก็ได้ แต่เมื่อนำไปใช้กับสินค้าในจำพวกที่ ๓๑ ได้แก่ อาหารสัตว์ คำดังกล่าวหาได้มีความหมายที่บ่งบอกถึงลักษณะของอาหารสัตว์ว่าเป็นอาหารสัตว์ชนิดใด หรือบ่งบอกคุณสมบัติของอาหารสัตว์ชนิดนั้นว่าดีกว่าอาหารสัตว์ชนิดอื่นหรือดีกว่าอาหารสัตว์แข็งแรง สมบูรณ์ สุขภาพดี นำไว้วางใจที่จะนำมาเป็นอาหารสัตว์ได้โดยปลอดภัย แต่เป็นคำที่มุ่งชักชวนไปในทางโน้มน้าวให้บุคคลทั่วไปที่ประสงค์จะซื้ออาหารสัตว์เกิดความสนใจในสินค้านั้นมากกว่า คำว่า TRUSTY จึงเป็นคำที่ไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง แต่เป็นคำที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ เมื่อนำไปใช้เป็นเครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าดังกล่าวตามมาตรา ๗ วรรคสอง (๒) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.๒๕๓๔ และมีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้

๑๐. การเล็งถึงคุณสมบัติของสินค้าโดยตรงนั้น แม้จะเป็นคำหรือข้อความที่แปลออกมาแล้วมีความหมายไปในทางลบมากกว่าทางบวก ก็ถือว่าเป็นการเล็งถึงคุณสมบัติของสินค้า เช่น

สมมุติว่า นำเครื่องหมายคำว่า **หอมดี** ไปจดทะเบียนกับสินค้า น้ำหอม คำนี้ไม่อาจรับจดทะเบียนได้ เพราะเป็นคำที่เล็งถึงคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง ในทางตรงกันข้าม หากจะนำคำว่า **ฉุนมาก** ไปจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้ากับสินค้า น้ำหอม คำนี้แม้จะมีลักษณะตรงกันข้ามกับคำว่า **หอมดี** ก็ตาม แต่ก็ถือเป็นคำที่เล็งถึงคุณสมบัติของสินค้าได้เช่นกัน

๒.๒ .ต้องไม่เป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ตามที่รัฐมนตรีกระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด

การนำเครื่องหมายคำที่มีความหมายหรือคำแปลหรือข้อความไปจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้า นั้น จะต้องไม่เป็นคำหรือข้อความที่เป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ ซึ่งตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๗ (๒) บัญญัติไว้ว่า เครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ ถ้าเป็นคำหรือข้อความจะต้องเป็นคำหรือข้อความอันไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง และไม่เป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ในปัจจุบันมีประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง การกำหนดชื่อทางภูมิศาสตร์ ซึ่งประกาศ เมื่อวันที่ ๒๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗ ว่า ชื่อทางภูมิศาสตร์ต่อไปนี้ ให้ถือว่าเป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ คือ

- (๑) ชื่อประเทศ ชื่อกลุ่มประเทศ ชื่อภูมิภาค หรือเขตปกครองตนเองซึ่งมีลักษณะเช่นเดียวกับประเทศ
- (๒) ชื่อแคว้น รัฐ หรือมณฑล
- (๓) ชื่อเมืองหลวง เมืองท่า จังหวัด หรือเขตปกครองท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ
- (๔) ชื่อทวีป
- (๕) ชื่อมหาสมุทร ทะเล อ่าว คาบสมุทร แหลม เกาะ หมู่เกาะ หรือทะเลสาบ
- (๖) ชื่อทางภูมิศาสตร์อื่น ๆ ที่ประชาชนโดยทั่วไปรู้จักกันแพร่หลาย เช่น กูเชา แม่น้ำ อำเภอดำบล หมู่บ้าน ถนน เป็นต้น

ชื่อทางภูมิศาสตร์ข้างต้น ให้หมายความรวมถึงชื่อย่อ^๖ ชื่อเดิม หรือชื่อที่ใช้เรียกขานทั่วไปโดยไม่จำกัด เฉพาะชื่อในทางราชการ

ตัวอย่าง

PVT

ผู้ขอจดทะเบียนยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าอักษรภาษาญี่ปุ่น เพื่อใช้กับสินค้าจำพวกที่ ๓ รายการสินค้า แชมพูสระผมและปรับสภาพเส้นผม ยาสีฟัน คณะกรรมการ ฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้าอักษรภาษาญี่ปุ่นรายนี้ อ่านว่า ยามาโตะ ซึ่งเป็นชื่อเมืองเก่าในประเทศญี่ปุ่นที่ประชาชนทั่วไปรู้จัก นับว่าเป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา ๗ วรรคสอง (๒) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ (คำวินิจฉัยคณะกรรมการ ฯ ที่ ๒๕๖๗/๒๕๔๒)

^๖ ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. ๒๕๒๕ ชื่อย่อ หมายถึง ชื่อที่ย่อมาชื่อเดิม

ตัวอย่าง

GREENWICH UNIVERSITY

คำว่า GREENWICH เป็นชื่อเมืองกรีนวิชในประเทศอังกฤษที่บอกเวลามาตรฐานโลกและเป็นชื่อตำบลหนึ่งในกรุงลอนดอน ที่ประชาชนทั่วไปรู้จัก นับว่าเป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา ๗ วรรคสอง (๒) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า ฯ ประกอบกับประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง (พ.ศ.๒๕๓๕) ส่วนคำว่า UNIVERSITY แปลว่า มหาวิทยาลัย นับว่าเป็นคำสามัญทั่วไป ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา ๗ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน (คำวินิจฉัยคณะกรรมการ ฯ ที่ ๒๗๙/๒๕๕๖)

สามเหลี่ยมทองคำ

เครื่องหมายการค้าคำว่า สามเหลี่ยมทองคำ เป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ (อยู่จังหวัดเชียงราย) ที่ประชาชนทั่วไปรู้จัก ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา ๗ วรรคสอง (๒) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า ฯ (คำวินิจฉัยคณะกรรมการ ฯ ที่ ๖๘๑/๒๕๕๗)

ข้อสังเกต

ก. คณะกรรมการเครื่องหมายการค้าได้เคยวินิจฉัยว่า ชื่อทางภูมิศาสตร์นั้น จะต้องเป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ที่มีอยู่ในปัจจุบัน หากแต่ในอดีตมีชื่อภูมิศาสตร์นี้แต่ปัจจุบันไม่มีชื่อดังกล่าวแล้ว ไม่ถือว่าเป็นชื่อทางภูมิศาสตร์

ข. ชื่อทางภูมิศาสตร์ต้องเป็นชื่อที่มีการสะกดทางไวยากรณ์ตรงตามที่ใช้อยู่ในปัจจุบันจริง เช่น

คำวินิจฉัยที่ ๓๐/๒๕๒๗ เครื่องหมายคำว่า NI-PON แม้จะมีสำเนียงเรียกขานที่เกือบเหมือนกับคำว่า NIP - PON ซึ่งเป็นชื่อเกาะที่ใหญ่ที่สุดในประเทศญี่ปุ่น แต่มีใช้เป็นคำเดียวกัน จึงไม่เป็นชื่อภูมิศาสตร์ และเป็นคำที่ไม่มีคำแปล จึงเป็นคำประดิษฐ์ (คำวินิจฉัยคณะกรรมการ ฯ ที่ ๓๐/๒๕๒๗)

ตัวอย่าง

FUJII**ฟูจิอิ**

เครื่องหมายนี้นายทะเบียนเห็นว่า คำว่า FUJII ไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ตามมาตรา ๗ เพราะคำว่า FUJII เรียกขานได้ว่า ฟูจิ เหมือนกับ FUJI ซึ่งเป็นชื่อภูเขาไฟที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันดี อยู่ในประเทศญี่ปุ่น การเพิ่มอักษร I ต่อท้ายมาอีก ๑ ตัว ก็ไม่ทำให้แตกต่างไปจากคำเดิม FUJI จึงไม่รับ

จดทะเบียนตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า ฯ ผู้จดทะเบียนอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการเครื่องหมายการค้า

คณะกรรมการ ฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า อักษรโรมัน FUJII และอักษรไทยคำว่า ฟุจิจิ รายนี้ มิใช่คำว่า FUJI ซึ่งเป็นชื่อภูเขาไฟที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันแพร่หลายอยู่ในประเทศญี่ปุ่น จึงไม่เป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ ตามมาตรา ๗ วรรคสองสอง (๒) (คำวินิจฉัยคณะกรรมการ ฯ ที่ ๑๑๙๑/๒๕๕๖)

ค. ชื่อทางภูมิศาสตร์จะต้องเป็นชื่อที่ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่รู้จัก เช่น

คำวินิจฉัยที่ ๙๙/๒๕๓๕ เครื่องหมายคำว่า LEXINGTON ไม่เป็นชื่อภูมิศาสตร์ เพราะแม้จะเป็นชื่อเมืองในตอนใต้ของรัฐคาโรไลนา ประเทศสหรัฐอเมริกา แต่ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่ยังไม่ทราบว่าเป็นชื่อดังกล่าว (คำวินิจฉัยคณะกรรมการ ฯ ที่ ๙๙/๒๕๓๕)

ตัวอย่าง

คำวินิจฉัยคณะกรรมการ ฯ ที่ ๙๐๐/๒๕๔๘ คำว่า PARROT BAY แม้จะเป็นชื่อสถานที่ที่มีชื่อเสียงในการตกปลาของประเทศสหรัฐอเมริกาแถบคอสตารีกาก็ตาม แต่ประชาชนโดยทั่วไปยังไม่รู้จัก จึงไม่เป็นชื่อทางภูมิศาสตร์

การรู้จักหรือไม่รู้จัก ต้องถือตามความคิดเห็นของประชาชนส่วนใหญ่ แต่อย่างไรก็ตาม ในการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น นายทะเบียนจะดูเครื่องหมายนั้นจากพจนานุกรม หากพจนานุกรมระบุว่า เป็นชื่อเมือง จังหวัด ฯ นายทะเบียนจะถือว่าเป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ การอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการ ฯ เพื่อพิสูจน์ว่าคนไทยรู้จักหรือไม่นั้น จึงเป็นภาระหน้าที่ของผู้จดทะเบียนที่จะต้องไปพิสูจน์เช่นนั้น

ง. ชื่อทางภูมิศาสตร์นั้น ให้ความหมายรวมถึงชื่อย่อ ชื่อเดิม หรือชื่อที่ใช้เรียกขานทั่วไปโดยไม่จำกัดเฉพาะชื่อในทางราชการ

ตัวอย่าง

อักษร L.A. แม้ผู้อุทธรณ์จะประดิษฐ์ตัวอักษรอยู่บ้าง แต่ยังไม่ถึงขนาดที่จะนับได้ว่ามีลักษณะบ่งเฉพาะ จึงไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา ๗ วรรคสอง (๓) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า ฯ และอักษร L.A. ยังเป็นคำย่อของคำว่า LOS ANGELES ซึ่งเป็นเมืองท่าในรัฐแคลิฟอร์เนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา ที่ประชาชนทั่วไปรู้จัก นับว่าเป็นชื่อทางภูมิศาสตร์ ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา ๗ วรรคสอง (๒) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันประกอบกับประกาศกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ ๕ (พ.ศ.๒๕๓๕) ส่วนคำว่า LIGHT แปลว่า รสอ่อน และรูปประดิษฐ์คล้ายเปลวไฟ เมื่อนำมาใช้กับสินค้าจำพวกที่ ๓๔ รายการสินค้า บุหรี่ซิการ์ และบุหรี่ซิการ์เรตที่มีส่วนประกอบด้วยยาเส้นและกานพลู ฯ นับว่าเป็นคำและรูปที่เล็งถึงลักษณะและ

คุณสมบัติของสินค้าโดยตรง ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา ๗ วรรคสอง (๒) แห่งพระราชบัญญัติ
เครื่องหมายการค้า ฯ (คำวินิจฉัยคณะกรรมการ ฯ ที่ ๑๑๘๕/๒๕๕๖)

จ. ถ้าเครื่องหมายที่จะไปจดทะเบียนมีชื่อรัฐและชื่อย่อของรัฐต่างประเทศรวมอยู่ด้วย จะ
ต้องห้ามรับจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้า ตามนัยมาตรา ๘ (๖) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า
พ.ศ.๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๓ เว้นแต่จะได้รับ
อนุญาตจากผู้ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ของรัฐต่างประเทศนั้น

ดังนั้น ในกรณีที่เครื่องหมายการค้า นั้น ปรากฏข้อความว่า MADE IN USA กรณีนี้ นอกจากนายทะเบียน
จะเรียกให้ส่งหลักฐานการนำสินค้ามาจากประเทศสหรัฐอเมริกา มาประกอบการพิจารณาแล้ว นายทะเบียน
จะสั่งให้ส่งหนังสือยินยอมจากผู้ซึ่งมีอำนาจจากประเทศสหรัฐอเมริกาที่ยินยอมให้นำชื่อย่อของประเทศ
สหรัฐอเมริกา ปรากฏอยู่ในเครื่องหมายการค้าแนบประกอบการพิจารณา หากไม่มีหนังสือยินยอมดังกล่าว
หรือผู้จดทะเบียนไม่ยอมส่งหลักฐานเช่นนั้น นายทะเบียนจะปฏิเสธการรับจดทะเบียนตามมาตรา ๘ (๖)
เพราะถือว่าเป็นเครื่องหมายที่ต้องห้ามรับจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้า

การคิดเครื่องหมายการค้า โดยนำชื่อประเทศมาวางเรียงติดกับเครื่องหมายคำอื่น ๆ มีมากขึ้น เช่น
เครื่องหมายคำว่า NUJIJAPAN เช่นนี้ นายทะเบียนจะสั่งให้ส่งหนังสือยินยอมจากผู้มีอำนาจของประเทศญี่ปุ่น
ให้นำคำว่า JAPAN อยู่ในเครื่องหมายมาประกอบการพิจารณา ถ้าไม่มีหลักฐานเช่นนั้น นายทะเบียนจะสั่ง
ปฏิเสธ ไม่รับจดทะเบียนตามมาตรา ๘ (๖) ”

ดังนั้น การนำชื่อประเทศอื่น ๆ หรือชื่อรัฐของต่างประเทศ หรือชื่อย่อของประเทศอื่นหรือรัฐ
ต่างประเทศ มาจดทะเบียนเป็นส่วนหนึ่งของเครื่องหมายการค้า จึงเป็นสิ่งที่ต้องห้ามตามกฎหมายในปัจจุบัน
ดังนั้นบางท่านที่เคยเห็นบางเครื่องหมายการค้าที่มีชื่อของรัฐต่างประเทศอยู่ในเครื่องหมายการค้า และได้รับ
การจดทะเบียนไปแล้วนั้น อาจเป็นเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนไปก่อนที่จะมีการแก้ไข
พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ครั้งที่๒) พ.ศ.๒๕๔๓ ก็เป็นไปได้

ชื่อที่ใช้เรียกขานทั่วไปโดยไม่จำกัดเฉพาะชื่อในทางราชการ หมายถึงชื่ออื่น ๆ ที่ประชาชนทั่วไปใช้เรียกขาน
เช่น จังหวัดลพบุรี มีชื่อที่เรียกขานได้ว่า ละโว้ ดังนั้น หากนำคำว่า ละโว้ ไปขอจดทะเบียนเป็นเครื่องหมาย
การค้า นายทะเบียนจะปฏิเสธไม่รับจดทะเบียน

” พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๓ มาตรา
บัญญัติว่า เครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ ห้ามมิให้รับจดทะเบียน

(๑)..... ฯลฯ.....

(๖) ธงชาติหรือเครื่องหมายประจำชาติของรัฐต่างประเทศ ธงหรือเครื่องหมายขององค์การระหว่างประเทศ ตราประจำประมุขของ
รัฐต่างประเทศ เครื่องหมายราชการและเครื่องหมายควบคุมและรับรองคุณภาพสินค้าของรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศหรือชื่อ
และชื่อย่อของรัฐต่างประเทศ หรือองค์การระหว่างประเทศ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ของรัฐต่างประเทศหรือ
องค์การระหว่างประเทศนั้น

(๗)..... ฯลฯ.....

๒.๓ ชื่อตัว ชื่อสกุลของบุคคลธรรมดาที่ไม่เป็นชื่อสกุลตามความหมายอันเข้าใจกันโดยธรรมดา ชื่อเต็มของนิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น หรือชื่อในทางการค้าที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ

ข้อพิจารณาในการใช้ชื่อตัวเป็นเครื่องหมายการค้า คือ

๑. ชื่อตัว จะต้องใช้ร่วมกับชื่อสกุล และต้องแสดงโดยลักษณะพิเศษ จึงจะนำมาจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าได้ หรือ
๒. ในกรณีไม่มีชื่อสกุล ชื่อตัวที่จะนำจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าได้
  - ๒.๑ จะต้องมีการแสดงถึงสถานภาพของชื่อนั้น ๆ เช่น นาย นางสาว นาง เป็นต้น และต้องแสดงโดยลักษณะพิเศษ
  - ๒.๒ ในกรณีที่ใช้คำนำหน้าอื่น ๆ เช่น ดร. นายแพทย์ คุณหญิง เป็นต้น จะต้องส่งหลักฐานประกอบการอ้างใช้คำนำหน้าชื่อดังกล่าวด้วย เว้นแต่จะเป็นที่ทราบหรือรู้จักกันอย่างแพร่หลาย และต้องแสดงโดยลักษณะพิเศษบุคคลตามข้อ ๑ และข้อ ๒ จะต้องมีความจริง

๑) ชื่อสกุลของบุคคลธรรมดาที่ไม่เป็นชื่อสกุลตามความหมายอันเข้าใจกันโดยธรรมดา มีหลักเกณฑ์ในการพิจารณาว่า จะต้องเป็นชื่อสกุลของบุคคลธรรมดาที่คนทั่ว ๆ ไปไม่รู้จักว่าเป็นชื่อสกุล ชื่อสกุลที่จะนำมาใช้เป็นเครื่องหมายการค้าได้ จะต้องไม่มีลักษณะดังต่อไปนี้

๑. เป็นชื่อสกุลของผู้นำ หรือบุคคลที่ได้สร้างชื่อเสียง หรือสร้างคุณประโยชน์ในด้านวิทยาศาสตร์ อักษรศาสตร์ และอื่น ๆ ในประเทศไทย
๒. เป็นชื่อสกุลของประมุข หรือผู้นำของประเทศทั้งในอดีต และปัจจุบันซึ่งประเทศไทยได้มีความสัมพันธ์ทางการทูตด้วย
๓. เป็นชื่อสกุลของบุคคลสำคัญในประวัติศาสตร์ทั้งของประเทศไทยและต่างประเทศที่มีชื่อเสียงในด้านต่าง ๆ เช่น นักกวี นักวิทยาศาสตร์ นักรบ นักการทหาร นักการเมือง เป็นต้น
๔. เป็นชื่อสกุลของผู้นำทางศาสนา
๕. เป็นชื่อสกุลของผู้ที่ได้รับรางวัลขององค์การทั้งในประเทศและต่างประเทศที่รู้จักกันแพร่หลายทั่วไป เช่น ต้องไม่เป็นชื่อสกุลของผู้ที่ได้รับรางวัลมหิตล รางวัลโนเบล รางวัลรามอนแมกไซไซ เป็นต้น

การใช้ชื่อตัว หรือชื่อสกุล ไปขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น อาจนำชื่อตัวของบุคคลอื่นไปขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าก็ได้ เช่น นำชื่อบุตรธิดา หรือญาติมิตรสหาย นายทะเบียนไม่อาจทราบว่าเป็นชื่อนั้นเป็นชื่อตัวบุคคลหากท่านไม่ใช้คำนำหน้านามหรือนามสกุลระบุไว้ในเครื่องหมายนั้น

ในการใช้ชื่อตัว ชื่อสกุลของบุคคลมาขอจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้า นั้น หากผู้ขอจดทะเบียนเป็นบุคคลอื่นที่ไม่ใช่เจ้าของชื่อตัว ชื่อสกุล นายทะเบียนจะต้องสั่งให้ผู้ขอจดทะเบียนส่งหนังสือยินยอมและหลักฐานการเป็นเจ้าของชื่อตัว ชื่อสกุลนั้นมาประกอบการพิจารณาด้วย

ข้อสังเกตอีกประการหนึ่งก็คือ ชื่อสกุลของบุคคลธรรมดาที่ไม่เป็นชื่อสกุลตามความหมายอันเข้าใจกัน โดยธรรมดานั้น มีผู้จดทะเบียนหลายท่านสงสัยว่าหมายความว่าอย่างไร อ่านแล้วค่อนข้างจะงงในความหมาย แต่ถ้าอ่านข้อ ๑ ถึง ข้อ ๕ ข้างต้นนี้แล้วจะทราบว่า ถ้าเป็นชื่อสกุลของบุคคลที่มีชื่อเสียงที่สร้างคุณงามความดีให้แก่ประเทศชาติ หรือผู้นำหรือประมุขของประเทศแล้ว จะนำมาจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าไม่ได้ เพราะเป็นชื่อสกุลตามความหมายที่บุคคลโดยทั่วไปเข้าใจกันแล้วว่าเป็นชื่อสกุลนั่นเอง

๒) ชื่อเต็มของนิติบุคคลตามกฎหมาย

ชื่อเต็มของนิติบุคคล จะประกอบด้วยชื่อนิติบุคคล และชื่อที่บอกถึงนิติฐานะตามกฎหมาย ซึ่งแต่เดิมก่อนมีการแก้ไขกฎหมายเครื่องหมายการค้าครั้งที่ ๒ กฎหมายใช้คำว่า ชื่อนิติบุคคล ทำให้เกิดความสงสัยว่าจะต้องมีนิติฐานะประกอบอยู่หรือไม่ ดังนั้นในการแก้ไขกฎหมายครั้งที่ ๒ จึงได้ระบุให้เป็นที่ชัดแจ้งว่าชื่อเต็มของนิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น ให้ชัดขึ้น

กฎหมายว่าด้วยการนั้นก็คือ ตามพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคมและมูลนิธิ พ.ศ.๒๕๔๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกำหนดความผิดเกี่ยวกับห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน ห้างหุ้นส่วนจำกัด บริษัทจำกัด สมาคมและมูลนิธิ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๔๔ ได้บัญญัติไว้ว่า

มาตรา ๓ ห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน หรือห้างหุ้นส่วนจำกัดใดในกรณีใช้ชื่อในดวงตรา ป้ายชื่อ หนังสือบอกกล่าวป่าวร้อง จดหมาย ใบแจ้งความ หรือเอกสารอย่างอื่นเกี่ยวกับธุรกิจของห้างหุ้นส่วน

(๑) ถ้าเป็นอักษรไทย ไม่ใช่คำว่า “ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล” หรือ “ห้างหุ้นส่วนจำกัด” ประกอบชื่อ แล้วแต่กรณี

(๒) ถ้าเป็นอักษรต่างประเทศ ไม่ใช่คำซึ่งมีความหมายว่า “ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล” หรือ “ห้างหุ้นส่วนจำกัด” ตามประกาศของกระทรวงเศรษฐกิจประกอบชื่อ แล้วแต่กรณี

ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าสิบบาท จนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๔ ผู้ใดใช้ชื่อหรือยี่ห้อซึ่งมีอักษรไทยประกอบว่า “ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล” หรือ “ห้างหุ้นส่วนจำกัด” หรืออักษรต่างประเทศซึ่งมีความหมายดังกล่าวประกอบ ในดวงตรา ป้ายชื่อ หนังสือบอกกล่าวป่าวร้อง จดหมาย ใบแจ้งความ หรือเอกสารอย่างอื่นเกี่ยวกับธุรกิจ โดยมีได้เป็นห้างหุ้นส่วนจดทะเบียน หรือห้างหุ้นส่วนจำกัด เว้นแต่เป็นการใช้ในการจดทะเบียนเกี่ยวกับการตั้งห้างหุ้นส่วน ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าสิบบาท จนกว่าจะได้เลิกใช้

มาตรา ๕ บริษัทจำกัดใด นอกจากธนาคาร ในกรณีใช้ชื่อในดวงตรา ป้ายชื่อ หนังสือบอกกล่าวป่าวร้อง จดหมาย ใบแจ้งความ หรือเอกสารอย่างอื่นเกี่ยวกับธุรกิจของบริษัท

(๑) ถ้าเป็นอักษรไทย ไม่ใช่คำว่า “บริษัท” ไว้หน้าชื่อ และ “จำกัด” ไว้ท้ายชื่อ

(๒) ถ้าเป็นอักษรต่างประเทศ ไม่ใช่คำซึ่งมีความหมายว่า “บริษัทจำกัด” ตามประกาศของกระทรวงเศรษฐกิจประกอบชื่อ

ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าสิบบาทจนกว่าจะได้ปฏิบัติให้ถูกต้อง

มาตรา ๖ ผู้ใดใช้ชื่อหรือยี่ห้อซึ่งมีอักษรไทยประกอบว่า “บริษัทจำกัด” “บริษัท” หรือ “จำกัด” หรืออักษรต่างประเทศซึ่งมีความหมายดังกล่าวประกอบในดวงตรา ป้ายชื่อ จดหมาย ใบแจ้งความหรือเอกสารอย่างอื่นเกี่ยวกับธุรกิจโดยมิได้เป็นบริษัทจำกัด เว้นแต่เป็นการใช้ในการจดทะเบียนเกี่ยวกับการตั้งบริษัท หนังสือชี้ชวนให้เข้าซื้อซื้อหุ้นหรือหนังสือบอกกล่าวป่าวร้อง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท และปรับอีกไม่เกินวันละห้าสิบบาท จนกว่าจะได้เลิกใช้

ฉะนั้น จึงต้องถือว่า ภาคส่วนของชื่อนิติบุคคล ไม่ได้ถือว่าเป็นชื่อเต็มของนิติบุคคล การนำชื่อนิติบุคคลโดยไม่มีคำว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ห้างหุ้นส่วนสามัญนิติบุคคล หรือบริษัทจำกัด ซึ่งเป็นนิติฐานะประกอบอยู่ในเครื่องหมายที่ขอจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้ามีโอกาสอย่างมากที่จะได้รับการจดทะเบียน แต่ต้องไม่ลืมว่า ชื่อนิติบุคคลนั้นจะต้องไม่ใช่ชื่อทางภูมิศาสตร์ และไม่เป็นชื่อที่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรงด้วย

ตัวอย่าง

เครื่องหมายการค้ารายนี้ คำว่า ART OF LIVING แปลว่า ศิลปะในการครองชีพ เมื่อนำมาใช้กับสินค้าจำพวกที่ ๒๐ รายการสินค้าแก้อ้อ แก้อ้อโซฟา ขาดังเฟอร์นิเจอร์ ชั้นวางของ ยังไม่นับว่าเป็นคำที่เล็งถึงลักษณะและคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง ตามมาตรา ๗ วรรคสอง (๒) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ นอกจากนี้เครื่องหมายการค้าของผู้ותרณ์ (บริษัท อาร์ท ออฟ ลิฟวิ่ง จำกัด) รายนี้ประกอบด้วยภาคส่วนรูปคล้ายดอกไม้ และคำว่า ART OF LIVING ซึ่งเป็นชื่อนิติบุคคลของผู้ותרณ์ เมื่อพิจารณาโดยรวมแล้ว นับว่าเป็นชื่อนิติบุคคลซึ่งแสดงโดยลักษณะพิเศษ มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา ๗ วรรคสอง (๑) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน (คำวินิจฉัยคณะกรรมการ ฯ ที่ ๒๕๕๔/๒๕๕๒)

ตัวอย่าง

แลม รีเสิร์ช คอร์ปอเรชั่น นิติบุคคลในประเทศสหรัฐอเมริกายื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าคณะกรรมการ ฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ภาคส่วนคำว่า LAM RESEARCH ซึ่งเป็นสาระสำคัญของเครื่องหมายไม่มีค่าแสดงนิติฐานะ จึงเป็นภาคส่วนหนึ่งของนิติบุคคล ไม่ได้ถือว่าเป็นชื่อเต็มของนิติบุคคล นับว่าเป็นลักษณะบ่ง

เฉพาะตามมาตรา ๗ วรรคสอง (๑) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า ฯ (คำวินิจฉัยคณะกรรมการ ฯ ที่ ๑๒๐๘/๒๕๔๖)

จะเห็นได้ว่า คำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ฯ ที่ ๒๕๕๔/๒๕๔๒ เป็นคำวินิจฉัยที่เกิดขึ้นก่อนที่จะมีการแก้ไขพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๓ ซึ่งหลังจากนั้นมา ชื่อเต็มของนิติบุคคลจะต้องมีนิติฐานะกำกับอยู่เสมอ

๒) ลักษณะบ่งเฉพาะของเครื่องหมายรูป

นอกเหนือจากการนำเครื่องหมายคำไปจดทะเบียนได้แล้ว เครื่องหมายรูปก็สามารถไปขอจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าได้เช่นกัน โดยหลักเกณฑ์ประการหนึ่งที่เหมือนกับเครื่องหมายคำคือ เครื่องหมายรูปนั้นจะต้องมีลักษณะบ่งเฉพาะด้วย โดยจะต้องเป็นเครื่องหมายรูปที่สามารถทำให้ผู้บริโภคหรือประชาชนทั่วไปใช้เป็นที่ยกหมาย เพื่อให้สามารถทราบถึงความแตกต่างระหว่างเครื่องหมายที่ใช้รูปนั้น กับสินค้าหรือบริการที่ใช้เครื่องหมายรูปของบุคคลอื่นด้วยตามมาตรา ๗ วรรคแรก แห่งกฎหมายเครื่องหมายการค้าด้วย

ตัวอย่างเช่น

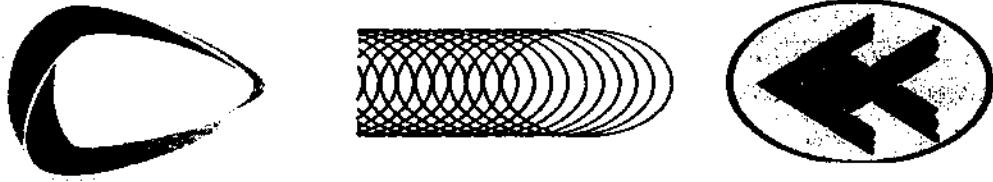
เครื่องหมายที่เป็นเครื่องหมายรูปไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะ นายทะเบียนจะปฏิเสธการรับจดทะเบียนเพราะถือว่าไม่มีลักษณะเป็นเครื่องหมายการค้าหรือบริการได้ หรือจะกล่าวง่าย ๆ ก็คือ ไม่มีลักษณะโดดเด่นเป็นพิเศษ ที่จะให้เกิดความแตกต่างจากรูปทั่ว ๆ ไป

ตัวอย่าง เช่น

คณะกรรมการ ฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า เครื่องหมายการค้ารูปหกเหลี่ยมพื้นที่บรายนี เป็นรูปทรงเรขาคณิตธรรมดา ไม่มีลักษณะที่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบหรือเข้าใจได้ว่า สินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้า นั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น ไม่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา ๗ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.๒๕๓๔ (คำวินิจฉัยคณะกรรมการ ฯ ที่ ๒๗๓๓/๒๕๔๒)

เหตุผลที่รูปทรงเรขาคณิตไม่ถือว่าเป็นเครื่องหมายการค้าก็เพราะว่ารูปทรงเรขาคณิตนั้นไม่ได้ทำให้เกิดลักษณะในการที่จะใช้แยกแยะสินค้าให้เราทราบและเข้าใจได้ว่าสินค้านั้นแตกต่างไปจากสินค้าอื่น ๆ อย่างไร นอกจากนั้นการนำรูปทรงเรขาคณิตที่มีอยู่แล้วตามปกติในวิชาเรขาคณิตมาใช้เป็นสิทธิของตนเอง จะเป็นการเอารัดเอาเปรียบบุคคลโดยทั่วไปซึ่งมีสิทธิที่จะใช้รูปทรงเรขาคณิตนั้นด้วยเช่นกัน

ลักษณะบ่งเฉพาะของเครื่องหมายรูปที่จะใช้จดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าได้นั้น จะต้องมิลักษณะดังนี้

๑. เครื่องหมายรูปที่เป็นรูปหรือภาพประดิษฐ์ หรือ
  ๒. เครื่องหมายรูปที่เป็นภาพธรรมชาติ
    - ๒.๑ ต้องไม่เป็นรูปหรือภาพที่บรรยายถึงลักษณะของสินค้าหรือคุณสมบัติของสินค้า
    - ๒.๒ ถ้าเป็นภาพของบุคคล จะต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของภาพ หรือบรรดาทายาทของบุคคลในภาพนั้น
    - ๒.๓ ถ้าเป็นตัวเลข หรือตัวหนังสือ จะต้องประดิษฐ์ให้แตกต่างไปจากตัวเลขหรือตัวหนังสือธรรมดา
    - ๒.๔ ถ้าเป็นลายมือชื่อ ต้องได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว

๑. เครื่องหมายรูปที่เป็นรูปหรือภาพประดิษฐ์

รูปหรือภาพที่ถือว่ามิลักษณะบ่งเฉพาะโดยตัวของมันเองก็คือ ภาพที่ประดิษฐ์ ซึ่งหมายถึง ภาพที่คิดทำ แต่ง สร้าง จินตนาการ หรือดัดแปลงขึ้น ส่วนมากจะเป็นภาพในจินตนาการ สร้างขึ้นเองจากความคิดของตน ภาพหรือรูปที่ประดิษฐ์ขึ้นนั้นในแง่ของการรับจดทะเบียนถือว่าเป็นที่ดีเพราะผู้จดทะเบียนได้ใช้ความคิดของตนเองเป็นสำคัญ

ตัวอย่างภาพที่ประดิษฐ์ขึ้นเป็นลวดลายต่าง ๆ

๒. เครื่องหมายรูปที่เป็นภาพธรรมชาติ

เครื่องหมายที่เป็นเครื่องหมายรูปหรือที่เป็นภาพธรรมชาติไปจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าได้ ซึ่งรูปภาพดังกล่าวจะเป็นรูปมนุษย์ สัตว์ พืช สิ่งของ หรือภาพวิวทิวทัศน์ต่าง ๆ อาจนำไปจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าได้

๒.๑ จะต้องไม่เป็นรูปหรือภาพที่บรรยายถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

เครื่องหมายรูปหรือภาพที่จะมีลักษณะบังเอิญก็เป็นเช่นเดียวกับเครื่องหมายคำ จะต้องไม่เป็นรูปหรือภาพที่บรรยายถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้า เพราะเป็นรูปที่ไม่ได้เกิดจากความคิดของตนเองเป็นสำคัญ เช่น นำรูปผลไม้ทุเรียนไปใช้กับสินค้าทุเรียน หรือทุเรียนกวน เป็นต้น ทั้งนี้เพราะทำให้เข้าใจได้ว่าสินค้าทุเรียนกวน เป็นสินค้าที่ทำมาจากทุเรียนตามรูปเครื่องหมาย

อีกตัวอย่าง ของจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสำหรับอาหารสัตว์ หากเราคิดนำรูปสัตว์ตามธรรมชาติมาของจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้า นายทะเบียนจะปฏิเสธการรับจดทะเบียน ตามมาตรา ๗ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า ฯ เพราะทำให้เข้าใจได้ว่า สินค้าอาหารสัตว์นี้เป็นสินค้าที่เหมาะสมสำหรับให้สุนัขกิน นับว่าเป็นรูปสามัญในการค้าขาย ไม่มีลักษณะเป็นเครื่องหมายการค้า

๒.๒ ถ้าเป็นภาพของบุคคล จะต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของภาพ หรือบรรดาทายาทของบุคคลในภาพนั้น

ภาพบุคคลที่จะนำไปจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าได้นั้น จะเป็นภาพของบุคคลที่ยังมีชีวิตอยู่ หรือจะเป็นภาพของบุคคลที่ถึงแก่ความตายไปแล้วก็ได้ การนำภาพบุคคลไปจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้า จะต้องดำเนินการดังนี้

๑. ถ้าเป็นรูปหรือภาพของผู้จดทะเบียน จะต้องส่งหนังสือให้ความยินยอมจากผู้จดทะเบียนให้นำรูปหรือภาพของตนเองไปจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าแนบการขอจดทะเบียนด้วยทุกครั้ง

๒. ถ้าเป็นรูปหรือภาพของบุคคลอื่น จะต้องส่งหนังสือจากบุคคลผู้เป็นเจ้าของรูปหรือภาพนั้นเช่นกัน

๓. ถ้าเป็นภาพของผู้จดทะเบียนหรือของบุคคลอื่น โดยที่บุคคลนั้นถึงแก่ความตายไปแล้ว จะต้องได้รับอนุญาตจากบุพการี ผู้สืบสันดาน และคู่สมรสของบุคคลนั้น ให้ใช้ภาพดังกล่าวเป็นเครื่องหมายการค้าไปประกอบการพิจารณาพร้อมทั้งส่งสำเนาใบมรณะบัตรของผู้นั้นมาประกอบการให้คำยินยอมด้วย

๔. ถ้าเป็นภาพของเด็กที่ไม่สามารถให้ความยินยอมด้วยตนเองได้ จะต้องได้รับความยินยอมจากบิดาและมารดา หรือผู้แทนโดยชอบธรรมด้วยเช่นกัน

๒.๓ ถ้าเป็นตัวเลข หรือตัวหนังสือ จะต้องประดิษฐ์ให้แตกต่างไปจากตัวเลขหรือตัวหนังสือ

ธรรมดา

นอกจากรูปภาพดังกล่าวข้างต้นแล้ว ยังมีเครื่องหมายรูปอีกชนิดหนึ่งก็คือ ตัวอักษร ตัวเลขไม่ว่าจะเป็นตัวอักษรหรือตัวเลขของภาษาใด ๆ ก็ตาม สามารถนำมาขอจดทะเบียนใช้เป็นเครื่องหมายการค้าได้ ซึ่งผู้เขียนจัดกลุ่มอยู่เป็นเครื่องหมายลักษณะรูป

การนำตัวหนังสือ ตัวเลขไปขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า จะต้องอยู่ในหลักเกณฑ์ดังนี้

๑. ตัวหนังสือหรือตัวเลขนั้นต้องประดิษฐ์ขึ้น การที่ไม่ให้นำตัวหนังสือ หรือตัวเลขแบบธรรมดามาขอจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าก็เพราะว่า เป็นสิ่งที่บุคคลโดยทั่วไปมีสิทธิที่จะใช้ตัวหนังสือ ตัวเลขเหล่านั้นได้โดยถือว่าเป็นของส่วนรวมของคนในประเทศ จึงไม่สมควรให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งมีสิทธิเป็นเจ้าของรูปแบบธรรมดาของตัวหนังสือ ตัวเลขนั้น

๒. ตัวหนังสือ ตัวเลขที่ประดิษฐ์ขึ้น หมายถึงลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) ตัวหนังสือหรือตัวเลขที่เขียนต่างจากตัวธรรมดา และตัวคอมพิวเตอร์
- (๒) ตัวหนังสือหรือตัวเลขที่มีลักษณะเกาะเกี่ยวกัน
- (๓) ตัวหนังสือหรือตัวเลขที่มีลักษณะเป็นตัวโปร่งและตัวทึบ
- (๔) ตัวหนังสือหรือตัวเลขที่เขียนเป็นลวดลาย
- (๕) ตัวหนังสือหรือตัวเลขที่เขียนเป็นเส้นหนาบางไม่เท่ากัน
- (๖) ตัวหนังสือหรือตัวเลขที่เขียนในลักษณะสามมิติ

๒.๔ ถ้าเป็นลายมือชื่อ ต้องได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว

ลายมือชื่อที่จะนำไปขอจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้า มีหลักเกณฑ์พิจารณา คือ

- (๑) ต้องเป็นลายมือชื่อของผู้ขอจดทะเบียน หรือเจ้าของเดิมของกิจการของผู้ขอจดทะเบียน
- (๒) กรณีที่ลายมือชื่อที่ยื่นขอจดทะเบียนไม่เหมือนกับเครื่องหมายที่ขอจดทะเบียน ให้เจ้าของลายมือชื่อนั้นมาลงลายมือชื่อต่อหน้าพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือทำหนังสือยืนยันว่าเป็นเจ้าของลายมือชื่อที่แท้จริง พร้อมกับลงลายมือชื่อรับรองในเอกสารด้วย
- (๓) กรณีที่เครื่องหมายที่ขอจดทะเบียนเป็นลายมือชื่อของบุคคลอื่นนอกจากผู้ขอจดทะเบียน จะต้องมิหนังสือให้ความยินยอมประกอบคำขอจดทะเบียนด้วย

ตัวอย่างเช่น

๑.๓ ลักษณะบ่งเฉพาะของเครื่องหมายที่เป็นกลุ่มของสี

เครื่องหมายการค้าที่เป็นกลุ่มของสีในประเทศไทย ยังมีการจดทะเบียนไม่มากเหมือนกับเครื่องหมายการค้าที่เป็นเครื่องหมายคำหรือเครื่องหมายรูป บางท่านยังมีความเข้าใจที่ผิดนึกว่ากลุ่มของสีก็คือเครื่องหมายที่เป็นรูปสี ในระยะแรก ๆ ที่ใช้พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.๒๕๓๕ มีการยื่นเครื่องหมายการค้าที่เป็นรูปสีเข้ามา โดยขอความคุ้มครองในลักษณะเป็นเครื่องหมายกลุ่มของสีอยู่หลายราย

กรมทรัพย์สินทางปัญญาได้วางระเบียบในเรื่องกลุ่มของสีไว้ เพื่อให้เป็นแนวทางเดียวกันว่า กลุ่มของสีหมายถึง สีที่มีการรวมกลุ่มหรือชุมนุมกันตั้งแต่ ๒ สีขึ้นไป โดยไม่จำกัดว่าจะเป็นสีอ่อนหรือสีแก่ กลุ่มของสีที่จะนำมาจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้า นั้น ไม่ได้หมายถึงสีของเครื่องหมายที่เป็นภาพถ่าย ภาพวาด ภาพประดิษฐ์ ตรา ชื่อ คำ ข้อความ ตัวหนังสือ ตัวเลข ลายมือชื่อ รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุหรือสิ่งเหล่านี้อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกัน

ในการยื่นคำขอจดทะเบียนนั้น รูปเครื่องหมายที่นำมาขอจดทะเบียนจะแสดงเป็นภาพถ่ายหรือรูปเขียนก็ได้ ปิดไว้ในคำขอจดทะเบียน และผู้ขอจดทะเบียนจะต้องพรรณนาในคำขอจดทะเบียนอย่างชัดเจนว่า กลุ่มของสีดังกล่าวประกอบด้วยสีอะไร และแต่ละสีจัดเรียงอยู่ในลักษณะใด

๑.๔ เครื่องหมายการค้าที่เป็นรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุ

การคิดนำรูปร่างรูปทรงของวัตถุไปขอจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้า นั้น ในประเทศไทยยังไม่เป็นที่นิยมขอจดทะเบียน แม้ในต่างประเทศก็มีการจดทะเบียนเครื่องหมายที่เป็นรูปร่างทรงได้น้อยมาก เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกา ทราบว่า ในการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารูปร่างรูปทรงของวัตถุ นายทะเบียนจะให้ผู้ขอจดทะเบียนส่งหลักฐานนำสืบการใช้เครื่องหมายการค้าที่เป็นรูปร่างรูปทรงของวัตถุ ลักษณะบ่งเฉพาะของเครื่องหมายที่เป็นรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุที่นำมาจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้า คือ

๑. เป็นเครื่องหมายที่มีลักษณะบ่งเฉพาะตามมาตรา ๗ กล่าวคือ

๑.๑ รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุที่มีลักษณะเป็นชื่อตัว ชื่อสกุลของบุคคลธรรมดาที่ไม่เป็นชื่อสกุล ตามความหมายอันเข้าใจกันโดยธรรมดา ชื่อเต็มของนิติบุคคลตามกฎหมายว่าด้วยชื่อ หรือชื่อทางการค้าที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ และไม่เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง

๑.๒ รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุที่มีลักษณะเป็นคำหรือข้อความอันไม่ได้เล็งถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าโดยตรง และไม่เป็นที่ทางภูมิศาสตร์ตามประกาศกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ ๕ (พ.ศ.๒๕๓๕)

๑.๓ รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุที่มีลักษณะเป็นกลุ่มของสีที่แสดงโดยลักษณะพิเศษ

๑.๔ รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุที่มีลักษณะเป็นตัวหนังสือ ตัวเลข หรือคำที่ประดิษฐ์ขึ้น

- ๑.๕ รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุที่มีลักษณะเป็นลายมือชื่อของผู้จดทะเบียนหรือของเจ้าของเดิมของกิจการของผู้จดทะเบียน หรือลายมือชื่อของบุคคลอื่นโดยรับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว
- ๑.๖ รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุที่มีลักษณะเป็นภาพของผู้จดทะเบียนหรือของบุคคลอื่นโดยได้รับอนุญาตจากบุคคลนั้นแล้ว หรือในกรณีที่บุคคลนั้นตายแล้วโดยได้รับอนุญาตจากบุพการี ผู้สืบสันดาน และคู่สมรสของบุคคลนั้น ถ้ามี
- ๑.๗ รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุที่มีลักษณะเป็นภาพที่ประดิษฐ์ขึ้น เช่นรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุที่มีลักษณะเป็นรูปคนกำลังวิ่งถือคบเพลิง เป็นต้น

๒. รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุที่จะจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าจะต้องไม่เป็นรูปร่างหรือรูปทรงของสินค้าหรือบริการหรือที่เกี่ยวข้องกับสินค้าหรือบริการ หรือแสดงความหมายถึงคุณสมบัติของสินค้าหรือบริการโดยตรง เช่นรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุที่มีลักษณะเป็นรูปขนมปังใช้กับสินค้าขนมปัง รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุที่มีลักษณะเป็นรูปขวดสุราใช้กับสินค้าสุรา หรือรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุที่มีลักษณะเป็นรูปคนกำลังเดินรำใช้กับการบริการตีสักโซ่ เป็นต้น

๓. รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุที่มีลักษณะเป็นตัวสินค้าหรือบริการ หรือเกี่ยวข้องกับสินค้าหรือบริการ หรือแสดงความหมายถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าหรือบริการ แต่ได้มีการดัดแปลงหรือตกแต่งจนไม่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้าหรือบริการนั้นทราบและเข้าใจได้ว่า รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุดังกล่าวเป็นตัวสินค้าหรือบริการ หรือเกี่ยวข้องกับสินค้าหรือบริการ หรือแสดงความหมายถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าหรือบริการโดยตรงแล้ว ถือว่ารูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุนั้นมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่นรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุที่มีลักษณะเป็นรูปเปิด ใช้กับสินค้าน้ำหอม ซึ่งรูปเปิดดังกล่าวได้มีการดัดแปลงจนไม่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจว่า รูปเปิดคือรูปขวดน้ำหอม ย่อมถือว่ารูปเปิดไม่ใช่รูปขวดน้ำหอมที่ใช้กับสินค้าน้ำหอม

๔. ไม่เป็นรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุซึ่งแม้จะมีการดัดแปลงหรือตกแต่งแล้ว แต่ยังคงมองเห็นเป็นตัวสินค้าหรือบริการ หรือเกี่ยวข้องกับสินค้าหรือบริการ หรือแสดงความหมายถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าหรือบริการโดยตรง เช่น รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุที่มีลักษณะเป็นรูปขวดน้ำหอม แม้จะดัดแปลงรูปขวดน้ำหอมให้เป็นรูปเปิด แต่ส่วนหัวยังคงเป็นหัวฉีดสเปรย์น้ำหอมอยู่ เป็นต้น

๕. รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุที่จะจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าจะต้องไม่เป็นรูปร่างหรือรูปทรงของสินค้าหรือบริการหรือที่เกี่ยวข้องกับสินค้าหรือบริการ หรือแสดงความหมายถึงคุณสมบัติของสินค้าหรือบริการโดยตรง เช่นรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุที่มีลักษณะเป็นรูปขนมปังใช้กับสินค้าขนมปัง รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุที่มีลักษณะเป็นรูปขวดสุราใช้กับสินค้าสุรา หรือรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุที่มีลักษณะเป็นรูปคนกำลังเดินรำใช้กับการบริการตีสักโซ่ เป็นต้น

๖. รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุที่มีลักษณะเป็นตัวสินค้าหรือบริการ หรือเกี่ยวข้องกับสินค้าหรือบริการ หรือแสดงความหมายถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าหรือบริการ แต่ได้มีการดัดแปลงหรือตกแต่งจนไม่ทำ

ให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้าหรือบริการนั้นทราบและเข้าใจได้ว่า รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุดังกล่าวเป็นตัวสินค้าหรือบริการ หรือเกี่ยวข้องกับสินค้าหรือบริการ หรือแสดงความหมายถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าหรือบริการโดยตรงแล้ว ถือว่ารูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุนั้นมีลักษณะบ่งเฉพาะแล้ว เช่น รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุที่มีลักษณะเป็นรูปเปิด ใช้กับสินค้าน้ำหอม ซึ่งรูปเปิดดังกล่าวได้มีการดัดแปลงจนไม่ทำให้ประชาชนหรือผู้ใช้สินค้านั้นทราบและเข้าใจว่า รูปเปิดคือรูปขวดน้ำหอม ย่อมถือว่ารูปเปิดไม่ใช่รูปขวดน้ำหอมที่ใช้กับสินค้าน้ำหอม

๗. ไม่เป็นรูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุซึ่งแม้จะมีการดัดแปลงหรือตกแต่งแล้วก็ตาม แต่ยังคงเห็นเป็นตัวสินค้าหรือบริการ หรือเกี่ยวข้องกับสินค้าหรือบริการ หรือแสดงความหมายถึงลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้าหรือบริการโดยตรง เช่น รูปร่างหรือรูปทรงของวัตถุที่มีลักษณะเป็นรูปขวดน้ำหอม แม้จะดัดแปลงรูปขวดน้ำหอมให้เป็นรูปเปิด แต่ส่วนหัวยังคงเป็นหัวฉีดสเปรย์น้ำหอมอยู่ เป็นต้น

เครื่องหมายที่ต้องห้ามรับจดทะเบียน

ในการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น มีข้อห้ามของการรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้นไว้ว่า เครื่องหมายอย่างไรจะนำไปขอจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าไม่ได้ ซึ่งกฎหมายเครื่องหมายการค้าได้บัญญัติไว้ตามนัยมาตรา ๘

ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๘ บัญญัติไว้ว่า

“ เครื่องหมายการค้าที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้ ห้ามมิให้รับจดทะเบียน

(๑) ตราแผ่นดิน พระราชลัญจกร ลัญจกรในราชการ ตราจักรี ตราเครื่องราชอิสริยาภรณ์ ตราประจำตำแหน่ง ตราประจำกระทรวง ทบวง กรม หรือตราประจำจังหวัด

(๒) ธงชาติของประเทศไทย ธงพระอิสริยยศ หรือธงราชการ

(๓) พระปรมาภิไธย พระนามาภิไธย พระปรมาภิไธยย่อ พระนามาภิไธยย่อ หรือนามพระราชวงศ์

(๔) พระบรมฉายาลักษณ์ หรือพระบรมสาทิสลักษณ์ของพระมหากษัตริย์ พระราชินี หรือรัชทายาท

(๕) ชื่อ คำ ข้อความ หรือเครื่องหมายใด อันแสดงถึงพระมหากษัตริย์ พระราชินี รัชทายาท หรือพระราชวงศ์

(๖) ธงชาติหรือเครื่องหมายประจำชาติของรัฐต่างประเทศ ธงหรือเครื่องหมายขององค์การระหว่างประเทศ ตราประจำประมุขของรัฐต่างประเทศ เครื่องหมายราชการและเครื่องหมายควบคุมและรับรองคุณภาพสินค้าของรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ หรือชื่อและชื่อย่อของรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ของรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศนั้น

(๗) เครื่องหมายราชการ เครื่องหมายกาชาด นามกาชาดหรือกาเจนีวา

(๘) เครื่องหมายที่เหมือนหรือคล้ายกับเหรียญ ใบสำคัญ หนังสือรับรอง ประกาศนียบัตร หรือเครื่องหมายอื่นใดอันได้รับเป็นรางวัลในการแสดงหรือประกวดสินค้าที่รัฐบาลไทย ส่วนราชการ รัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศได้จัดให้มีขึ้น เว้นแต่ผู้จดทะเบียนได้รับเหรียญ ใบสำคัญ หนังสือรับรอง ประกาศนียบัตร หรือเครื่องหมายเช่นว่านั้นเป็นรางวัลสำหรับสินค้านั้น และใช้เป็นส่วนหนึ่งของเครื่องหมายการค้านั้น แต่ทั้งนี้ต้องระบุปฏิทินที่ได้รับรางวัลนั้น

(๙) เครื่องหมายที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือรัฐประศาสนบาย

(๑๐) เครื่องหมายที่เหมือนกับเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไปตามหลักเกณฑ์ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด หรือคล้ายกับเครื่องหมายดังกล่าวจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหลงผิดในความเป็นเจ้าของหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า ไม่ว่าจะได้จดทะเบียนไว้หรือไม่ก็ตาม

(๑๑) เครื่องหมายที่คล้ายกับ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) หรือ (๗)

(๑๒) สิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ที่ได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(๑๓) เครื่องหมายที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด "

ตามมาตรา ๘ ได้บัญญัติห้ามมิให้นายทะเบียนรับจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าไว้ ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วจะเห็นว่า การห้ามรับจดทะเบียนตามมาตรา ๘ นี้มิได้บัญญัติห้ามไว้โดยเด็ดขาดทุกอนุมาตรา

การห้ามรับจดทะเบียนเครื่องหมายเป็นเครื่องหมายการค้าตามนัยมาตรา ๘ นี้อาจแบ่งเป็น ๓ ลักษณะคือ

ก. ห้ามเด็ดขาดมิให้รับจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้า

ข. ห้ามรับจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้า เว้นแต่จะได้รับอนุญาต

ค. ห้ามรับจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าเว้นแต่ผู้จดทะเบียนได้รับเครื่องหมายนั้นมาเป็นรางวัล

ก. เครื่องหมายที่ห้ามเด็ดขาดมิให้รับจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้า

เครื่องหมายที่พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า ฯ บัญญัติห้ามการรับจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้า นั้นเป็นการห้ามรับจดทะเบียน แต่บางเครื่องหมายสามารถที่จะนำไปใช้ร่วมกับเครื่องหมายการค้าได้ โดยได้รับอนุญาตจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

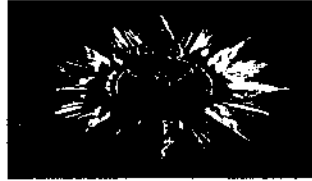
เครื่องหมายที่ต้องห้ามรับจดทะเบียนโดยเด็ดขาด คือ

๑. เครื่องหมายที่หมายถึงหรือเกี่ยวข้องกับพระมหากษัตริย์ไทย หรือสถาบันพระมหากษัตริย์

เนื่องจากสถาบันพระมหากษัตริย์ไทย เป็นสถาบันที่ประชาชนคนไทยให้ความเคารพเทิดทูนไว้เหนือสิ่งใด ดังนั้น จึงไม่สมควรที่จะนำไปจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้า ซึ่งได้แก่

พระปรมาภิไธย พระนามาภิไธย พระปรมาภิไธยย่อ พระนามาภิไธยย่อ หรือนามพระราชวงศ์

พระบรมฉายาลักษณ์ หรือพระบรมสาทิสลักษณ์ของพระมหากษัตริย์ พระราชินี หรือรัชทายาท
ตราแผ่นดิน พระราชลัญจกร ลัญจกรในราชการ ตราจักรี ตราเครื่องราชอิสริยาภรณ์
ตัวอย่าง

๒. เครื่องหมายราชการ ธงชาติของประเทศไทย ธงราชการ

ประเทศไทยปัจจุบันเรามีพระราชบัญญัติธง พ.ศ.๒๕๒๒ บัญญัติว่า ธง ที่มีความหมายถึงประเทศ
ไทยและชาติไทย ได้แก่

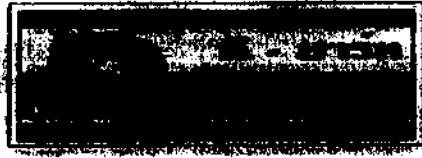
(๑) ธงชาติ มีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้ากว้าง ๖ ส่วน ยาว ๙ ส่วน ด้านกว้างแบ่ง
เป็น ๕ แถบตลอดความยาวของผืนธง ตรงกลางเป็นแถบสีน้ำเงินแก่กว้าง ๒ ส่วน ต่อจากแถบสีน้ำเงินแก่
ออกไปทั้งสองข้างเป็นแถบสีขาวกว้างข้างละ ๑ ส่วน ต่อจากแถบสีขาวออกไปทั้งสองข้างเป็นแถบสีแดงกว้าง
ข้างละ ๑ ส่วน ธงชาตินี้เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ธงไตรรงค์

(๒) ธงราชนาวิ มีลักษณะอย่างเดียวกับธงชาติ แต่ตรงกลางของผืนธงมีดวงกลมสีแดง
ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางยาว ๔ ใน ๖ ส่วนของความกว้างของผืนธง โดยให้ขอบของดวงกลมจดขอบแถบสีแดง
ของผืนธง ภายในดวงกลมมีรูปช้างเผือกทรงเครื่องยืนแท่นหันหน้าเข้าหาเสาธงหรือคันธง

การนำธงชาติไทยเป็นส่วนหนึ่งของเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียน ในขณะที่นายทะเบียนจะปฏิเสธ
ไม่รับจดทะเบียนเพราะถือว่ามีส่วนของเครื่องหมายที่ต้องห้ามรับจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้า

ตัวอย่าง

ภาคส่วนของแถบสีธงชาติของประเทศไทย นับว่าเป็นเครื่องหมายที่ต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียน ตามมาตรา ๘(๒) และ (๑๑) แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า ฯ จึงไม่มีลักษณะอันพึงรับจดทะเบียนได้ ตามมาตรา ๖ ประกอบด้วยมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน (คำวินิจฉัยคณะกรรมการสิทธิบัตรฯ/ ๒๕๔๖)

๓.ตราประจำตำแหน่ง ตราประจำกระทรวง ทบวง กรม หรือตราประจำจังหวัด

ตราประจำกระทรวงการคลัง

ตราประจำจังหวัดสุโขทัย

๔.เครื่องหมายราชการ เครื่องหมายกาชาด นามกาชาดหรือกาเงินีวา

จากการที่เราใช้ตราครุฑเป็นพระราชลัญจกรสำหรับประทับหนังสือราชการแผ่นดินที่เป็นของกรมหรือของ ใองการ และใช้พระราชลัญจกรพระครุฑพ่าห์ประทับหนังสือราชการแผ่นดินมาแต่โบราณกาล ได้มีผลให้เกิดมี การใช้ ตราครุฑ เป็นหัวกระดาษของหนังสือของราชการทั่วไปด้วย เพื่อให้ทราบว่างานนั้นเป็นราชการ

นอกเหนือจากการที่ตราครุฑปรากฏในส่วนราชการต่างๆแล้ว ในภาคเอกชนก็สามารถรับพระราชทาน พระบรมราชานุญาตให้ใช้ตราครุฑหรือตราแผ่นดินในกิจการได้ด้วย โดยเริ่มมีมาแต่รัชกาลที่ ๕ ซึ่งได้มีตรา อารัมภ์ โดยมีข้อความประกอบว่า โดยได้รับพระบรมราชานุญาต ต่อมาในรัชกาลที่ ๖ ได้เปลี่ยนเป็นตรา พระครุฑพ่าห์ การพระราชทานตรานี้ แต่เดิมถือเป็นพระมหากษัตริย์คุณที่จะพระราชทานให้แก่องค์กรหรือ บุคคล อภัยาศัย ผู้ได้รับนอกจากจะเป็นช่างหลวง เช่น ช่างทอง ช่างถ่ายรูป เป็นต้นแล้ว ก็มักจะเป็นผู้ที่มีฐานะดีหรือมี ความสัมพันธ์กับราชสำนัก และเป็นประโยชน์ต่อราชการงานแผ่นดิน ปัจจุบันการขอพระราชทานตราตั้งนี้ต้องยื่นขอ

ต่อสำนักพระราชวัง เพื่อพิจารณานำความขึ้นกราบบังคมทูลขอพระราชทานพระบรมราชานุญาต ซึ่งตราตั้งนี้ ถือเป็นของพระราชทานเฉพาะบุคคล สิทธิรับพระราชทานและการใช้เครื่องหมายนี้จะสิ้นสุดเมื่อสำนักพระราชวังเรียกคืนเนื่องจากบุคคล ห้างร้าน บริษัทที่ได้รับพระราชทานฯ ตาย หรือเลิกประกอบกิจการหรือโอนกิจการให้ผู้อื่น หรือสำนักพระราชวังเห็นสมควรเพิกถอนสิทธิ (ที่มา : [วิกิพีเดียไทย](#))

ตามพระราชบัญญัติ ภาษาด พ.ศ.๒๔๙๙ บัญญัติว่า "เครื่องหมายภาษาด" หมายความว่า กากะบาดสีแดงบนพื้นสีขาว "นามภาษาด" หมายความว่า คำ "ภาษาด" หรือคำ "กาเจนิวา"

๕. เครื่องหมายที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนหรือรัฐประศาสนบาย

เครื่องหมายที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชนนั้น ขึ้นอยู่กับทัศนคติ ค่านิยมของประชาชนในสังคมของประเทศนั้น ๆ ที่อาจมีมุมมองที่แตกต่างกันออกไปได้

ตัวอย่าง

คำที่ไม่สุภาพ หรือคำคำหยาบ ไม่สมควรที่จะคิดนำมาขอจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้า เพราะถือว่าเป็นคำที่ขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน

๖. เครื่องหมายที่เหมือนกับเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป

เครื่องหมายที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป เป็นเครื่องหมายการค้าที่ผู้ประกอบการได้ใช้ในการผลิตสินค้าหรือให้การบริการจนเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายในหมู่ประชาชนผู้บริโภค กฎหมายห้ามนายทะเบียนรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป ไม่ว่าจะกับสินค้าหรือบริการชนิดใดก็ตามให้แก่บุคคลอื่นที่ไม่ใช่เจ้าของที่แท้จริง

ในปัจจุบันมีประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาเครื่องหมายที่มีชื่อเสียงแพร่หลายทั่วไป เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน พ.ศ.๒๕๔๗ โดยในประกาศนั้นวางหลักเกณฑ์การพิจารณาไว้ดังนี้

(๑) สินค้าหรือบริการที่ใช้เครื่องหมายนั้น จะต้องมีการจำหน่ายหรือมีการใช้หรือมีการโฆษณา หรือได้มีการใช้เครื่องหมายโดยวิธีใด ๆ เช่น ใช้เป็นเครื่องหมายของทีมฟุตบอล เป็นต้น อย่างแพร่หลายตามปกติโดย

สุจริต ไม่ว่าจะกระทำโดยเจ้าของหรือผู้แทนหรือผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้เครื่องหมายการค้านั้น ไม่ว่าจะในประเทศหรือต่างประเทศ จนทำให้สาธารณชนทั่วไป หรือสาธารณชนในสาขาที่เกี่ยวข้องในประเทศไทยรู้จักเป็นอย่างดี เครื่องหมายนั้นจะต้องมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับในหมู่ผู้บริโภค

๗. เครื่องหมายที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

ปัจจุบันนี้ เครื่องหมายที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้ออกประกาศไว้คือ

เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง และเครื่องหมายร่วมที่มีลักษณะต่อไปนี้ห้ามรับจดทะเบียนคือ

(๑) เครื่องหมายที่เหมือนหรือคล้ายกับชื่อเกสซ์ภักดิ์สากลที่องค์การอนามัยโลกได้ขึ้นทะเบียนสงวนสิทธิการครอบครองไว้

(๒) เครื่องหมายและคำบรรยายซึ่งอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดเกี่ยวกับชนิดของสินค้าหรือบริการ หรือสับสนหรือหลงผิดเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดหรือความเป็นเจ้าของสินค้าหรือบริการ^๕

(๓) เครื่องหมายที่เป็นภาพสัญลักษณ์ประจำชาติไทย คือ ภาพช้างไทย ภาพดอกราชพฤกษ์ ภาพศาลาไทย รวมถึงเครื่องหมายที่มีหรือประกอบด้วยลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง หรือคล้ายกับภาพสัญลักษณ์ประจำชาติไทย^๕

๘. เครื่องหมายที่ห้ามรับจดทะเบียน เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้ที่มีอำนาจอนุญาต

เครื่องหมายที่ห้ามรับจดทะเบียนเว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้ที่มีอำนาจอนุญาตให้รับจดทะเบียนได้คือ

๑. ธงชาติหรือเครื่องหมายประจำชาติของรัฐต่างประเทศ

ตัวอย่างธงชาติของรัฐต่างประเทศ

ตัวอย่าง เครื่องหมายประจำชาติของรัฐต่างประเทศ

^๕ ประกาศกระทรวงพาณิชย์ ฉบับที่ ๕ (พ.ศ.๒๕๔๓) ลงวันที่ ๒๕ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๔๓

^๕ ประกาศกระทรวงพาณิชย์ เรื่อง เครื่องหมายที่ต้องห้ามมิให้รับจดทะเบียน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๘ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๔๘

๒. ธงหรือเครื่องหมายขององค์การระหว่างประเทศ^{๑๐}

๓. ตราประจำประมุขของรัฐต่างประเทศ

๔. เครื่องหมายราชการและเครื่องหมายควบคุมและรับรองคุณภาพสินค้าของรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ หรือ

๕. ชื่อและชื่อย่อของรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ

เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ของรัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศนั้น อนุญาตให้ผู้ขอตทะเลเบียนรายนั้น นำไปขอตทะเลเบียนเป็นเครื่องหมายการค้าได้ แนบมาในการขอตทะเลเบียนด้วย

ค. เครื่องหมายที่ห้ามรับจดทะเบียน เว้นแต่จะได้เครื่องหมายนั้นมาเป็นรางวัล โดยนำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งของเครื่องหมายการค้า ทั้งนี้ต้องระบุปฏิทินที่ได้รับรางวัลนั้นอยู่ในเครื่องหมายด้วย

เครื่องหมายที่ต้องห้ามนำไปจดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้า ได้แก่

๑. เครื่องหมายที่เหมือนหรือคล้ายกับ

- ก. เทรียณู
- ข. ใบสำคัญ
- ค. หนังสือรับรอง
- ง. ประกาศนียบัตร หรือ
- จ. เครื่องหมายอื่นใด

๒. เครื่องหมายนั้น เป็นรางวัลในการแสดงหรือประกวดสินค้าที่รัฐบาลไทย ส่วนราชการ วิศวกร วิทยากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐของประเทศไทย รัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศได้จัดให้มีขึ้น

^{๑๐} ตราขององค์การทรัพย์สินทางปัญญาแห่งโลก องค์การอนามัยโลก และองค์การแรงงานแห่งโลก

บทความเกี่ยวกับเครื่องหมายการค้า

การต่ออายุทะเบียนเครื่องหมายการค้า**

เครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนแล้ว กฎหมายเครื่องหมายการค้ากำหนดให้มีอายุ ๑๐ ปี นับแต่วันที่จดทะเบียนตามมาตรา ๔๒ และอาจต่ออายุได้ตามมาตรา ๔๕ นั่นคือ อายุของเครื่องหมายการค้า^{***} มีเพียง ๑๐ ปีเท่านั้น แต่เมื่อครบกำหนด ๑๐ ปีแล้ว เจ้าของเครื่องหมายการค้ายังสามารถต่ออายุเครื่องหมายการค้าได้อีก ๑๐ ปีต่อไปได้เรื่อย ๆ ตราบใดที่เจ้าของเครื่องหมายการค้ายังใช้สิทธิต่ออายุภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้

ระยะเวลาในการนับอายุเริ่มต้นของทะเบียนเครื่องหมายการค้า

เมื่อท่านยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ท่านจะสังเกตว่า กว่าที่ท่านจะได้รับการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าอาจใช้เวลานานถึง ๘ เดือน นั้นไม่ใช่ระยะเวลาที่ผิดปกติแต่อย่างใด เพราะกฎหมายเครื่องหมายการค้ามีขั้นตอนและระยะเวลาที่กำหนดไว้สำหรับในการรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ดังนั้น เมื่อนายทะเบียนรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้ท่านไปแล้ว จะถือว่าวันใดที่เป็นวันเริ่มต้นในการนับระยะเวลาที่จะใช้สิทธิการต่ออายุเครื่องหมายการค้า

ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๓ มาตรา ๕๓ บัญญัติไว้ว่า “ การจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้มีอายุสิบปีนับแต่วันที่จดทะเบียนตามมาตรา ๔๒ และอาจต่ออายุได้ตามมาตรา ๕๔ ” ดังนั้น จึงต้องไปดูว่า มาตรา ๔๒ บัญญัติในเรื่องวันที่จดทะเบียนไว้อย่างไร

มาตรา ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า ฯ บัญญัติไว้ว่า “ เมื่อได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าแล้ว วันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นวันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น สำหรับกรณีตามมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๘ ทวิ ให้ถือว่าวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนในราชอาณาจักรเป็นวันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนั้น ”

ตามมาตรา ๒๘ บัญญัติไว้ว่า บุคคลใดได้ยื่นคำขอจดทะเบียนในราชอาณาจักร ถ้ายื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในราชอาณาจักรภายในหกเดือนนับแต่วันที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าในราชอาณาจักรเป็นครั้งแรก บุคคลนั้นจะขอให้ถือว่าวันที่ได้ยื่นคำขอ

^{***} ที่มา : พิบูล ตันสุขผล. นบ., นบท.กรมทรัพย์สินทางปัญญา.กระทรวงพาณิชย์.

http://www.ipthailand.go.th/ipthailand/index.php?option=com_docman&task=cat_view&gid=197&dir=ASC&order=name&itemid=363&limit=8&limitstart=8 สืบค้นวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๕.

^{**} ในที่นี้รวมถึงเครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง และเครื่องหมายร่วมด้วย

จดทะเบียนเครื่องหมายการค้านอกราชอาณาจักรเป็นครั้งแรก เป็นวันที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนใน
 ราชอาณาจักรก็ได้ ”

ส่วนตามมาตรา ๒๘ ทวิ บัญญัติว่า “ ในกรณีที่มีการนำสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าได้ออก
 แสดงในงานแสดงสินค้าระหว่างประเทศที่จัดขึ้นในประเทศไทยหรือในประเทศที่เป็นภาคีแห่ง
 อนุสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศเกี่ยวกับการคุ้มครองเครื่องหมายการค้า ซึ่งประเทศไทย
 เป็นภาคีอยู่ด้วย โดยส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานอื่นของรัฐของประเทศไทยหรือประเทศที่
 เป็นภาคีดังกล่าวจัดขึ้น หรือรัฐบาลไทยรับรองการจัดงานแสดงสินค้าระหว่างประเทศนั้น เจ้าของ
 เครื่องหมายการค้าดังกล่าวอาจใช้สิทธิตามมาตรา ๒๘ วรรคหนึ่งได้ ถ้าเจ้าของเครื่องหมายการค้า
 ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าที่นำออกแสดงในงานแสดงสินค้าดังกล่าวใน
 ราชอาณาจักร ภายในหกเดือนนับแต่วันที่ได้นำสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าดังกล่าวออกแสดง หรือ
 วันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าครั้งแรกนอกราชอาณาจักร แล้วแต่วันใดจะเกิดขึ้นก่อน
 แต่ทั้งนี้การยื่นคำขอดังกล่าวต้องไม่เป็นการขอขยายระยะเวลาที่กำหนดไว้ในมาตรา ๒๘ ”

จะเห็นได้ว่า กรณีตามมาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๘ ทวินั้น กฎหมายให้ถือว่าวันที่ยื่นคำขอจด
 ทะเบียนไว้ครั้งแรกนอกราชอาณาจักร หรือวันที่ได้นำสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าที่นำออกแสดงในงาน
 แสดงสินค้าที่รัฐบาลไทยรับรองหรือจัดให้มีขึ้น ฯ เป็นวันที่คำขอจดทะเบียนในราชอาณาจักร กรณี
 ตามมาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๘ ทวินี้มีประโยชน์สำหรับกรณีมีข้อโต้แย้งเกิดขึ้นว่า บุคคลใดเป็นผู้ยื่น
 คำขอจดทะเบียนไว้ในราชอาณาจักรก่อนหรือหลัง ใช้ประโยชน์ในกรณีตามมาตรา ๒๔ และมาตรา
 ๒๕ เฉพาะกรณีที่ผู้จดทะเบียนไม่อาจตกลงกันได้ว่าจะให้รายใดเป็นผู้ขอจดทะเบียน ซึ่งตาม
 มาตรา ๒๕ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของผู้จด
 ทะเบียนซึ่งยื่นคำขอจดทะเบียนไว้เป็นรายแรก

ฉะนั้น แม้ว่าผู้ขอใช้สิทธิตามมาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๘ ทวิ จะได้ยื่นคำขอจดทะเบียน
 เครื่องหมายการค้าในราชอาณาจักรภายหลังผู้จดทะเบียนรายอื่นที่ได้ยื่นเครื่องหมายการค้าที่
 เหมือนหรือคล้ายกันไว้ต่อทางราชการก็ตาม ตามมาตราดังกล่าวให้ถือเอาวันที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียน
 ไว้นอกราชอาณาจักรครั้งแรกนั้นเป็นวันที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ราชอาณาจักรก่อนบุคคลดังกล่าว
 ซึ่งประโยชน์ของกรณีนี้หากตกลงกันไม่ได้ตามมาตรา ๒๔ ว่า ผู้ใดจะเป็นผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมาย
 การค้านั้นแต่เพียงผู้เดียวแล้ว ผู้ขอใช้สิทธิตามมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๘ ทวิจะได้รับสิทธิให้
 ประกาศโฆษณาคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่ตนยื่นก่อนหน้านั้น ตัวอย่างเช่น

นาย ข. ยื่นคำขอจดทะเบียนในประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๙ ต่อมาได้
 ยื่นคำขอจดทะเบียนในประเทศไทยวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๐ ปรากฏว่านายทะเบียนพิจารณาแล้ว
 เห็นว่าเหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ยื่นเข้าก่อนหน้านั้น คือเหมือนหรือ

คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของ นาย ค. ซึ่งยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ต่อเจ้าหน้าที่เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๔๙ กรณีดังกล่าวนี้

- ถ้านาย ข. ไม่ได้ขอให้ใช้สิทธิตามมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๘ ทวิ คำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของบุคคลที่จะมีสิทธิได้รับการประกาศโฆษณาในกรณีดังกล่าวไม่ได้ คือ นาย ค. ซึ่งเป็นบุคคลที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้จริง ๆ เป็นรายแรกในประเทศไทย
- แต่ถ้า นาย ข. ใช้สิทธิตามมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๘ ทวิ กรณีเหตุการณ์เดียวกันนี้ คำขอจดทะเบียนที่จะได้รับการประกาศโฆษณาคือ นาย ข. เพราะบุคคลที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้เป็นรายแรก ซึ่งตามกฎหมายให้ถือว่าวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนไว้ในต่างประเทศหรือวันที่ได้นำสินค้าที่มีเครื่องหมายการค้าขึ้นออกแสดงในงานแสดงสินค้าเป็นวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนในประเทศไทย

แต่ในการขอจดทะเบียนต่ออายุเครื่องหมายการค้าเป็นกรณีที่แตกต่างกันไปจากกรณีดังกล่าวข้างต้น มาตรา ๔๒ ได้วางหลักไว้ว่า เมื่อได้จดทะเบียนเครื่องหมายการค้าแล้ว วันที่ถือว่าเป็นวันจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าคือวันที่ท่านได้ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าจริง ๆ ต่อเจ้าหน้าที่ในกรมทรัพย์สินทางปัญญา ไม่ว่าจะยื่นคำขอจดทะเบียนตามปกติ หรือยื่นคำขอจดทะเบียนแล้วท่านขอให้สิทธิตามมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๘ ทวิก็ตาม ตัวอย่างเช่น

๑. นาย ก. ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าเมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๙ นายทะเบียนพิจารณาแล้ว และรับจดทะเบียน โดยออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าให้วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ วันที่ถือว่าเป็นวันจดทะเบียนย้อนไปนับแต่วันที่ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนจริง ๆ คือ วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๙
๒. นาย ข. ยื่นคำขอจดทะเบียนในประเทศสหรัฐอเมริกา เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๙ ต่อมาได้ยื่นคำขอจดทะเบียนในประเทศไทยวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๐ และขอให้สิทธิตามมาตรา ๒๘ หรือมาตรา ๒๘ ทวิ ต่อมานายทะเบียนรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าดังกล่าวและออกหนังสือสำคัญ ฯ ให้วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๐ วันที่ถือว่าเป็นวันที่รับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารายนี้คือวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๐

เจ้าของเครื่องหมายการค้าจะยื่นคำขอจดทะเบียนต่ออายุได้เมื่อใด

การยื่นขอต่ออายุทะเบียนเครื่องหมายการค้าขึ้น กฎหมายเครื่องหมายการค้ามาตรา ๕๔ บัญญัติว่า " ให้ เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ประสงค์จะต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าของตน ให้ยื่นคำขอต่ออายุต่อนายทะเบียนภายใน ๙๐ วันก่อนวันสิ้นอายุ เมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุภายในกำหนดเวลาดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าเครื่องหมายการค้าขึ้นยังคงจดทะเบียนอยู่จนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

การขอต่ออายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง ”

ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๙๗/๓ วรรคสอง บัญญัติว่า “ ถ้ากำหนดระยะเวลาเป็นวัน สัปดาห์ เดือนหรือปี มิให้นับวันแรกแห่งระยะเวลานั้นรวมเข้าด้วยกัน เว้นแต่จะเริ่มการในวันนั้นเองตั้งแต่เวลาที่ถือได้ว่าเป็นเวลาเริ่มต้นทำการงานกันตามประเพณี ” ซึ่งในเรื่องการรับจดทะเบียนนั้น มาตรา ๔๒ แห่งกฎหมายเครื่องหมายการค้าได้บัญญัติให้ถือว่าวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นวันที่จดทะเบียนเครื่องหมายการค้า ดังนั้นจึงต้องถือว่าวันที่ยื่นคำขอจดทะเบียนเป็นวันเริ่มต้นนับไป ๑๐ ปี

ส่วนการคำนวณวันสุดท้ายของระยะเวลา ๑๐ ปี นั้นถือตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๙๗/๕ วรรคสอง ที่บัญญัติว่า “ ถ้าระยะเวลามิได้กำหนดนับแต่วันต้นแห่งสัปดาห์ วันต้นแห่งเดือนหรือปี ระยะเวลาย่อมสิ้นสุดลงในวันก่อนหน้าจะถึงวันแห่งสัปดาห์ เดือนหรือปี สุดท้ายอันเป็นวันตรงกับวันเริ่มระยะเวลานั้น ถ้าในระยะเวลา นับเป็นเดือนหรือปีนั้นไม่มีวันตรงกันในเดือนสุดท้าย ให้ถือเอาวันสุดท้ายแห่งเดือนนั้นเป็นวันสิ้นสุดระยะเวลา ”

ในเรื่องการนับระยะเวลานั้น ก่อให้เกิดปัญหาการตีความอย่างมาก กรมทรัพย์สินทางปัญญา จึงได้ประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญา เรื่อง การนับระยะเวลาตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.๒๕๓๔ ซึ่งประกาศเมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม พ.ศ.๒๕๓๘ ซึ่งได้นำข้อความตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาเรียบเรียงใหม่เพื่อให้เกิดความเข้าใจและเป็นระเบียบเดียวกันไว้ดังนี้

- การนับระยะเวลาของอายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.๒๕๓๔ มาตรา ๕๓ ให้เริ่มนับตั้งแต่วันที่จดทะเบียนเป็นเครื่องหมายการค้า หรือวันต่ออายุวันแรกที่ได้ต่อไว้ครั้งสุดท้ายแล้วแต่กรณี โดยให้นับรวมวันที่จดทะเบียน หรือวันต่ออายุวันแรกเป็นวันที่หนึ่ง และให้สิ้นสุดลงในวันก่อนหน้าจะถึงวันแห่งปีอันเป็นวันตรงกับวันเริ่มนับระยะเวลานั้น

ตัวอย่าง

นาย ก. ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า เมื่อวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๐ เมื่อเครื่องหมายการค้านายทะเบียนรับจดทะเบียนให้แล้ว การนับระยะเวลาว่าจะครบ ๑๐ ปี หรือไม่ จะต้องเริ่มนับตั้งแต่วันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๐ ซึ่งกฎหมายถือว่าเป็นวันที่เครื่องหมายการค้านี้ได้รับการจดทะเบียน ดังนั้นวันที่จะครบ ๑๐ ปี คือวันก่อนหน้าจะถึงวันอันเป็นวันตรงกับวันเริ่มระยะเวลานั้น คือวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นวันสุดท้ายของการใช้สิทธิที่จะต่ออายุได้ วันแรกที่จะมีสิทธิยื่นคำร้องขอต่ออายุ ก็คือวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๐ นั่นเอง

- ในกรณีที่วันจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าหรือวันต่ออายุวันแรกที่ได้ต่อไว้ครั้งสุดท้าย เป็นวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ซึ่งจะมีผลให้วันสุดท้ายสิ้นสุดลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ของอีก ๑๐ ปีข้างหน้า ถ้าปรากฏว่าในปีที่สิ้นสุดระยะเวลาดังกล่าวไม่มีวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ให้ถือเอาวันที่ ๑ มีนาคม เป็นวันต่ออายุวันแรก ซึ่งจะมีผลให้ระยะเวลาของอายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้ารอบต่อไปสิ้นสุดลงวันที่ ๒๘ หรือวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ แล้วแต่กรณี

กรณีนี้เป็นกรณีที่ เป็นปีอธิกสุรทิน ซึ่งหมายถึงปีที่เดือนกุมภาพันธ์ มี ๒๙ วัน วิธีที่ดูว่าปีใด เป็นปีอธิกสุรทินให้เอาเลข ๔หารปี ค.ศ. ถ้าหารลงตัวปีนั้นเป็นปีอธิกสุรทิน ตัวอย่าง

นาย ก. ยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้เมื่อวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ (ซึ่งปีนั้นเมื่อเอาเลข ๕๔.๓ หารปี พ.ศ. จะได้ปี ค.ศ. ๑๙๙๒ เอา ๔ หารลงตัว) เมื่อนายทะเบียนรับจดทะเบียน การนับระยะเวลาจะเริ่มนับตั้งแต่วันที่ยื่นคำขอคือวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ ไปอีก ๑๐ ปี ดังนั้นวันสุดท้ายที่จะใช้สิทธิต่ออายุทะเบียนเครื่องหมายการค้าได้ คือ วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๕ (ปีนี้ เดือนกุมภาพันธ์ มี ๒๘ วัน) ไม่ใช่วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ เพราะหากจะต้องต่ออายุทะเบียนเครื่องหมายการค้าต่อไปอีก ๑๐ ปีข้างหน้า ปี พ.ศ.๒๕๕๕ (ซึ่งเดือนนี้ เดือนกุมภาพันธ์ มี ๒๙ วัน) ซึ่งปีพ.ศ. ๒๕๕๕ มี ๒๙ วัน วันสุดท้ายที่ใช้สิทธิต่ออายุได้คือ วันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ การยื่นคำขอในลักษณะนี้ เมื่อเวลาจะใช้สิทธิต่ออายุควรคำนึงไว้ด้วยเนื่องจากเป็นกรณีพิเศษ

- ในกรณีที่วันจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า หรือวันต่ออายุวันแรกที่ได้ต่อไว้ครั้งสุดท้าย เป็นวันที่ ๑ มีนาคม ให้ถือว่าวันที่ ๒๘ หรือวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ เป็นวันสุดท้ายของอายุของเครื่องหมายการค้าแล้วแต่กรณี

ตัวอย่าง

- นาย ก. ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๕ เมื่อนายทะเบียนรับจดทะเบียนให้แล้ว เมื่อจะต่ออายุเครื่องหมายการค้า วันสุดท้ายที่จะใช้สิทธิต่ออายุได้คือ คือวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ (ปีนี้เดือนกุมภาพันธ์ มี ๒๙ วัน)
- นาย ข. ยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๐ เมื่อนายทะเบียนรับจดทะเบียน วันสุดท้ายที่จะต่ออายุได้ คือ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ (ปีนี้เดือนกุมภาพันธ์ มี ๒๘ วัน)
- ถ้าวันสุดท้ายของอายุเครื่องหมายการค้าเป็นวันหยุดราชการ ผู้ยื่นคำขอต่ออายุยังมีสิทธิยื่นคำขอต่ออายุในวันที่เริ่มทำการใหม่ต่อจากวันที่หยุดทำการนั้นเป็นวันสุดท้ายของ

ระยะเวลา แต่วันที่ต่ออายุวันแรกต้องเป็นวันถัดจากวันสุดท้ายของอายุเครื่องหมายการค้า ซึ่งเป็นวันหยุดราชการนั้น

สำหรับกรณีนี้ ถ้าวันสุดท้ายที่ท่านมีสิทธิต่ออายุ เป็นวันหยุดราชการ ซึ่งอาจเป็นวันนักขัตฤกษ์ หรือวันสุดพิเศษที่ทางราชการประกาศกำหนดขึ้นมา ท่านยังมีสิทธิต่ออายุได้ในวันรุ่งขึ้นของวันที่เปิดทำการราชการ

การใช้สิทธิต่ออายุต้องชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุพร้อมกับการยื่นคำร้องขอต่ออายุ

เมื่อท่านประสงค์จะต่ออายุทะเบียนเครื่องหมายการค้า ท่านจะต้องยื่นคำร้องขอต่ออายุ^{๓๓} พร้อมทั้งแนบหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าฉบับเดิมคืนให้นายทะเบียนด้วย เพื่อที่จะได้ออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าฉบับต่ออายุให้แก่ผู้ยื่นคำร้องขอการขอต่ออายุจะต้องขอต่ออายุโดยเจ้าของเครื่องหมายการค้า โดยยื่นคำขอพร้อมชำระเงินค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กฎหมายกำหนด^{๓๔} ต่อนายทะเบียนภายใน ๙๐ วัน ก่อนวันสิ้นอายุการจดทะเบียน

อย่างไรก็ตามบางกรณีเจ้าของเครื่องหมายการค้าอาจมีความจำเป็นที่ไม่ชำระเงินค่าธรรมเนียมการขอต่ออายุในขณะนั้นได้ ทางราชการให้ผ่อนผันการชำระเงินค่าธรรมเนียมได้ แต่การขอผ่อนผันชำระเงินค่าธรรมเนียมนั้น ท่านจะต้องยื่นขอผ่อนผันเข้ามาพร้อมกับการยื่นคำร้องขอต่ออายุโดยอ้างเหตุแห่งความจำเป็นที่ไม่อาจชำระเงินค่าธรรมเนียมได้ด้วย แต่ทั้งนี้ท่านจะต้องชำระเงินค่าธรรมเนียมเข้ามาในภายหลังภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นอายุการจดทะเบียนมิฉะนั้น จะถือว่าท่านไม่ได้ใช้สิทธิต่ออายุเครื่องหมายการค้า หน้าที่ชำระเงินค่าธรรมเนียมให้ถูกต้องนั้นเป็นหน้าที่ของเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ร้องขอต่ออายุ นายทะเบียนจะไม่มีการออกหนังสือเตือนให้ชำระเงินค่าธรรมเนียม

ในกรณีขอผ่อนผันการชำระเงินค่าธรรมเนียมนั้น ผู้เขียนเห็นว่า ปัจจุบันไม่ค่อยปรากฏให้เห็น เนื่องจากค่าธรรมเนียมอยู่ในอัตราที่ต่ำ และท่านสามารถเลือกที่จะต่ออายุรายการสินค้า/บริการบางอย่างได้ โดยไม่จำเป็นต้องขอจดทะเบียนต่ออายุทุกรายการสินค้าที่ท่านยื่นขอจดทะเบียนไว้ เช่นเดิมท่านขอจดทะเบียนไว้สำหรับสินค้า ๕ อย่าง ถ้าจะต้องต่ออายุครบ ๕ รายการสินค้าท่านต้องชำระเงินถึง ๕๐๐๐ บาท แต่ปัจจุบันท่านประกอบธุรกิจเพียง ๒ รายการสินค้าเท่านั้น ดังนั้นท่านอาจใช้สิทธิขอต่ออายุเครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้ายังคงประกอบธุรกิจ ๒ รายการสินค้าโดยชำระเงินค่าธรรมเนียม ๒๐๐๐ บาท แต่ท่านจะต้องระบุรายการสินค้าที่ประสงค์จะขอต่ออายุไว้ในคำร้องขอต่อ

^{๓๓} ปัจจุบันใช้แบบ ก.๐๗

^{๓๔} ค่าธรรมเนียมการต่ออายุ รายการสินค้าอย่างละ ๑๐๐๐ บาท

อายุทะเบียนเครื่องหมายการค้าด้วย ส่วนรายการสินค้าที่ไม่ต่ออายุอีก ๓ รายการนั้น ถือว่าท่านไม่ประสงค์จะจดทะเบียนขอรับความคุ้มครองในส่วนที่เกี่ยวกับสินค้า ๓ รายการนั้น

การขอต่ออายุก่อนการมีสิทธิหรือภายหลังที่จะใช้สิทธิต่ออายุได้หรือไม่

การขอต่ออายุทะเบียนเครื่องหมายการค้า กฎหมายเครื่องหมายการค้ากำหนดให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ประสงค์จะต่ออายุ ให้ยื่นคำร้องขอต่ออายุต่อนายทะเบียนภายใน ๙๐ วันก่อนวันสิ้นอายุทะเบียนเครื่องหมายการค้า ฉะนั้น การยื่นคำร้องขอต่ออายุก่อนวันท่านมีสิทธิใช้สิทธิต่ออายุก็ดี หรือยื่นคำร้องขอต่ออายุภายหลังวันสิ้นสุดที่จะใช้สิทธิต่ออายุได้ก็ดี นายทะเบียนจะปฏิเสธที่จะต่ออายุเครื่องหมายการค้า/บริการนั้น ๆ ตัวอย่างเช่น

ท่านยื่นขอจดทะเบียนวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๐ วันที่ท่านจะมีสิทธิต่ออายุทะเบียนเครื่องหมายการค้าได้คือ วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ดังนั้น หากท่านยื่นคำร้องขอต่ออายุทะเบียนเครื่องหมายการค้าวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๙ นายทะเบียนจะปฏิเสธการต่ออายุ เนื่องจากท่านใช้สิทธิก่อนการมีสิทธิต่ออายุ หรือหากท่านใช้สิทธิต่ออายุ วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๐ หลังจากวันพ้นกำหนดการต่ออายุได้เพียงวันเดียวก็ตาม นายทะเบียนจะปฏิเสธที่จะต่ออายุให้แก่ท่านเช่นกัน

การต่ออายุเข้ามาโดยไม่มีสิทธิต่ออายุ ค่าธรรมเนียมจะเรียกคืนไม่ได้

แต่เดิมพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๔ มาตรา ๓๗ บัญญัติให้เป็นหน้าที่ของนายทะเบียนที่จะต้องมีหนังสือแจ้งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าทราบถึงการใช้สิทธิต่ออายุทะเบียนเครื่องหมายการค้า^{๓๓} แต่สำหรับพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๓ ไม่ได้บัญญัติข้อความในข้อนี้ไว้ เพราะถือว่าเป็นหน้าที่ของเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่จะต้องปกป้องรักษาสิทธิของตนเอง

แต่ในทางปฏิบัติเนื่องจากกรมทรัพย์สินทางปัญญา (โดยนายบรรพต หงส์ทอง อธิบดีกรมทรัพย์สินทางปัญญา) เห็นว่าระยะเวลา ๑๐ ปีนั้นเป็นระยะเวลาที่นาน อาจทำให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าเกิดความหลงลืมสิทธิในการต่ออายุ จึงได้สั่งให้นายทะเบียนออกหนังสือแจ้งให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าทราบและให้ใช้สิทธิต่ออายุ อันเป็นการช่วยเจ้าของเครื่องหมายการค้าอีกทางหนึ่ง

^{๓๓} พระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พุทธศักราช ๒๔๗๔ มาตรา ๓๕ บัญญัติว่า “ ก่อนสิ้นอายุการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าไม่น้อยกว่าสามเดือนให้นายทะเบียนแจ้งวันสิ้นอายุไปยังเจ้าของเครื่องหมาย ณ สำนักงานที่จดทะเบียนไว้ และเมื่อหมดอายุการจดทะเบียนแล้ว ถ้าไม่มีคำขอต่ออายุยื่นขึ้นมาก็ดี หรือเจ้าของไม่ปฏิบัติตามที่กำหนดไว้ในกฎเสนาบดีสำหรับการขอต่ออายุก็ดี ท่านว่านายทะเบียนจะเพิกถอนเครื่องหมายการค้านั้นเสียจากทะเบียนก็ได้ ”

แต่มีใช่เป็นหน้าที่ในทางกฎหมาย ดังนั้น หนังสือเตือนที่ส่งไปให้แก่เจ้าของนั้น จะส่งไปทางไปรษณีย์ ตามบุคคลและสถานที่ระบุไว้ในเป็นสถานที่ติดต่อในประเทศไทย หากท่านไม่ได้รับหนังสือเตือนซึ่งจะเป็นเพราะเหตุใดก็ตาม ท่านไม่อาจอ้างการไม่ได้รับหนังสือเตือนมาเป็นเหตุให้ท่านใช้สิทธิต่ออายุ ทะเบียนเครื่องหมายการค้าภายหลังการสิ้นตามกฎหมายที่จะต่ออายุได้ เพราะเคยมีตัวอย่างมากที่อ้างว่าไม่ได้รับหนังสือเตือน ทำให้ไม่ได้ใช้สิทธิต่ออายุภายในกำหนด

ในกรณีเงินค่าธรรมเนียมนั้นแต่เดิมเคยมีคำพิพากษาฎีกาตัดสินค่าในเรื่องเงิน ค่าธรรมเนียมไว้ คือ คำพิพากษาฎีกาที่ ๒๒๘๑/๒๕๓๑ โจทก์ยื่นคำขอต่ออายุเครื่องหมายการค้า และคำขอจดทะเบียนการเปลี่ยนแปลงข้อความที่ได้จดทะเบียนแล้ว พร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมการ ที่นายทะเบียนไม่ต่ออายุและจดทะเบียนการเปลี่ยนแปลงข้อความให้ตามคำขอดังกล่าวเพราะได้เพิกถอนเครื่องหมายการค้าของโจทก์ไปแล้ว โจทก์ไม่มีสิทธิขอเงินค่าธรรมเนียมที่ชำระไปคืนจาก จำเลย เพราะตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๒๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติเครื่องหมาย การการค้า พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ (๙) และ (๑๒) ค่าธรรมเนียมดังกล่าวเป็นค่าธรรมเนียมในการที่ยื่นคำขอ ทั้งไม่มีกฎหมายกำหนดให้ต้องคืนแก่โจทก์

ปัจจุบันมีประกาศกรมทรัพย์สินทางปัญญา เรื่อง หลักเกณฑ์การคืนเงินค่าธรรมเนียม ซึ่ง ประกาศเมื่อวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ.๒๕๓๙ ซึ่งประกาศว่า ผู้ใดไม่ว่าจะเป็นผู้ขอจดทะเบียนหรือ ตัวแทนได้ชำระเงินค่าธรรมเนียมใด ๆ ให้กรมทรัพย์สินทางปัญญาไปแล้ว จะขอคืนค่าธรรมเนียม ดังกล่าวไม่ได้ ไม่ว่ากรณีใด เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้

1. มีกฎหมายบัญญัติไว้ให้คืนค่าธรรมเนียม
2. ชำระค่าธรรมเนียมซ้ำซ้อนหรือชำระเกิน ซึ่ง การชำระดังกล่าวเกิดเนื่องจากความ ผิดพลาดของเจ้าหน้าที่รัฐ โดยมิใช่ความผิดของผู้ชำระ ซึ่งกรมทรัพย์สินทางปัญญาจะได้ พิจารณาเป็นกรณี ๆ ไป

โดยเหตุนี้ หากผู้เป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้าทราบดีแล้วว่า ตนเองไม่มีสิทธิที่จะยื่นคำขอ จดทะเบียนต่ออายุเพราะเหตุยังไม่ถึงกำหนดเวลาที่จะต่ออายุได้ หรือเกินกำหนดเวลาที่จะต่ออายุแล้ว ยังมีความประสงค์จะยื่นคำร้องขอต่ออายุเข้ามาอีก กรณีนี้ไม่เข้าหลักเกณฑ์ที่จะคืนเงินค่าธรรมเนียม หากนายทะเบียนมีคำสั่งไม่รับจดทะเบียนต่ออายุให้

การปฏิเสธไม่รับจดทะเบียนต่ออายุทำให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าหมดสิทธิที่จะใช้เครื่องหมายการค้าหรือไม่

กรณีนี้ต้องแยกเป็นพิจารณาดังนี้

1. กรณีที่ท่านยื่นคำขอจดทะเบียนต่ออายุล่วงหน้าก่อนที่ท่านจะมีสิทธิยื่นคำขอจดทะเบียนต่ออายุ กรณีนี้แม้ว่านายทะเบียนจะปฏิเสธไม่ต่ออายุให้ก็ตาม แต่ไม่ตัดสิทธิของท่านที่จะยื่นคำขอจดทะเบียนต่ออายุเข้ามาใหม่เมื่อถึงวันที่ท่านมีสิทธิตามกฎหมายในการยื่นคำขอจดทะเบียนต่ออายุ การปฏิเสธการต่ออายุเพราะท่านยังไม่มีสิทธิที่จะต่ออายุไม่เป็นมูลเหตุที่จะตัดสิทธิตามกฎหมายของท่าน

ตัวอย่าง

ท่านมีสิทธิที่จะต่ออายุเครื่องหมายการค้าตามกฎหมาย ระหว่างวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ถึง ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ หากท่านเคยคำขอจดทะเบียนไว้เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๔๙ หรือก่อนหน้านั้น ซึ่งแน่นอน นายทะเบียนจะปฏิเสธการต่ออายุให้ท่าน เพราะท่านยื่นขอต่ออายุก่อนกำหนดเวลา แต่ท่านสามารถใช้สิทธิตามกฎหมายในการขอต่ออายุในระหว่างวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ถึง ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ได้

2. กรณีที่ท่านยื่นคำขอจดทะเบียนต่ออายุภายหลังการสิ้นอายุทะเบียนเครื่องหมายการค้าแล้ว กรณีนี้นายทะเบียนจะปฏิเสธที่จะต่ออายุให้เพราะท่านไม่มีสิทธิที่จะต่ออายุได้อีกแล้ว แต่อย่างไรก็ตามหากท่านยังคงใช้เครื่องหมายการค้านั้นในการประกอบธุรกิจอยู่อย่างต่อเนื่องมาภายหลังวันสิ้นอายุทะเบียนเครื่องหมายการค้าแล้ว ท่านยังสามารถใช้สิทธิในการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าอย่างเดียวกันนั้นเข้ามาเป็นคำขอจดทะเบียนใหม่ได้ ซึ่งจะเข้ากระบวนการพิจารณาเครื่องหมายการค้าใหม่ ทั้งนี้ท่านควรยื่นหลักฐานการใช้เครื่องหมายการค้านั้นเข้ามาด้วย เพราะหากมีการแย้งยื่นขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าโดยบุคคลภายนอก นายทะเบียนจะได้สั่งให้รับจดทะเบียนของท่านตามมาตรา ๒๗ เพราะเป็นกรณีมีพฤติการณ์พิเศษให้

การต่ออายุขณะที่มีการฟ้องคดีต่อศาลหรือมีการยึดหรืออายัดเครื่องหมายการค้า

ในกรณีที่มีการฟ้องคดีต่อศาล นายทะเบียนจะสั่งให้รอผลคดีถึงที่สุด ตามระเบียบกรมทรัพย์สินทางปัญญา ว่าด้วยการระงับการดำเนินการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าชั่วคราว ประกาศใช้เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ โดยจะไม่มีดำเนินการจดทะเบียนแก้ไขหรือเปลี่ยนแปลงโอนเครื่องหมายการค้าแล้ว จนกว่าจะมีคำพิพากษาคดีถึงที่สุด ในระหว่างที่ยังไม่ทราบผลคดีถึงที่สุด หากทะเบียนเครื่องหมายการค้าครบที่จะต้องใช้สิทธิต่ออายุ เจ้าของเครื่องหมายการค้ายังมีสิทธิที่จะขอต่ออายุทะเบียนเครื่องหมายการค้าเข้ามาได้ เพราะเป็นการปกป้องรักษาสิทธิ

ไว้ไม่ให้ทะเบียนเครื่องหมายการค้านั้นถูกจำหน่ายออกจากสารบบ เพราะการหยุดผลคดี ไม่เป็นเหตุให้ระยะเวลาการใช้สิทธิต่ออายุหยุดตามไปด้วย

สำหรับกรณีที่มีการยึดอายุเครื่องหมายการค้าไว้ก็เช่นเดียวกัน เจ้าของเครื่องหมายการค้ายังมีสิทธิที่จะขอต่ออายุทะเบียนเครื่องหมายการค้าได้ เพราะเป็นการรักษาทะเบียนเครื่องหมายการค้าไว้

แต่ถ้าเจ้าของเครื่องหมายการค้าเพิกเฉยไม่ใช้สิทธิต่ออายุภายในกำหนดเวลา ๙๐ วันก่อนวันสิ้นอายุทะเบียนเครื่องหมายการค้า นั้น นายทะเบียนจะจำหน่ายทะเบียนนั้นออกจากสารบบ ตามมาตรา ๕๖ แห่งพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ.๒๕๓๔ ฯ เจ้าหนี้โดยความยินยอมจากเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์หรือเจ้าพนักงานบังคับคดี หรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์หรือเจ้าพนักงานบังคับคดี หรือคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งอาจร้องต่อศาล ขอให้สิทธิยื่นขอต่ออายุภายในกำหนดระยะเวลาแทนเจ้าของเครื่องหมายการค้าได้

การต่ออายุทะเบียนเครื่องหมายการค้าโดยผู้ชำระบัญชีหรือผู้จัดการมรดก

1. กรณีที่นิติบุคคลเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า โดยได้จดทะเบียนเลิกนิติบุคคลแล้ว และอยู่ในระหว่างการชำระบัญชีของนิติบุคคล หากประสงค์จะต่ออายุทะเบียนเครื่องหมายการค้า จะต้องยื่นคำร้องขอแต่งตั้งผู้ชำระบัญชี และคำร้องขอต่ออายุเข้าไปพร้อมกันด้วยการต่ออายุกรณีนี้อยู่ในอำนาจของผู้ชำระบัญชี ทั้งนี้อย่าลืมส่งหนังสือรับรองการเป็นผู้ชำระบัญชีแนบไปด้วย
2. กรณีที่บุคคลธรรมดาถึงแก่ความตาย ผู้ที่จะใช้สิทธิต่ออายุทะเบียนเครื่องหมายการค้าได้ คือ ผู้จัดการมรดกตามคำสั่งศาล หรือตามที่พินัยกรรมที่ผู้ตายกำหนด โดยยื่นคำร้องขอแต่งตั้งผู้จัดการมรดก พร้อมทั้งยื่นคำร้องขอต่ออายุเข้าไปพร้อมกัน โดยส่งคำสั่งที่แต่งตั้งผู้จัดการมรดก หรือสำเนาพินัยกรรมที่ผู้ตายได้กำหนดตัวบุคคลที่เป็นผู้จัดการมรดกแนบไปด้วย

การขอต่ออายุกรณีเร่งด่วน

ในขณะนี้ สำนักเครื่องหมายการค้า โดยท่านผู้อำนวยการสำนัก (นางปัจฉิมา ธนสันติ) ได้จัดให้มีการรับจดทะเบียนต่ออายุโดยด่วนให้แก่ผู้ขอจดทะเบียนต่ออายุ โดยมีเงื่อนไขว่า การขอจดทะเบียนต่ออายุนั้น รายการทางทะเบียนไม่มีการเปลี่ยนแปลง เช่น ชื่อเจ้าของ หรือตัวแทน ที่อยู่ของเจ้าหรือตัวแทน ไม่มีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม กรณีที่ท่านสามารถยื่นคำขอจดทะเบียนต่ออายุพร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมผ่านกลุ่มงาน ONE STOP SERVICE ชั้น ๓ กรมทรัพย์สินทาง

ปัญหา โดยคาดว่าจะเริ่มตั้งแต่ต้นเดือนธันวาคม ๒๕๕๐ นี้เป็นต้นไป ซึ่งว่าเป็นการเอื้ออำนวยประโยชน์ให้แก่เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ต่ออายุได้อีกทางหนึ่ง

เอกสารที่ท่านจะต้องมีใช้การยื่นคำขอจดทะเบียนต่ออายุโดยปกติก็คือ

1. แบบ คำขอจดทะเบียนต่ออายุ แบบ ก.๐๗ จำนวน ๑ ชุด โดยกรอกข้อความให้ครบถ้วนตามที่ท่านได้เคยจดทะเบียนไว้ครั้งล่าสุด
2. ส่งคืนหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าฉบับเดิมให้แก่นายทะเบียน เพื่อที่จะได้ออกหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าฉบับใหม่แทน
3. ถ้าเป็นบุคคลธรรมดาเป็นเจ้าของเครื่องหมายการค้า ให้ส่งสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนแนบไปด้วยจำนวน ๑ ฉบับ หรือถ้าเป็นนิติบุคคล ให้ส่งต้นฉบับหนังสือรับรองนิติบุคคลที่นายทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทออกให้ไม่เกินหกเดือน จำนวน ๑ ฉบับแนบไปด้วย
4. ส่งสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของตัวแทน จำนวน ๑ ฉบับ

ผู้เขียนขอย้ำว่าการหยุดรอดผลคดีถึงที่สุดที่ไม่อาจหยุดรอดการจำหน่ายทะเบียนออกจากสารบบเพราะเหตุที่เจ้าของเครื่องหมายการค้าไม่ใช้สิทธิต่ออายุทะเบียน เนื่องจากกฎหมายเครื่องหมายการค้ากำหนดให้เป็นหน้าที่ของเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ประสงค์จะต่ออายุต้องยื่นคำขอจดทะเบียนต่ออายุเครื่องหมายการค้า ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๕๔ (๓) ^{๖๖} มิได้บัญญัติห้ามไว้

^{๖๖} ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๕๔ บัญญัติว่า “ ในคดีอื่น ๆ นอกจากคดีโมฆะ โจทก์ชอบที่จะยื่นต่อศาลพร้อมกับคำฟ้อง หรือในเวลาใด ๆ ก่อนพิพากษา ซึ่งคำขอฝ่ายเดียว ร้องขอให้ศาลมีคำสั่งภายในบังคับแห่งเงื่อนไข ซึ่งจะกล่าวต่อไป เพื่อจัดให้มีวิธีคุ้มครองใด ๆ ดังต่อไปนี้

(๓) ให้ศาลมีคำสั่งให้นายทะเบียน พนักงานเจ้าหน้าที่ หรือบุคคลอื่นผู้มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย ระวังการจดทะเบียน การแก้ไขเปลี่ยนแปลงทางทะเบียน หรือการเพิกถอนการจดทะเบียนที่เกี่ยวกับทรัพย์สินที่พิพาท หรือทรัพย์สินของจำเลยที่เกี่ยวกับการกระทำที่ถูกฟ้องไว้ชั่วคราวจนกว่าคดีจะถึงที่สุด หรือศาลจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น ทั้งนี้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อบัญญัติแห่งกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

การปลอมเครื่องหมายการค้า^{9๗}

ในปัจจุบันมีผู้ประกอบการค้าหลายรายได้ผลิตสินค้าชนิดเดียวกันออกมาวางขายในท้องตลาด โดยสินค้าของผู้ประกอบการค้าแต่ละรายมีคุณภาพแตกต่างกันออกไป ซึ่งสิ่งที่ทำให้ผู้ซื้อสามารถแยกแยะความแตกต่างของสินค้าเหล่านั้นได้คือ เครื่องหมายการค้า อันเกิดจากความคิดสร้างสรรค์ที่เจ้าของแต่ละรายได้คิดขึ้นมาใช้กับสินค้าของตน และมีไม่น้อยที่เจ้าของสามารถทำให้สินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าของตนมีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค แต่เจ้าของเครื่องหมายการค้ามักจะประสบกับปัญหากรณีมีผู้อื่นทำการปลอมเครื่องหมายการค้าของตนหรือนำสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าปลอมดังกล่าวมาขายทำให้เจ้าของเครื่องหมายการค้านั้นได้รับความเสียหาย

ตามพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดให้เจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้รับการจดทะเบียนแล้วเป็นผู้มีสิทธิแต่เพียงผู้เดียว ในอันที่จะใช้เครื่องหมายการค้านั้นสำหรับสินค้าที่ได้จดทะเบียนไว้ ดังนั้นหากมีบุคคลอื่นทำการปลอมเครื่องหมายการค้าหรือนำสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าปลอมดังกล่าวมาขายย่อมมีความผิดตามกฎหมายเครื่องหมายการค้าซึ่งกฎหมายกำหนดโทษไว้ว่า จำคุกไม่เกินสี่ปีหรือปรับไม่เกินสี่แสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ และกรณีที่ทำการปลอมเครื่องหมายการค้าหรือขายสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าปลอมที่ได้จดทะเบียนไว้ในนอกราชอาณาจักรก็มีความผิดตามกฎหมายอาญาซึ่งกำหนดโทษไว้ว่า จำคุกไม่เกินสามปีหรือปรับไม่เกินหกพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นผู้ที่ปลอมเครื่องหมายการค้าหรือผู้ที่นำสินค้าซึ่งใช้เครื่องหมายการค้าปลอมมาขายกฎหมายกำหนดไว้ว่า ต้องรับโทษเช่นเดียวกัน โดยเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนเอาไว้สามารถฟ้องร้องเอาผิดได้ทั้งผู้ปลอมหรือผู้ที่นำสินค้าซึ่งใช้เครื่องหมายการค้าปลอมดังกล่าวมาขาย แม้ว่าสินค้าที่นำมาขายจะเป็นสินค้าที่ผ่านการใช้แล้วหรือที่เรียกกันว่าสินค้ามือสองก็ตาม หากเป็นสินค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าปลอมก็ย่อมมีความผิดตามกฎหมาย

ทั้งนี้กฎหมายให้ความคุ้มครองเฉพาะเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วเท่านั้นที่จะฟ้องร้องในกรณีดังกล่าวข้างต้นได้ แต่สำหรับเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ไม่ได้จดทะเบียนเอาไว้แม้จะมีสิทธิใช้เครื่องหมายการค้าของตนได้ แต่ก็ไม่มีสิทธิที่จะฟ้องร้องป้องกันไม่ให้คนอื่นทำการปลอมเครื่องหมายการค้าที่ใช้เครื่องหมายการค้าปลอมดังกล่าวมาขายได้ เพราะเครื่องหมายการค้าจะได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเครื่องหมายการค้าเมื่อได้รับจดทะเบียนแล้วเท่านั้น

^{9๗} ที่มา : นายประพันธ์ เอี่ยมสำอางค์, กรมทรัพย์สินทางปัญญา, กระทรวงพาณิชย์, http://www.ipthailand.go.th/ipthailand/index.php?option=com_docman&task=cat_view&qid=197&dir=ASC&order=name&Itemid=363&limit=8&limitstart=40, สืบค้นวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๕

ภาคผนวก

การยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า จำแนกรายประเทศ
 Number of Trademark Applications Classified by Country

จำนวน : ราย / Unit : Number

ปี	ไทย	สหรัฐอเมริกา	สหภาพยุโรป	ญี่ปุ่น	อาเซียน**	อื่น ๆ	รวม
	Thai	USA	EU	Japan	Asean**	Others	Total
2553 / 2010	24,781	2,590	4,431	2,217	842	2,795	37,656
2552 / 2009	24,734	2,307	4,234	1,938	674	2,200	36,087
2551 / 2008	21,950	2,673	5,519	2,126	697	2,457	35,422
2550 / 2007	20,140	3,221	5,388	1,667	744	2,395	33,555
2549 / 2006	21,171	3,365	3,500	1,598	721	3,217	33,572
2548 / 2005	24,275	2,846	3,758	1,880	846	2,818	36,423
2547 / 2004	26,414	2,417	2,957	1,465	716	2,999	36,968
2546 / 2003	23,335	2,608	2,953	1,374	636	2,143	33,049
2545 / 2002	21,518	2,241	3,639	1,305	599	807	30,109
2544 / 2001	16,712	2,297	3,151	1,476	504	1,979	26,119
2543 / 2000	15,495	2,972	3,993	1,505	799	2,291	27,055
2542 / 1999	13,601	2,808	3,055	911	392	1,672	22,439
2541 / 1998	10,034	2,418	3,107	834	299	1,727	18,419
2540 / 1997	9,526	3,102	4,087	1,369	437	1,388	19,909
2539 / 1996	10,012	2,667	2,640	1,453	389	1,915	19,076
2538 / 1995	9,711	2,362	2,451	896	363	1,676	17,459
2537 / 1994	8,962	2,057	2,185	931	428	1,306	15,869
2536 / 1993	9,190	1,938	1,903	847	290	1,295	15,463
*2535 / 1992	7,212	2,136	1,761	826	230	1,213	13,378
2534 / 1991	7,190	1,566	1,741	679	236	926	12,338
2533 / 1990	7,024	1,659	2,107	860	195	1,018	12,863
2532 / 1989	7,565	1,454	1,758	905	139	892	12,713
2531 / 1988	7,543	1,390	1,759	766	124	923	12,505
2530 / 1987	6,557	1,185	1,395	658	89	726	10,610
2529 / 1986	5,546	1,222	1,445	428	81	548	9,270
2528 / 1985	4,910	798	1,131	441	42	556	7,878
2527 / 1984	4,587	848	1,473	666	63	617	8,254
2526 / 1983	4,609	1,002	1,055	667	86	577	7,996
รวม	374,304	60,149	78,576	32,688	11,661	45,076	602,454

* ตั้งแต่ 13 กุมภาพันธ์ 2535 เครื่องหมาย ประกอบด้วย เครื่องหมายการค้า เครื่องหมายบริการ เครื่องหมายรับรอง และเครื่องหมายร:

* From 13 February 1992 onwards, the applications and registered trademark have also included those service marks, certification marks, and collective marks

** ไบรเวทประเทศไทย

จำนวนเครื่องหมายการค้า จำนวนไทย-ต่างประเทศ
Number of Trademark classified by Thai-Foreigner

จำนวน : ราย / Unit : Number

ปี / Year	จำนวนการยื่นคำขอ / Application		จำนวนการจดทะเบียน / Registration	
	รวม / Total	ไทย / Thai	รวม / Total	ไทย / Thai
2553 / 2010	37,656	24,781	21,830	13,268
2552 / 2009	36,087	24,733	22,483	11,981
2551 / 2008	35,422	21,950	21,941	12,574
2550 / 2007	33,555	20,140	24,640	14,769
2549 / 2006	33,572	21,171	24,115	15,595
2548 / 2005	36,423	24,275	27,445	18,497
2547 / 2004	36,968	26,414	23,532	15,918
2546 / 2003	33,049	23,335	17,983	11,440
2545 / 2002	30,109	21,518	23,146	13,281
2544 / 2001	26,119	16,712	19,937	11,453
2543 / 2000	27,055	15,495	14,217	7,686
2542 / 1999	22,439	13,601	15,711	7,230
รวม / Total	388,454	254,125	256,980	153,692
				103,288

ที่มา : http://www.ipthailand.go.th/ipthailand/index.php?option=com_docman&task=cat_view&gid=195&Itemid=81

กรมทรัพย์สินทางปัญญา. กระทรวงพาณิชย์. สืบค้นวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๕

จำนวนเครื่องหมายการค้า จำนวนตามประเภท
Number of Trademark classified by Type

จำนวน : ภาย / Unit : Number

ปี / Year	จำนวนการยื่นคำขอ / Application				จำนวนการจดทะเบียน / Registration				
	รวม	เครื่องหมายการค้า	เครื่องหมายบริการ	เครื่องหมายอื่น	รวม	เครื่องหมายการค้า	เครื่องหมายบริการ	เครื่องหมายอื่น	
	Total	Trademark	Service mark	Association mark	Total	Trademark	Service mark	Association mark	
2553 / 2010	37,656	31,297	6,336	4	21,830	18,233	3,582	7	
2552 / 2009	36,087	30,263	5,761	44	22,483	18,179	4,285	12	
2551 / 2008	35,422	28,974	6,425	6	21,941	17,492	4,424	12	
2550 / 2007	33,555	27,356	6,162	17	49,259	24,640	20,166	4,447	
2549 / 2006	33,572	27,736	5,793	26	24,115	20,544	3,538	28	
2548 / 2005	36,423	31,294	5,084	16	27,445	23,558	3,858	18	
2547 / 2004	36,968	32,318	4,625	14	23,532	20,805	2,664	21	
2546 / 2003	33,049	29,367	3,621	40	17,983	15,478	2,484	9	
2545 / 2002	30,109	26,300	3,786	13	23,146	19,357	3,776	2	
2544 / 2001	26,119	22,043	4,059	10	19,937	16,895	3,027	13	
2543 / 2000	27,055	22,069	4,976	3	14,217	12,046	2,165	1	
2542 / 1999	22,439	19,289	3,149	1	15,711	13,727	1,974	4	
2541 / 1998	18,419	15,938	2,471	0	12,321	11,057	1,258	1	
2540 / 1997	19,909	17,439	2,468	0	8,157	7,289	844	24	
2539 / 1996	19,076	16,793	2,271	12	9,928	8,773	1,134	11	
2538 / 1995	17,459	15,573	1,826	53	12,293	10,794	1,486	6	
2537 / 1994	15,869	14,265	1,599	4	13,003	11,264	1,728	0	
2536 / 1993	15,463	13,966	1,475	10	8,147	7,443	702	0	
2535 / 1992	13,778	11,351	2,290	4	8,156	8,134	22	0	
รวม / Total	508,027	433,631	73,907	212	353,604	285,708	63,117	4,616	
				277					163

ที่มา : กรมทรัพย์สินทางปัญญา. กระทรวงพาณิชย์. สืบค้นวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๕.

จำนวนการยื่นคำขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้า จำแนกตามจำพวก
Number of Trademark Application by Classes

จำนวน : อนุกรม / Unit : Number

No.	ประเภท / Articles	จำพวก / Inter.Class	ปี / Year										รวม / Total
			2553/ 2010	2552/ 2009	2551 / 2008	2550 / 2007	2549 / 2006	2548 / 2005	2547 / 2004	2546 / 2003	2545 / 2002	2544 / 2001	
1	ผลิตภัณฑ์ เครื่องสำอาง Chemical Products, Drugs, Cosmetics	1 - 5	9,400	9,619	8,650	6,776	6,698	7,923	7,973	6,988	6,222	5,954	
2	โลหะ เครื่องมือช่าง Metal Tools & Equipment, Construction Materials	6, 8, 19	1,041	1,091	1,104	1,230	1,166	1,683	1,708	1,456	1,375	767	
3	เครื่องจักร เครื่องมือช่างไฟฟ้า ยานพาหนะ Machinery, Electrical Appliances, Vehicles, Vehicles	7, 9 - 13	5,895	5,381	5,353	5,208	5,285	5,635	5,407	4,772	4,723	4,382	
4	โลหะมีค่า ยานพาหนะ Precious Stone, Watches, Leather Products	14, 18	1,412	1,209	1,321	1,375	1,300	1,296	1,315	1,206	980	823	
5	เครื่องดนตรี อุปกรณ์กีฬา อุปกรณ์การดนตรี Musical Instruments, Toys, Sport Equipment, Tobacco & Equipment	15, 28, 34	843	796	839	781	831	829	796	685	694	546	
6	กระดาษ เครื่องเขียน เครื่องพิมพ์ Paper, Stationary, Printing Materials	16	1,047	1,001	1,168	1,212	1,180	1,299	1,304	1,156	1,185	933	
7	ยาง พลาสติก Rubber, Plastic	17	314	324	328	362	331	311	359	314	268	254	
8	เฟอร์นิเจอร์ เครื่องเรือน เครื่องใช้ในบ้าน Furniture, Household Appliances, Needle Works, Carpet, Flooring Materials	20, 21, 26, 27	1,266	1,101	1,072	1,237	1,179	1,474	1,553	1,837	1,359	971	
9	เส้นด้ายไหม ผ้า เครื่องนุ่งห่ม Fiber, Thread, Textiles, Clothing	22 - 25	3,822	4,049	3,850	3,845	3,734	4,192	4,641	4,325	3,445	2,839	
10	อาหาร เครื่องดื่ม ของหวาน Food, Beverages, Sweet	29 - 33	6,253	5,689	5,285	5,330	6,032	6,652	7,262	6,628	6,049	4,574	
11	เครื่องหมายการค้า Service Marks	35 - 42 (ไม่ 35-45)	6,340	5,763	6,429	6,162	5,793	5,084	4,625	3,621	3,786	4,059	
12	เครื่องหมายรับรอง Certification Marks	43 (ไม่ 46)	19	20	17	20	17	29	11	21	10	7	
13	เครื่องหมายรวม Collective Marks	44 (ไม่ 47)	4	44	6	17	26	16	14	40	13	10	
			37,656	36,087	35,422	33,555	33,572	36,423	36,968	33,049	30,109	26,119	

สำนักวิชาการ ให้การบริการทางวิชาการ

๑. ณ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ถนนประดิพัทธ์ ให้บริการในวันและเวลาราชการ
  - กลุ่มงานบริการวิชาการ ๑ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๒ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘-๕๙
ด้านการเมืองการปกครอง ความมั่นคง การทหาร การยุติธรรม กฎหมายระหว่างประเทศ
ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ อนุญาโตตุลาการ ทรัพย์สินทางปัญญา
  - กลุ่มงานบริการวิชาการ ๒ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๑ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘-๕๙
ด้านเศรษฐกิจ พาณิชย การเงิน การคลัง การธนาคาร การลงทุน งบประมาณ ประกันภัย
อุตสาหกรรม คมนาคม เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การเกษตรและสหกรณ์
  - กลุ่มงานบริการวิชาการ ๓ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๗๐ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๒๐๕๘-๕๙
ด้านสังคม การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม แรงงานและสวัสดิการสังคม เด็ก สตรี
การสาธารณสุข การท่องเที่ยว การกีฬา วิทยาศาสตร์ สิ่งแวดล้อม การพลังงาน
๒. ณ จุดบริการสารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์ (E-knowledge Services) อาคารรัฐสภา ๑ ชั้น ๓
ให้บริการในวันและเวลาราชการ สำหรับวันประชุมสภาผู้แทนราษฎร ให้บริการถึงเวลา ๑๙.๓๐ น.
โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๘๗๗ โทรสาร ๐ ๒๒๔๔ ๑๘๗๘